

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Ситуація

Шестирічного хлопчика врятували від «вовчої пащі»

СТОР. 12

Світ захоплень

Нагадали про себе гени італійських майстрів

СТОР. 13

Диваки

Мрії збуваються

СТОР. 21

№ 109 (4859) СЕРЕДА, 16 ЧЕРВНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Дарницький ліс можна нищити й надалі:

влада це дозволяє, а прокуратура міста, яка її обслуговує, підігріває у свавіллі

Про цю подію наприкінці минулого грудня і на початку цього року писали мало не всі ЗМІ: поблизу метро «Дарниця» сучасні варвари на площі 1,5 га знищили близько 250 реліктових сосен та інших дерев віком від 50 до 100 років. Назвали й «героїв»: дозвіл на підготовку ділянки під забудову ТРЦ проектній компанії «Ярус» дала Київрада. Держжитлокомуніспекція оприлюднила збиток: 2,7 млн. грн. Самому забудовнику більше сподобалася інша сума, вказана місцевою владою — державним управлінням охорони довкілля у Києві, — 74 тис. грн.

Протести киян змусили прокуратуру Києва відкрити провадження кримінальної справи щодо знищення вікових сосен. Днями вона його й закрила — через неспростовне право власності на землю, оскільки пакет документів з дозволами усіх міських служб у забудовника є, і він відшкодував завданий державі збиток — 74 тис. грн. Прокуратура Дніпровського району не знайшла підстав для притягнення до відповідальності осіб, які незаконно знищили дерева. Слідчі не помітили ознак порушення закону в тому, що забудовник, крім актів на право власності на земельні ділянки, не мав ордеру на вирубування дерев.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Прокуратура розв'язала руки забудовникам: на цвинтар повалених сосен прибули круті хлопці, повисмикували молоді дерева, посаджені навесні активістами громадських організацій і представниками блоку Кличка у Київраді. А в ніч з 10 на 11 червня 30 вантажівок привезли сюди щебінь. Тутешні мешканці — здебільшого пенсіонери, спробували протестувати, але молодики без зусиль витиснули їх з «фронту робіт». Нині небайдужі люди чергують тут цілодобово: збирають підписи проти забудови та агітують киян прийти 17 червня до КМДА на акцію протесту. З вимогою — повернути території статус парку. Але схоже, що сили — надто нерівні... СТОР. 14

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

На кого ляже податковий тягар — на олігархів чи маленьких українців?

Ранкове засідання 15 червня

Як і передбачалося, депутатський проект Податкового кодексу, який очікував свого розгляду в сесійній залі більше двох років, було «успішно провалено». За його ухвалення в першому читанні проголосували лише 164 депутати. Партія регіонів — 0, БЮТ — 118, «НУ-НС» — 45, КПУ — 0, Блок Литвина — 1, поза-фракційні — 0. За відправлення законопроекту на повторне перше читання — також лише 169. Відтак, відкрито дорогу внесенню до парламенту і ухваленню іншого, урядового, проекту «економічної Конституції».

Презентуючи проект Податкового кодексу, один із його авторів — Микола Катеринчук, заявив, що головною метою документа було замінити радянські каральні системи підходу до оподаткування на стимулюючі європейські, що визначено Європейською хартією про податкові відносини. СТОР. 2

Трагедія на шахті

На шахті ім. Рум'янцева Державного підприємства «Артемвугілля» у Горлівці (Донецька область) відбувся викид вугільно-газової суміші. Про це **йдеться в повідомленні прес-служби Міністерства з надзвичайних ситуацій і захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.** На момент викиду в шахті перебували 15 шахтарів, з них 13 самостійно вийшли на поверхню. Два гірники опинилися під завалом, з них один загинув, його тіло звільнено з-під завалу й піднято на поверхню. Доля другого на момент верстки номера залишалася невідомою.

«На фронт пішли сім батькових братів. І тільки один повернувся»

Віктор Тарєльник **(на знімку)** очолює Петропавлівську районну раду, що на Дніпропетровщині.

Названа на честь апостолів Петра і Павла першими поселенцями, які у 1775 році заснували тут військову слободу, Петропавлівка здавна славилася ремеслами. Пізніше, коли були розвідані родовища кам'яного вугілля, тут почали будувати шахти. СТОР. 19

ПОДІЇ

Російський завод виграв пакет акцій

Керуюча компанія «Брянський машинобудівний завод» (Росія) визнана переможцем конкурсу з відкритою пропозицією ціни за принципом аукціону з продажу 76,001 відсотка пакета акцій ВАТ «Луганськтепловоз».

У конкурсі брали участь дві компанії: ВАТ «Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання ім. Фрунзе», початкова цінова пропозиція якого становила 400 мільйонів гривень, і Брянський машзавод, що запропонував 410 мільйонів. Ліцетатор торгів запропонував учасникам конкурсу підвищити ціну до 414 мільйонів гривень, та вони відмовилися. В результаті переможцем конкурсу було визнано керуючу компанію «Брянський машинобудівний завод», **повідомляє УНІАН.**

P. S. Дивну скромність демонструють вітчизняні бізнесмени.

КОРОТКО

■ Міністра з питань ЖКГ України Олександра Попова призначено першим заступником голови Київської міської державної адміністрації.

■ З початку року Україна піднялa імпорт металопрокату більш як удвічі.

■ На Львівщині повністю відновили електропостачання після стихійного лиха.

■ 97 суб'єктів господарської діяльності Тернопілля заявили бюджетне відшкодування ПДВ на загальну суму 81,5 млн. грн.

■ З 1 січня по 15 червня 2010 року на водоймах Чернігівщини загинуло 27 осіб — дані обласного Управління з питань надзвичайних ситуацій.

■ У підвалі Одеської облдержадміністрації знайшли 55 тис. не вручених ветеранам ювілейних медалей до 50-річчя Перемоги.

Учора на 75-му році життя помер кінорежисер Юрій Іллєнко

На кого ляже податковий тягар — на олігархів чи маленьких українців?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 15 червня

ПОЧАТОК НА 1—Й СТОР.

Під час роботи над проектом, яка тривала понад два роки, його автори та парламентські комітети отримали понад дві тисячі пропозицій від підприємців щодо вдосконалення податкової системи України, відбулося більш як 50 громадських обговорень. «Наш документ не є ідеальним, але він відповідає тим вимогам кризових явищ, які сьогодні є в економіці України», — сказав М. Катеринчук. Документ має обсяг 500 сторінок, 43 глави, 357 статей, передбачає зміни до 38 законів і кодексів, які регулюють не лише всі стосунки підприємців і податківців, а й стосуються майже кожного громадянина України, котрий є платником податків. Тож недарма Податковий кодекс називають «економічною Конституцією».

Серед основних новацій кодексу — насамперед спрощена система оподаткування, котра, як запевнили його автори (окрім М. Катеринчука, це ще й Ю. Кармазін, К. Ляпіна, Н. Королевська, А. Матвієнко, Б. Тарасюк, М. Мартиненко, В. Стретович), має врахувати інтереси та сприяти розвитку малого і середнього бізнесу. Для тих, хто працює на єдиному податку, пропонувалося збільшити граничну межу виручки до одного мільйона гривень, а також урегулювати питання щодо пенсійних внесків — включити їх до суми єдиного податку. Спрощена система оподаткування, стверджував М. Катеринчук, має на меті ліквідувати схеми мінімізації податків власників великого бізнесу. В депутатському проекті Податкового кодексу також передбачалося значно спростити систему звітності, зокрема, податкову і бухгалтерську звітність.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ще однією особливістю проекту Податкового кодексу було запровадження пільг з податку на прибуток.

Голова Комітету з питань податкової та митної політики Сергій Терьохін зауважив, що комітет рекомендував прийняти проект Податкового кодексу в першому читанні ще в жовтні минулого року. У своєму виступі він зосередився на відмінностях між депутатським проектом кодексу та розробленим урядовим, який ще не внесено до парламенту. На його думку, головна відмінність полягає в тому, що депутатський законопроект орієнтований на фіскальну рівномірність і на підтримку самозайнятих громадян, дрібних підприємців, а урядовий — передусім на підтримку великих підприємств та представників крупного капіталу.

Обговорення законопроекту перетворилося на порівняння депутатського законопроекту з презентованим урядовим, хоча, як говорили депутати, текст урядового проекту ще не бачили ані депутати, ані навіть більшість міністрів. Представники опозиції стверджували, що концепція світогляду в депутатському та урядовому законопроектах Податкового кодексу різна — в депутатському проекті передбачено рівномірний розподіл податкового навантаження, а в урядовому весь податковий тягар ляже на дрібних підприємців, рядових громадян, а великі підприємства, власники офшорних компаній не платитимуть жодних податків. «Політичні дискусії заміняють зміст, — стверджувала Ксенія Ляпіна («НУ-НС»). — Бо коаліція вже має попереднє ставлення до цього проекту і навіть не хоче його читати. Урядовий варіант пишеться під бюрократію, що перемогла». «Бідні заплатять за багатих, а малий бізнес вирішить проблеми великого бізнесу», — сказав Андрій Павловський (БЮТ).

У свою чергу, представники коаліції закликали відхилити депутатський проект кодексу, а коли буде внесено урядовий законопроект, після ухвалення його в першому читанні при опрацюванні до другого читання врахувати пропозиції народних депутатів. Михайло Чечетов (Партія регіонів) переконував, що урядовий законопроект значно кращий за депутатський, хоча його слушні положення можуть бути враховані в урядовому законопроекті. Парламентарі також наголошували на потребі широкого громадського обговорення нового урядового кодексу, який буде внесено до парламенту, на неприпустимості прискореного його розгляду та ухвалення. Перед голосуванням В. Литвин закликав відійти від політичних емоцій і нагадав, що свого часу саме права частина сесійної зали не хотіла за нього голосувати декілька років, а нині стверджує, що це чудовий законопроект. Він також наголосив, що урядовий законопроект Податкового кодексу не міг розглядатися водночас з депутатським згідно з нормами Регламенту.

На початку пленарного засідання глава парламенту Володимир Литвин оголосив, що відповідно до Регламенту та згідно з протоколом засідання фракції КПУ замість Адама Мартинюка першим заступником голови фракції комуністів обрано депутата Валентина Матвєєва. В. Литвин також повідомив, що надійшов проект постанови Верховної Ради про створення ТСК із з'ясування обставин, пов'язаних з виділенням частот телеканалам «5 канал» та «ТВі», і звернувся до профільного комітету з проханням невідкладно підготувати цей документ до розгляду.

Під час голосування щодо включення до порядку денного низки законопроектів, виникла гостра дискусія довкола урядового законопроекту про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань загальної середньої та дошкільної освіти (щодо організації навчально-виховного процесу).

Парламент ухвалив Постанову про проведення 17 листопада 2010 року в сесійній залі парламентських слухань на тему «Про стан промислової політики та охорону праці». Депутати привітали з днем народження **Юрія Полунєєва *(на знімку)*** та **Дмитра Святаша.**

Юліана ШЕВЧУК.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Микола МАРТИНЕНКО, блок «Наша Україна — Народна самооборона»:

Останнім часом багато говорили і писали про 100 днів нової влади. Одним із показників її "досягнень" є численні протести журналістів проти утисків свободи слова. Можливо, хтось із чиновників поставить собі за заслугу «одобрямс», що дедалі більше опановує інформаційний простір. Для нас це яскраве свідчення реального стану свободи слова в Україні. Йдеться про згортання однієї з фундаментальних засад демократії, причому прискореними темпами. І саме в такому аспекті потрібно розглядати обмеження мовлення «5 каналу» та каналу «ТВі», які мають мужність об'єктивно інформувати суспільство, наводити альтернативні думки. Влада намагається встановити контроль над усім інформаційним простором. Останнім прикладом став конфлікт навколо згаданих каналів. Ситуація зі свободою слова отримала гучний резонанс і у самій Україні, і за кордоном. Зокрема, представники і Держдепартаменту США, і ПАРЄ попередили, що уважно стежитимуть за порушенням свободи слова в Україні. А Єврокомісія намагатиметься порушити цю тему на найближчому засіданні Ради співробітництва «Україна — ЄС». Наша фракція запропонувала вже завтра (у середу. — **Ред.**) заслухати у Верховній Раді представників усіх сторін, причетних до конфліктів, передусім керівників Нацради з питань телебачення і радіомовлення, запросити керівників «5 каналу» та «ТВі». «НУ—НС» також підтримує пропозицію заслухати в п'ятницю міністра внутрішніх справ з проблем, пов'язаних зі свободою слова.

Іван КИРИЛЕНКО, Блок Юлії Тимошенко:

Пролунали переможні фанфари з приводу 100 днів роботи нової влади. Суспільству дали зрозуміти, що в нової команди все добре. Але тим, хто володіє аналізом, зрозуміло: ситуація в країні тяжка. Ви нас буквально доставали і доїдали за дефіцит бюджету в 100 мільярдів гривень. А ви маєте діру в казні 140—170 мільярдів. Це страшна сума. Вже деякі державні структури платять зарплату за рахунок інших джерел, і це ще не вечір. З другого боку, ви хочете сильної і конструктивної опозиції. То прислухайтесь до нас, ми не байдужі до долі нашої країни та співвітчизників і щиро, як і ви, теж хочемо всім добра. Тому перше, що пропонуємо: не дратуйте людей. Вже котрий тиждень не змовкають рапорти про надзвичайно вигідну для України ціну на російський газ. Чому ж з усіх куточків країни йдуть тривожні сигнали про стрімке зростання комунальних тарифів і цін на послуги, починаючи зі столиці?

Ми не проти кредитів МВФ, беріть. Але ж не на таких принизливих умовах. У минулому році Ю. Тимошенко отримала понад 10 мільярдів вигідних позик без жодних умов, половина з них пішла на порятунок НБУ. А ви покірно погоджуєтесь виконувати всі забаганки кредитора. Чого варто лише підняття пенсійного віку всім без винятку до 65 років? Поцікавтеся, як до цих горе-новацій ставляться хіміки, шахтарі, металурги.

Микола КРАВЧЕНКО, Комуністична партія:

— Хочу порушити питання, що хвилює сьогодні три чверті населення, яке знедолене й не може терпіти те, що відбувається сьогодні в житлово-комунальному господарстві. ЖКГ у Донецькій області, як і у всій державі, доведено до ручки. Його утримання в належному стані потребує істотних капітальних вкладень. Житлово-експлуатаційні й комунальні підприємства не спроможні сьогодні забезпечити населення якісними послугами, внутрішньобудинкові інженерно-технічні комунікації, обладнання прийшли в непридатність для подальшої експлуатації. Ненадання житлово-комунальних послуг стало нормою, діряві дахи багатоповерхових будинків та водопроводи, забиті сміттєпроводи й захаращені прибудинкові території, залиті каналізаційними стоками підвали й щоденне тривожне очікування нових поривів і залиттів доводять мешканців до розпачу. Багатотомне листування мешканців із керівниками житлово-комунальних служб, органами місцевого самоврядування, міністерствами й відомствами переконує в тому, що індивідуальні звернення громадян не є ефективні. Не так просто захистити своє право й у суді.

Василь ШПАК, Блок Литвина:

Аграрні реформи 90-х років бажаних результатів не принесли. Потужне аграрне виробництво не створено. Більшість розпорошених дрібних приватних господарств за цей час так і не спромоглися об'єднатися в колективні сільськогосподарські підприємства, організаційна форма яких набагато ефективніша і продуктивніша. Про це свідчить, зокрема, досвід Росії, Німеччини, Швеції, Чехії, Угорщини та інших успішних європейських країн.

Задіяні аграрні реформи гальмуються, стримується подальший розвиток сільськогосподарського виробництва, відтак зростає вартість хліба, молока, цукру, інших найнеобхідніших продуктів харчування, які виробляються все менше. Фракція Блоку Литвина ініціювала прийняття необхідних законів для аграрного ринку, зокрема, щодо відновлення вітчизняного тваринництва, зменшення податкового навантаження на сільгоспвиробників, спрямування коштів державного бюджету у розвиток сільськогосподарського виробництва.

Василь ХАРА, Партія регіонів:

— Одним із перших указів Президента Януковича стосовно боротьби з бідністю дано старт закону про підвищення соціальних стандартів. Закон, який для уряду Тимошенко був «ядерною бомбою» для бюджету, за нової влади став складовою частиною антикризових заходів. Безумовним позитивом в умовах економічної кризи є підвищення мінімальної зарплати в 2010 році майже на 40%. У середньому на 35% збільшилася величина прожиткового мінімуму — до 875 гривень, що на 200 гривень більше, ніж у 2009 році. При цьому рівень інфляції прогнозується на рівні 15%. У такий спосіб закладені випереджальні темпи зростання офіційної величини прожиткового мінімуму, а отже, зарплати й усіх допомог порівняно з темпами інфляції. Мінімальна пенсія збільшилася з 573 до 695 гривень, а до кінця року зросте до 734 гривень. Але, звичайно ж, люди не можуть бути задоволені ситуацією. Причина проста: помаранчева влада п'ять років знищувала економіку й фінанси, топталася по пенсійній реформі.

Що стосується підвищення пенсійного віку, то найближчим часом цього не буде.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Вільна преса буває доброю або поганою. Але невільна преса буває лише поганою

Ефективна заборона дискримінації була б неможлива без підтримки національних законодавств

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина на Європейській конференції голів парламентів (Лімассол, Республіка Кіпр)

З моменту, коли 2 листопада 1946 року на Генеральній асамблеї Організації Об'єднаних Націй уперше в рамках ООН було порушено питання про «переслідування і дискримінацію», світове співтовариство пройшло довгий шлях виявлення і заборони цього зла міжнародного характеру. У згаданій першій резолюції було обійдено питання визначення поняття «дискримінація», оскільки члени Генерального комітету Асамблеї не дійшли консенсусу щодо того, які правопорушення можна до нього віднести. Вони обмежилися виразом: «Покласти край релігійним і так званим расовим переслідуванням і дискримінації».

Певною мірою ця ситуація повторилася і при укладанні Загальної декларації прав людини 1948 року, в якій ідеться, в основному, про «рівність», «рівність перед законом», «володіння кожним всіма правами і всіма свободами без будь-якої відмінності». І лише ст. 7 говорить про «дискримінацію» або «підбурювання до дискримінації», але тільки щодо рівного захисту людей від її проявів, а ст. 23 забороняє дискримінацію в праві на рівну оплату за рівну працю.

До 60-х років XX століття поняття «дискримінація» обмежувалося двома критеріями застосування: або регіоном (передусім, Південна частина Африки, несамокеровані й підопічні території), або певними сферами (в основному освіта, зайнятість і політичні права). З ухваленням Європейської Конвенції про захист прав людини і основних свобод 1950 року заговорили в глобальному контексті про необхідність побудови надійного заслону дискримінації. Наступні міжнародні договори на універсальному і регіональному рівні сформулювали принцип недискримінації як імперативну норму сучасного міжнародного права, застосовну до всіх суб'єктів і широкого спектру об'єктів правового регулювання.

Проте навряд чи буде перебільшенням підкреслити, що ефективна заборона дискримінації була б неможлива без підтримки національних законодавств. Свій посильний внесок у затвердження принципу недискримінації зробила й Україна. По-перше, ми ратифікували практично всі основоположні міжнародні договори з цієї проблематики і таким чином інкорпорували міжнародні стандарти принципу недискримінації у внутрішнє законодавство. Їх дотримання має першочергове значення для всіх правозастосовних суб'єктів.

По-друге, з метою ефективнішого виконання відповідних міжнародних договорів нами був ухвалений комплекс додаткових законів і підзаконних актів. Так, у зв'язку з ратифікацією Конвенції ООН 1979 року «Про ліквідацію всіх форм дискримінації жінок» та Факультативного протоколу цієї Конвенції Верховна Рада України прийняла в 2005 році закон «Про забезпечення рівних прав та можливостей чоловіків і жінок», а для виконання Конвенції МОП 1958 року «Про дискримінацію у сфері праці та занять» до Кодексу законів України про працю було внесено низку положень, які забороняють дискримінацію у сфері трудових відносин.

Так само в національне законодавство були імплементовані положення, що забороняють дискримінацію, багатьох інших міжнародних договорів універсального і регіонального характеру.

По-третє, положення про недискримінацію знайшли своє місце в основних законодавчих актах, що визначають громадський порядок у державі: Конституції України, кодексах і базових законах, зокрема, «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про державну службу», «Про освіту», «Про об'єднання громадян», «Про національні меншини в Україні».

По-четверте, для запобігання ухваленню положень у законах України, які можуть створити дискримінаційні умови, відповідно до Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», була запроваджена процедура, відповідно до якої всі зареєстровані законопроекти спрямовуються на експертизу: наукову і юридичну. І якщо в них будуть виявлені положення, які не відповідають принципу недискримінації, то відповідний парламентський комітет повинен підготувати негативний висновок по суті.

В Україні склалися достатньо ефективні механізми захисту прав громадян, які виходять з принципу недискримінації на позасудовій і судовій основі. На ефективність функціонування цих механізмів вказує хоч би такий факт. За 12 років з моменту прийняття Україною зобов'язань по Конвенції про захист прав людини і основних свобод до Європейського суду з прав людини надійшло понад 20 000 заяв від громадян України, проте серед них немає і не було скарг по ст. 14 і Протоколу №12.

Верховна Рада України здійснює постійний моніторинг виконання законів, спрямованих на запобігання дискримінації. Ефективною формою парламентського контролю в цій сфері є парламентські слухання, за результатами яких ухвалюються відповідні рекомендації. Зокрема тільки за останній час проводилися слухання з таких питань: «Рівні права та рівні можливості в Україні: реалії та перспективи», «Про стан дотримання конституційних гарантій трудових прав громадян».

Дискримінація — це зло, що здатне мімікрувати. Її прояви можуть ховатись як у зловживанні правом, так і у відмові в правосудді, в судових помилках, у волюнтаристських рішеннях тощо. Вочевидь рано ще говорити, що з дискримінацією покінчено як на міжнародному, так і на національному рівні. У її прояві ми не обов'язково можемо бачити присутність наміру, як, наприклад, при відмові у видачі віз.

Нерідко дискримінаційні мотиви ховаються за зовні неочевидними діями: у випадках відмов у шлюбі за релігійними або расовими ознаками; при введенні вибіркових податкових привілеїв; при відмові у прийомі на роботу за мотивами захворювання на СНІД; незнання мови, партійної належності; при нерівності у сфері ліцензування; за наявності привілеїв, заснованих на службовому положенні і т. п.

Сьогодні практично у всіх правових системах світу головним у боротьбі зі злочином вважається покарання правопорушника. Однак, щоб це покарання здійснювалося у суворій відповідності до основних прав людини, світове співтовариство і держава у своєму законодавстві детально розробили стандарти поводження зі злочинцями. Тут враховано все — від метражу тюремної камери до наявності телевізора, газет, бібліотек, свіжого повітря, яскравості освітлення та щоденного меню.

Я аж ніяк не ставлю під сумнів таке поводження. Людина навіть в умовах ув'язнення не повинна бути приниженою. Але коли ми почнемо більше приділяти уваги жертві злочину?

Виходить, що вона має бути задоволена лише тим, що злочинця покарали. Багато жертв злочину потребують тривалої фізичної, психологічної та моральної реабілітації. Мало кого цікавить те, що часто жертва злочину позбавляється навіть тих благ, стандартів, якими держава забезпечує злочинця. Хіба це не дискримінація? Ми повинні переосмислити наші підходи до концепції боротьби з правопорушеннями у такий спосіб, щоб відновлення прав жертви не зводилося тільки до покарання злочинця.

Нас не може не насторожувати і той факт, що інколи реалізація вимог, нових підходів до прав людини (а їх межі останнім часом суттєво розширилися) здійснюється всупереч моральним устоям суспільства. Подекуди ситуації, які гостро сприймаються у суспільстві (одностатеві шлюби, права транссексуалів, наркоманія, євтаназія і т. п.) вирішуються з явним перекосом у бік дискримінації.

Звичайно, в будь-якому суспільстві були і, судячи з усього, будуть диференціація в процесі соціального спілкування. Важливо, щоб вони не порушували принципу рівності у його міжнародно-правовому розумінні. А як вирішив Європейський суд з прав людини в справі «Якобс» (у зв'язку зі ст. 14 «Заборона дискримінації»), «принцип рівності порушується, якщо відмінності не мають об'єктивного і розумного виправдання. Будь-яка апеляція в здійсненні права, яке передбачене Конвенцією, повинна не тільки переслідувати законну мету: стаття 14 рівним чином порушується, якщо ясно встановлено, що немає розумного взаємозв'язку пропорційності між використовуваними засобами і переслідуваною метою».

Висновок напрошується один: неухильне забезпечення реалізації прав і свобод людини відповідно до загальновизнаних принципів і норм міжнародного права, відповідно до положень національного законодавства є запорукою втілення принципу недискримінації.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У НОМЕР

У Берліні обговорять наші внутрішні і зовнішні засади

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин 16—17 червня відвідає з офіційним візитом Федеративну Республіку Німеччину. **Про це повідомила прес-служба парламенту.**

Програмою візиту передбачена зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина із Президентом Бундестагу ФРН Норбертом Ламмертом.

Глава парламенту також проведе зустрічі з Президентом Ландтагу (земельного парламенту) землі Бранденбург Гунтером Фрітшем; з Головою комітету Бундестагу у справах ЄС Гунтером Кріхбаумом та членами комітету; з Головою комітету Бундестагу у закордонних справах Рупрехтом Поленцом і членами комітету; з президентом Палати депутатів землі Берлін Вальтером Момпером та з членами німецько-української міжпарламентської групи Бундестагу. Крім того, В. Литвин візьме участь у публічних слуханнях «Внутрішня та зовнішня політика України після зміни влади» за участю депутатів Верховної Ради України та Бундестагу.

Микола ТОМЕНКО: «Зміни до Конституції неможливо ухвалити в обхід парламенту»

«Опозиція наполягатиме на тому, щоб законопроект «Про всеукраїнський референдум», прийнятий у першому читанні, був приведений у відповідність до Конституції». На цьому наголосив заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, **повідомляє його пресслужба.** Він відзначив, що «це символічно, що напередодні Дня Конституції, який є національним святом, Партія регіонів вирішила ліквідувати Конституційну процедуру внесення змін до Конституції».

М. Томенко повідомив, що до другого читання він подав низку змін до проекту закону України «Про всеукраїнський референдум» (р. н. 6278), які приводять цей законопроект у відповідність з Основним Законом. Так, зокрема, заступник глави парламенту пропонує в 1 пункті 3 частини статті 3 «предмет всеукраїнського референдуму» зазначити, що «за предметом всеукраїнський референдум може бути: про затвердження законопроекту про внесення змін до Конституції України (конституційний референдум)», взамін проголосованого формулювання: «за предметом всеукраїнський референдум може бути: про схвалення нової редакції Конституції України, внесення змін до Конституції України, скасування, втрату чинності чи визнання нечинним закону про внесення змін до Конституції України (конституційний референдум)». Окрім того, М. Томенко пропонує виключити статтю 16, якою регламентується проведення всеукраїнського референдуму щодо схвалення нової редакції Конституції, внесення змін до Основного Закону, скасування, втрату чинності чи визнання нечинним закону про внесення змін до Конституції України.

Микола Томенко нагадав, що свого часу, будучи в опозиції, відомі політики Партії регіонів виступали проти спроб оточення Віктора Ющенка змінити Конституцію на референдумі в обхід парламенту.

«Зміни до Конституції неможливо ухвалити в обхід парламенту, а базові, світоглядні статті, такі, як розділ «загальні засади», не може прийняти парламент без затвердження суспільством на всеукраїнському референдумі», — зазначив заступник Голови Верховної Ради. «Це якраз той баланс між владою та суспільством, який може гарантувати недопущення повернення в Україну авторитарного чи тоталітарного режиму. Неприпустимо, прикриваючись референдумом, змінювати Конституцію під нову владу», — додав він.

Сто днів соціального обману

ТОЧКА ЗОРУ

За перші сто днів президентства Віктора Януковича ми не побачили нічого суттєво нового. Звісно, окрім обіцянок, сумнівних оборудок із державною власністю та повернення до адміністративно–командних методів часів Президента Кучми.

Невдячна справа — судити про владу по її обіцянках. Щедрість на словах не обов'язково означає спроможність дотриматись своїх слів. Мільйони трудящих та пенсіонерів, які живуть у злиднях на сході України, повірили Януковичу. Вони гадали, що за «донецької» влади рівень їхнього життя зросте. Зараз ми бачимо, що плануються тільки зростання тарифів на енергоносії, воду, житлово-комунальні послуги.

Кажуть, що тарифи підвищує не уряд. Це не зовсім так. Зараз не існує жодного органу державної влади чи місцевого самоврядування, жодної значної установи чи корпорації, які вирішували б серйозні питання без відмашки «згори».

На Банковій дадуть відмашку. Тому, що в зростанні тарифів зацікавлені спонсори виборчої кампанії Януковича — ті спонсори, яким належать облгази, обленерго тощо. Спонсорам треба банально «відбити інвестиції».

І місцеві ради затвердять грабіжницькі тарифи, як це вже зробили в Києві. Після чого хвилю народного гніву заглушать на місцевих виборах восени, з неодмінним використанням адміністративного ресурсу на повну потужність.

Потім виявиться, що до влади прийшли ті самі люди, тільки вже під синіми прапорами. Вони скажуть, що тарифи підвищили попередники і з цим нічого не поробиш. Так діє машина політичного обману.

Янукович обіцяв, що нас буде 50 мільйонів. Однак для написання плану «реформ» Президента було залучено іноземну компанію McKinsey. Ці фахівці з консалтингу не приховують, що запланували в довгостроковій перспективі продовження вимирання українців. Замість відродження нації вони пропонують можновладцям вижимати всі соки з «робочої сили».

Але найяскравішим індикатором відповідності державної політики передвиборним обіцянкам Януковича є закон про держбюджет. Телебачення транслює балаканину можновладців, а справжні їх плани відображаються в сухих бюджетних рядках. Бюджет на 2010 рік є вироком для будь-яких надій на «покращення життя вже сьогодні».

Для прикладу, фактичний розмір прожиткового мінімуму в цінах квітня 2010 року становив: на одну особу — 916 грн., проте в держбюджеті встановлено 839 грн.; для дітей віком до 6 років — 830 грн., в держбюджеті — 767 грн.; для дітей віком від 6 до 18 років — 1059 грн., в держбюджеті — 917 грн.; для осіб, які втратили працездатність, — 727 грн., в держбюджеті — 706 грн.; для працездатних осіб — 974 грн., в держбюджеті — 884 грн.

Отже, уряд Азарова штучно занижує розмір прожиткового мінімуму.

Під час виборчої кампанії пан Янукович обіцяв суттєве підвищення заробітної плати працівникам бюджетної сфери.

Проте, відповідно до Закону «Про Державний бюджет України на 2010 рік», розмір мінімальної заробітної плати збільшиться лише на 53 грн., або на 6% за прогнозованого рівня інфляції 13,1%.

Уряд Азарова розтоптав норму Закону «Про оплату праці»: тарифна ставка робітника I розряду встановлюється у розмірі, що має перевищувати законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати. Тобто, розмір посадового окладу працівника I тарифного розряду в квітні 2010 року мав становити 884 грн., проте фактично він залишився на рівні 567 грн. Влада недоплачує кожному працівнику мінімум 300 грн.

Кабінет Міністрів узаконив

абсурдну «зрівнялівку» в окладах працівників. Тепер оклади працівників I розряду (прибиральники, сторожі, некваліфіковані) дорівнюють окладам працівників VII тарифного розряду — соціальних робітників, медсестер поліклінік, інженерів тощо. 3,5 мільйона працівників бюджетної сфери відчули на власній кишені, що уряд Азарова не виконує програму кандидата в Президенти В. Януковича. «Суттєве підвищення заробітної плати» виявилося цілковитим обманом. У передвиборній програмі Президента Януковича «Україна для людей» написано, що мінімальна пенсія буде на 20% вище прожиткового мінімуму. Проте за рік мінімальний розмір пенсії збільшиться лише на 39 грн., або на 5,6%. Знову нагадаю: порівняйте з прогнозованим рівнем інфляції 13,1%. Зростання пенсій та заробітної платні в 2010 році буде вдвічі меншим, ніж зростання споживчих цін.

У результаті збільшили пенсію на декілька десятків гривень тим пенсіонерам, у яких вона становить менше 706 грн., 2 млн. осіб отримали підвищення на 3—4 грн., 4,3 млн. осіб — не збільшили взагалі. І оці жалюгідні подачки — «покращення життя вже сьогодні»?!

Повертаючись до стимулювання позитивного демографічного балансу. В 2010 році не буде проіндексовано розмір допомоги при народженні дитини, вставлений урядом Юлії Тимошенко ще з 1 січня 2008 року (на першу дитину — 12 240 грн., на другу — 25 000 грн., на третю — 50 000 грн.). Хоча ціни підвищуються щомісяця і далі неухильно зростатимуть.

Дряпіжки з Кабінету Міністрів статтею 45 Закону «Про Державний бюджет України на 2010 рік» надали собі право призначати і здійснювати виплати допомоги при народженні дитини та на догляд дитини до досягнення нею трирічного віку, що надає їм можливість зменшувати розміри допомоги, встановленої законами України. Я вже мовчу про одіозний 7-й пункт перехідних положень цього бюджету, юридичний зміст якого такий самий, що й в знаменитому вислові нинішнього прем'єра: «Да пашлі ви!» — уряд нікому нічого не зобов'язаний платити.

З рукава урядових махінаторів у краплену бюджетну колоду потрапив термін «рівень забезпечення прожиткового мінімуму». Ця, даруйте за сильний вислів, термінологічна фіга з маслом застосовується для розрахунку державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям. В результаті шулерський «рівень» навіть не досягає 50% прожиткового мінімуму для відповідних категорій населення.

Наслідком такого обману є суттєве зменшення розміру допомоги, яка надається державою малозабезпеченим сім'ям.

Урядом Юлії Тимошенко передбачалося у проекті бюджету на 2010 рік встановити розміри щорічної разової допомоги інвалідам війни I групи в сумі 5180 грн., інвалідам війни II групи — в сумі 4144 грн., інвалідам війни III групи — в сумі 3626 грн.

Урядом Азарова розміри щорічної разової допомоги скорочено в п'ять разів: інвалідам війни I групи — 1000 грн., інвалідам війни II групи — 900 грн., інвалідам війни III групи — 800 грн.

Уряд Юлії Тимошенко на санаторно-курортне лікування інвалідів передбачав виділити 90 млн. грн. Уряд Азарова «поміняв концепцію»: заощадив 10 млн., але при цьому 25% осіб, які мають право на оздоровлення, позбавлені цієї можливості. Також 6% інвалідів, які мають право на безкоштовне забезпечення автомобілем, буде позбавлено такої можливості.

При всьому цьому ми чуємо плани грабіжницьких «реформ» і заспокійливі промови: мовляв, більше платитимуть багаті, бідним буде надано адресну допомогу. Наведений вище аналіз свідчить про те, що на ефективну адресну допомогу в 2010 році годі й сподіватись.

Після того, як комуністи на чолі лівого блоку пішли обслуговувати олігархів із Партії регіонів, лівий рух в Україні припинив своє існування, тепер нікому захищати інтереси людей найманої праці, простого робітника і селянина. Цю функцію зобов'язана взяти на себе опозиція.

Соцпартію от-от очолить міністр економіки Василь Цушко, підлеглі якого в розпал падіння фондового ринку офіційно оголосили про закінчення кризи. Насмішили всіх експертів. Звісно ж, сміх продовжує життя, але в гаманець його не покладеш.

Разом із «червоними» в правлячій коаліції перебувають боси федерації профспілок та... федерації роботодавців! Хто буде боротися за добробут простого українця в коаліційному міжсобойчику біля владного корита?

Народ бачить, що обіцянки Януковича не виконуються. Хоч би скільки Азаров казав «мед», від того життя солодким не стане. А від гіркоти в роті та порожніх кишень недалеко й до протестних настроїв.

Влада має дослухатись до критики, брати до уваги пропозиції опозиціонерів. Інакше, якщо Янукович і компанія продовжуватимуть обманювати себе та інших, їх знесе хвиля від найближчого соціального вибуху.

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ,
народний депутат України, міністр праці та соціальної політики в опозиційному уряді.

До ремонту доріг у Дніпропетровську підключиться область

Цьогорічний бюджет Дніпропетровська на 230 мільйонів гривень більший, ніж торік, а загалом він становить 2 мільярди 182 мільйони гривень. Держава більш як удвічі зменшила вилучення до загальноукраїнської скарбниці (з 240 мільйонів у 2009 році до 117 — у нинішньому), але розслабитися не дозволила.

Найслабшою ланкою кошторису, за словами міського голови Івана Куліченка, є показники темпів зростання доходів Дніпропетровська, розраховані Міністерством фінансів України на рівні 27 відсотків (у середньому по Україні цей показник удвоє нижчий — 13,4 відсотка). З такими розрахунками не погоджуються ні депутати, ні міський голова Іван Куліченко і проситимуть прем'єра переглянути необгрунтовано завищену норму.

Серед найпріоритетніших напрямів у нинішньому плані соціально-економічного розвитку міста будуть дороги, екологія та електротранспорт. «Вперше ремонтувати міські магістралі допомагатиме область, — зазначив Іван Куліченко. — Загалом на поточний та капітальний ремонти доріг буде спрямовано 116 мільйонів гривень бюджетних коштів». Понад 30 мільйонів із цієї суми — кошти обласного бюджету, загальний обсяг доходів і видатків якого на 2010 рік сягає майже 4,3 мільярда гривень. Дніпропетровськ отримав фінансування з області не тільки на ремонт доріг, а й на екологічні програми. Вирішення цих проблем міста було названо у числі пріоритетів обласного кошторису. Виділити ці кошти, а також збільшити видатки практично в усіх галузях, що мають соціальну складову (у сфері охорони здоров'я, наприклад, на 24,3 відсотка, у сфері освіти — на 21, на соціальне забезпечення та соціальний захист населення — на 26,5 відсотка), стало можливим завдяки тому, що вперше за останні роки з обласного бюджету не вилучатимуть кошти до державної скарбниці.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Кому заважають мирні зібрання?

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

У Комітеті Верховної Ради з питань прав людини, нацменшин і міжнаціональних відносин підготували до другого читання проект закону про організацію і проведення мирних заходів. Документ зареєстровано в парламенті ще в травні 2008 року. Тоді його ініціатором виступив уряд Юлії Тимошенко. За основу законопроект прийняли 228 голосами торік у червні. Уже тоді він спричинив хвилю обурення в суспільстві. Адже формально стаття 39 нашої Конституції гарантує громадянам «право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування». «Обмеження щодо реалізації цього права встановлюється судом, відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку — з метою запобігання заворушень чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей», — каже Основний Закон. Ухвалення закону, на думку громадськості, могло б істотно урізати права людей на проведення мирних зібрань...

Минув рік, протягом якого над «удосконаленням» проекту закону працювала спеціально створена робоча група, до якої залучалися урядовці, народні депутати, представники громадських організацій. Як наслідок, до розгляду в сесійній залі підготовлено практично новий документ. Навіть назву його змінили — тепер це закон про мирні зібрання. Порівняно із вихідним текстом, його можна назвати навіть дещо лояльнішим. Приміром, якщо в першому читанні передбачалося, що організатор мирного заходу має подати письмову заявку про його проведення, «беручи до уваги час, необхідний органам місцевого самоврядування та внутрішніх органів для підготовки», то нині для цього чітко визначається чотири дні й уточнюється, що ця вимога не поширюється на проведення спонтанного мирного зібрання. У законопроекті, запропонованому урядом Юлії Тимошенко, забороняється організаторами мирного заходу виступати особам, які не досягли 18 років. У другому читанні це обмеження сягає 14-річного віку. Якщо ж менша дитина захоче привернути увагу суспільства до своїх проблем, їй доведеться заручитися підписом батьків. Щоправда, в 2009-му народні обранці проголосували за проект закону, в якому заборонялося проводити мирні заходи лише поблизу об'єктів підвищеної небезпеки, ідентифікованих такими відповідно до законодавства. Натомість цьогоріч у тексті проекту з'явилася заборона на проведення акцій на території залізничного полотна, поблизу магістральних трубопроводів, на землі, яка використовується у військових цілях та прикордонних зонах, а також забороняється пікетувати ближче, як за три метри до меж кримінально-виконавчих установ закритого типу.

Загалом тексти законопроектів, підготовлених до першого і другого читання, істотно відрізняються. На це вказано й у тексті зауважень головного юридичного управління апарату Верховної Ради. «Згідно з Регламентом, — йдеться у ньому, — зміст підготовленого до розгляду законопроекту має відповідати тексту проекту, прийнятому в першому читанні». Натомість окремі статті зазнали суттєвих змін. Відтак документ пропонують повернути на повторне друге читання.

Хоч би скільки порівнювати тексти документів, усі вони зводяться до одного — обмеження прав громадян публічно мирно відстоювати свою точку зору, як нині це гарантує Основний Закон.

Надія СМІЯН.

КОМЕНТАР

Володимир Фесенко, політолог:

— Цей законопроект уже спричинив достатньо серйозні дискусії й дуже різні оцінки. У принципі проголосувати його нинішня парламентська коаліція може будь-яким чином. Голоси є. Але, з другого боку, варто прислухатися до критики, не слід обмежувати, тим паче, жорстко обмежувати, можливість для проведення подібних масових громадських заходів. Варто зберегти демократичні стандарти і традиції останніх років, щоб не виникало претензій до цього законопроекту і взагалі до нової влади. Тому варто прислухатися до оцінок і з боку громадськості, і опозиції і знайти певний компроміс.

У новій владі багато хто розуміє, що діяти за принципом «зробимо все, що завгодно, і опозиція нам не указ» — не найкращий варіант. Очевидно, що і Президент хоче зберігати певну респектабельність, не хоче бути антидемократом в очах Заходу. Тому можу припустити: певний діалог навколо цього законопроекту можливий.

Діяти за принципом «зробимо все, що завгодно, і опозиція нам не указ» — не найкращий варіант

Судова система поверне довіру суспільства

Верховна Рада України прийняла в першому читанні проект закону України «Про судоустрій та статус суддів». Проблеми «третьої влади» сьогодні активно обговорюють і фахівці, і суспільство загалом. Кореспондент «Голосу України» розмовляє із членом Робочої групи з питань судової реформи, головою Донецького апеляційного господарського суду Віктором ТАТЬКОВИМ.

— З приводу проекту закону України «Про судоустрій і статус суддів» висловлюються різні думки. Як, на ваш погляд, ключові проблеми судової системи розв'язує законопроект?

— Про ефективність будь-якого закону можна робити остаточний висновок, лише напрацювавши досвід його застосування. Але маю підстави вважати, що згаданий законопроект вирішує низку ключових питань, які турбують і суддів, і суспільство.

Передусім це стосується якісного складу суддівського корпусу. У разі прийняття закону професія судді стане доступною лише тим, хто за своїми професійними здібностями і моральними якостями здатен присвятити себе цій нелегкій професії. Неможливо буде опинитися в суддівському кріслі за протекцією, з використанням корупційних зв'язків або вчорашньому студенту, який не має навіть елементарного уявлення про судову діяльність. Відтепер від кандидата вимагається не лише отримати вищу юридичну освіту, а й пройти дворівневу спеціальну підготовку, скласти численні іспити й тести, в тому числі анонімні, та після цього ще витримати жорсткий конкурсний відбір. Усе це — не для тих, хто шукає легких шляхів у житті. Упевнений: через декілька років обличчя судової системи зміниться радикально. Ми обов'язково повернемо довіру суспільства.

У законопроекті вперше повною мірою втілено конституційний принцип побудови судової системи на засадах спеціалізації судів на розгляді окремих категорій справ. Я є прихильником ідеї такої спеціалізації не тому, що працюю у спеціалізованому суді. Переконаний, що суддя не може бути фахівцем високого рівня в усіх галузях права, тому спеціалізація суддів на розгляді цивільних, кримінальних, адміністративних і господарських справ — це величезний крок на шляху підвищення якості правосуддя. Спеціалізація сприятиме доступності правосуддя, оскільки потенційні учасники судового процесу матимуть чітке уявлення про те, до якого суду звертатись для вирішення того чи іншого спору. Підкреслюю, що спеціалізація судів витримала перевірку часом. Візьміть господарські суди. Під різною назвою вони існують на території України з XIX століття. Ані царська Росія, ані колишній СРСР не змогли обійтись без судового органу, який виконує роль арбітра в економічних відносинах. Дуже радий, що дискусії щодо доцільності існування такого арбітра врешті-решт покладено край.

Цілком підтримую ті положення законопроекту, які посилюють відповідальність судді за ухвалення неправосудного рішення і спрямовані на запобігання корупції в судах. Справді, діяльність судової системи викликає серйозні нарікання в суспільстві. Не погоджуючись із тезою про тотальну корумпованість судової влади, водночас визнаю, що запропонований проектом безпрецедентно жорсткий контроль за доходами і витратами суддів і членів їх сімей є цілком виправданим заходом. Суспільство не повинно мати жодних сумнівів у законності джерел існування будь-якого судді, інакше воно не буде йому довіряти. Бажано, щоб, почавши із суддів, законодавець також принципово і послідовно розв'язав проблему декларування доходів і витрат державних службовців усіх категорій. Позитивом проекту є й те, що підвищення вимог до суддів супроводжується суттєвим збільшенням оплати їх праці, хоча треба визнати, що роботу в цьому напрямі варто продовжувати.

— Деякі з фахівців указують на стислі терміни розробки законопроекту про судову реформу, вважають, що це негативно позначилося на його якості...

— Розумію Президента, який встановив такі терміни для опрацювання законопроекту. Незадовільний стан судочинства, падіння довіри до нього в суспільстві не сприяють авторитету державної влади загалом, нормальному інвестиційному клімату, та, зрештою, стримують економічний і соціальний розвиток країни. Водночас потрібно врахувати, що законопроект готувався не «з чистого аркуша». Системна робота над концепцією судової реформи триває з 2005 року. Створена Президентом робоча група врахувала всі позитивні напрацювання своїх попередників, зокрема авторів Концепції реформування судової системи. Отже, проект закону України «Про судоустрій і статус суддів», по суті, є підсумком чотирирічної роботи, в якій брали участь представники всіх гілок влади, відомі науковці, практики.

— Проект закону передбачає істотне зменшення повноважень Верховного Суду України, що неоднозначно оцінюється деякими фахівцями і суддями. Яка ваша думка з цього приводу?

— Основним завданням Верховного Суду України є забезпечення однакового і правильного застосування законодавства судами нижчих інстанцій. Його роль як найвищого органу в системі судів загальної юрисдикції полягає в тому, що тільки цей суд має право остаточно вирішувати питання, як застосовувати закон в тій чи іншій ситуації.

У разі прийняття законопроекту Верховний Суд України і в подальшому виконуватиме таку функцію. Зокрема, передбачається розгляд ним тих справ, в яких спеціалізованими судами прийнято різні рішення в абсолютно однакових правових ситуаціях. Тобто цей суд не буде позбавлений права розглядати судові справи, але братиметься лише за ті, які є найбільш важливими для правозастосовчої практики. Аналогічну функцію виконують верховні суди і в інших країнах світу. Особливо хочу підкреслити, що висновкам Верховного Суду України, зробленим під час розгляду конкретної справи, надається обов'язковий характер. Інакше кажучи, жоден суддя не може прийняти рішення, яке суперечить правовій позиції вищої судової інстанції країни. Ця новела з'явилася в українському законодавстві вперше і, без сумніву, сприятиме зміцненню законності під час судового розгляду. Вона дасть змогу істотно зменшити можливість впливу на суддю, в тому числі і корупційного впливу. Отже, на мій погляд, у законопроекті йдеться не про звуження повноважень Верховного Суду України або його впливу на судову практику, а про оптимізацію його діяльності: зокрема про звільнення від обов'язку розглядати тисячі нескладних справ.

— Законопроектом збільшено кількість підстав для дисциплінарної відповідальності суддів. Чи не створює це загрози незалежності суддів?

— У законопроекті збалансовано питання відповідальності судді та гарантії захисту його прав. Органи суддівського самоврядування мають усі можливості захистити свого колегу від необґрунтованих обвинувачень. До складу органу, який вирішує питання про відповідальність судді, входитимуть і самі судді. Крім того, суддя, який не згоден із накладенням стягнення, може захистити свої права в суді. У контексті вашого запитання хочу підкреслити, що притягнення судді до відповідальності буде обґрунтованим та справедливим лише стосовно тих суддів, які умисно порушили закон, припустилися очевидного непрофесіоналізму під час розгляду справи або вчинку, який несумісний з їхньою посадою. Ніде у світі немає практики накладення на суддю стягнення лише за те, що його позиція не збігалася з позицією суду вищого рівня: немає жодного судді, якому не скасовувалося хоча б одне рішення.

Українські судді працюють у складних умовах: недосконале законодавство, відсутність сталої судової практики з багатьох питань, надмірне навантаження, хронічне недофінансування. Тому переважна більшість помилок під час розгляду справ обумовлена саме цими об'єктивними чинниками. Важливо, щоб суддя, відчуваючи свою відповідальність, водночас міг вирішувати справу за своїм внутрішнім переконанням, оскільки без такої можливості не буде справедливого правосуддя.

**Розмову вела
Ліна КУЩ.**

Ольга БОДНАР: «Про свій вибір не шкодую, бо отримала шанс допомагати людям»

ХТО Є ХТО

— Дві ваші вищі освіти — фізик і юрист, на перший погляд, із політикою не пов'язані. Як у вашому житті з'явилася політика? Не шкодуєте про свій вибір?

— Думка, що політиком може бути лише професійний політик, — помилкова. Політиками люди стають від бажання покращити суспільне життя, маючи для цього достатньо знань і досвіду. Дуже важливо, щоб при цьому вони були ще й порядними людьми. Про свій вибір стати політиком не жалкую. Схоже на те, що саме життя підштовхувало мене до цього. Я була надто активною дитиною, мені не вистачало просто ходити до школи. Була активно задіяна до суспільного життя ще змалечку. Працюючи в аналітичному центрі, займалась політологією, аналітикою. Так і виникла необхідність отримати другу освіту — юридичну. На моє переконання, аби закони писались фахово, на віки, а не на один день, законодавчий орган на 70 відсотків має складатися з фахових юристів і на 30 — з профільних фахівців з усіх інших галузей.

— Жінка-політик — це легко? Чи доводиться чимось жертвувати заради кар'єри?

— Бути політиком — це складно для родини. Робота з людьми і публічна робота легкою виглядає лише на перший погляд, а насправді дуже енергетично виснажує. Неважливо чоловік ти чи жінка. Родина бачить тебе дуже рідко, спілкування з рідними зводиться до мінімуму і навіть якщо знаходишся на відпочинку, це не означає, що ти повністю з родиною. Але не думаю, що шахтарю чи комбайнеру легше. Тож у принципі жалітися не має на що, кожен свідомо робив свій вибір. Особисто мені родина дуже допомагає.

Складність полягає в іншому. Жінка-політик повинна бути на дві голови вища, на два голоси переконливіша, мати більшу харизму, інтелектуальною і професійною, щоб її почули, вміти протистояти агресії. Дуже складно в тому плані, що чоловіки віддають тобі належне як жінці, але там, де бачать у тобі професійного конкурента, відразу згадують свої патріархальні звички і вказують на місце жінки. Його, до речі, чітко визначив і теперішній Президент, скерувавши всіх жінок на кухню.

— Вас удостоєно Хреста офіцера «За заслуги перед Литвою». Що вас пов'язує з цією країною?

— Я дуже пишаюся, що моя мала батьківщина так високо мене оцінила. Намагаюся їздити до Литви якнайчастіше. Саме там — місце, де можу справді відпочити і відновити енергетику. Сподіваюся, що й Україні за мене не доведеться червоніти.

— Ви член парламентського комітету з питань місцевого самоврядування. З чим пов'язаний такий вибір, ця тема вам близька?

— По-перше, за профілем як юрист я спеціалізуюсь на конституційному і муніципальному праві. Тому зрозуміло, що саме тут зможу працювати з повною віддачею в інтересах місцевого самоврядування, української громади в цілому.

— Дата місцевих виборів — спірне питання. Одні політики, у тому числі й ваша політична сила, наголошують, що вони мають відбутися навесні наступного року, інші говорять про цьогорічну осінь. Обидві сторони стверджують, що запропоновані ними дати відповідають Конституції. Яка все ж таки дата відповідає Основному Закону?

— За Конституцією вибори мали відбутися (дивлячись, коли яка рада набула каденції) у травні-липні цього року. Далі виникає питання щодо порушення норм Основного Закону. Тому, коли вибори 30 травня скасували, виникла проблема, як вийти з цієї ситуації. Було прийнято рішення внести зміни до Основного Закону — зрівняти термін каденції голів і рад до п'яти років і, таким чином, призначити вибори на березень 2011 року. Законопроект ухвалили, відправили до Конституційного Суду. КС ще не зробив своїх висновків, а Президент уже заявив, що вибори треба проводити 31 жовтня. З політичної точки зору я Президента розумію. Йому політологи і соціологи нарахували, що на цей час у Партії регіонів буде найбільший рейтинг — десь близько 40 відсотків, який потім стрімко падатиме. Звісно, підігнавши весь адмінресурс, отримавши повну вертикаль влади, він хоче провести вибори тоді, коли матиме найвищий рейтинг. Але це індивідуальне бажання, і воно не відповідає Конституції.

Тепер поясню, як спрацює команда, щоб обґрунтувати цю дату. Можливо, для більшості громадян вона виглядатиме цілком логічною і виправданою. Швидше за все, у висновку КС, навіть якщо він буде позитивний, не буде прописано дату місцевих виборів. Відповідним чином, ухваливши зміни до Конституції у парламенті, ми отримаємо невизначеність із датою перегонів. Таким чином, суб'єкт, який подаватиме пропозицію щодо їх проведення, скаже: у змінах до Конституції не прописано дату щодо місцевих виборів, але ж ми боремося за самоврядування, нам потрібно відновити його легітимність, то давайте негайно проведемо вибори. Але це не означає, що це буде конституційно. Конституційне вирішення цього питання було 30 травня, максимум 15 липня. Крім того, куди у такому випадку подінеться аргумент, що в 2010 році немає в державному бюджеті грошей на їх проведення.

— Ольго Борисівно, чим займається очолювана вами київська організація «Жінки Батьківщини» і як виникла ідея її створення?

— Київська громадська організація «Жінки Батьківщини» виникла на підвалинах, які було закладено ще у 1999 році. Тоді було утворено організацію «Берегиня», яка виходила з партії «Батьківщина». «Жінки Батьківщини» — це не прибуткова організація, яка допомагає одиноким матерям, розлученим, жінкам, які постраждали від насилля в сім'ї, малозабезпеченим, інвалідам, сиротам тощо.

—У вас є й не зовсім жіноче хобі — стрільба із пістолета. Звідки воно?

— Стрільба — це навіть не хобі — це частина життя. Мені було дев'ять років, коли я почала займатися кульовою стрільбою. Вийшло це випадково — у школу прийшли тренери зі спортшколи і запропонували ознайомитися із секціями. У тому числі, нам запропонували відвідати секцію кульової стрільби. Мені настільки сподобалося, що я залишилася в цьому спорті, обравши пістолет. До того ж і результати були високі — незабаром уже входила до молодіжної збірної: спочатку міської, згодом республіканської. Якби не порада мого тренера, я би вступала до інституту фізкультури. Тренер мені сказав: якщо підеш на фізичний факультет, то зможеш займатися і фізикою, і стрільбою, а якщо в інститут фізкультури, то фізика тобі вже зась. Мудрий все ж таки був у мене тренер.

— Дякую за розмову.

**Записала Олена ГОРБУНОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Боднар Ольга Борисівна народилася 19 лютого 1965 р. у Литві, в Україні проживає з початку 80-х років. Закінчивши середню школу, вступила на фізичний факультет Київського університету ім. Т. Шевченка, займалася молекулярною фізикою. Пізніше отримала юридичну освіту в Національній академії внутрішніх справ України. У партію «Батьківщина» вступила 1999 року. Народний депутат Верховної Ради 5-го та 6-го скликань. Нині перший заступник голови Комітету з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування. Очолює київську громадську організацію «Жінки Батьківщини». Майстер спорту з кульової стрільби з пістолета.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину другу статті 259 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) викласти у такій редакції:

«Центральні органи виконавчої влади здійснюють контроль за додержанням законодавства про працю на підприємствах, в установах і організаціях, що перебувають у їх функціональному підпорядкуванні, крім органів державної податкової служби, які мають право з метою перевірки дотримання податкового законодавства здійснювати такий контроль на всіх підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності та підпорядкування».

2. Статтю 15 Закону України «Про товарну біржу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 10, ст. 139; 1993 р., № 11, ст. 83; 2003 р., № 30, ст. 247) доповнити частинами шостою — дев'ятою такого змісту:

«Не можуть бути предметом біржової торгівлі речі, визначені індивідуальними ознаками, якщо вони не продаються як партія, а також будь-які вживані товари, включаючи транспортні засоби, та капітальні активи. Таке обмеження не поширюється на майно, яке відчужується з податкової застави, а також майно, конфісковане відповідно до закону.

Для цілей цього Закону:

партією товару вважається визначена кількість (але не менше двох одиниць) однорідних товарів одного або кількох найменувань, закуплених, відвантажених або отриманих одночасно за одним товарно-супровідним документом;

уживаними товарами вважаються товари, що були у користуванні не менше року, транспортні засоби, які не підпадають під визначення нового транспортного засобу згідно із законом, а також будь-який капітальний актив, що був прийнятий в експлуатацію до його продажу.

Новими транспортними засобами вважаються:

а) наземний транспортний засіб — той, що вперше реєструється в Україні та має загальний наземний пробіг до 6 000 кілометрів;

б) судно — те, що вперше реєструється в Україні та пройшло не більше 100 годин після першого введення такого судна в експлуатацію;

в) літальний апарат — той, що вперше реєструється в Україні та має налітний час до такої реєстрації, що не перевищує 40 годин після першого введення в експлуатацію. Налітним вважається час, який розраховується від блок-часу зльоту літального апарата до блок-часу його приземлення.

Визначення капітального активу (факт прийняття його в експлуатацію), а також визначення однорідних товарів містяться у Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств».

3. У Законі України «Про державну податкову службу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 15, ст. 84; 2003 р., № 30, ст. 247, № 33-34, ст. 267; 2005 р., № 10, ст. 187, №№ 17-19, ст. 267; 2009 р., № 18, ст. 247, № 38, ст. 536; із змінами, внесеними Законом України від 27 квітня 2010 року № 2154-VI):

1) статтю 10 доповнити пунктом 19 такого змісту:

«19) при отриманні органом податкової міліції інформації у випадках, встановлених законом, приймають рішення про проведення позачергової податкової перевірки платника податку без його попереднього попередження, якщо органом податкової міліції отримано інформацію про ухилення такого платника від оподаткування»;

2) у частині першій статті 11:

доповнити пунктом 1^1 такого змісту:

«1^1) при отриманні органом податкової міліції інформації про ухилення платника податку або найманої особи від оподаткування при нарахуванні (виплаті, отриманні) заробітної плати, інших виплат та відшкодувань, які підлягають оподаткуванню, у тому числі у вигляді додаткових благ, збору до Пенсійного фонду України та внесків до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, у тому числі внаслідок неукладення такою особою трудових договорів з найманою особою згідно із Кодексом законів про працю України, провадження особою господарської діяльності без державної реєстрації, а також пасивних доходів, керівник відповідного податкового органу має право прийняти рішення про проведення позачергової податкової перевірки такого платника без його попереднього попередження. Рішення податкового органу має бути оформлене у письмовому вигляді, скріплено підписом керівника, печаткою та вручене платнику податку перед початком проведення такої перевірки»;

пункт 2 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«додержанням з метою перевірки дотримання податкового законодавства про працю суб'єктами господарювання незалежно від форми власності»;

3) у статті 11^1:

у частині десятій цифри «20» замінити цифрами «30», а цифри «10» — цифрами «20»;

у частинах одинадцятій та дванадцятій цифри «10» замінити цифрами «15», а цифру «5» — цифрами «10»;

у частині тринадцятій цифру «5» замінити цифрами «10», а слова та цифру «а стосовно суб'єктів малого підприємництва — 2 робочі дні» виключити;

після частини тринадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Проведення планової або позапланової виїзної перевірки може бути зупинено на термін не більше 30 робочих днів за рішенням керівника податкового органу, яке оформляється наказом, з подальшим її поновленням на невикористаний строк».

У зв'язку з цим частини чотирнадцяту — шістнадцяту вважати відповідно частинами п'ятнадцятою — сімнадцятою;

4) у пунктах 1 та 2 частини першої статті 11^2 слова «дата закінчення» замінити словом «тривалість».

4. Статтю 35 Закону України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121) доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Зазначені державні органи мають право одержувати від суб'єктів господарювання та найманих ними осіб інформацію, документи і матеріали та відвідувати місця здійснення господарської діяльності під час виконання трудової функції такими найманими особами.

Податковий орган має право на проведення позачергової перевірки без попереднього попередження платника у випадках, передбачених законодавством».

5. У Законі України «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 40, ст. 297):

1) у пункті «г» частини другої статті 3 слова «за іноземну валюту, за умови надходження цієї валюти на валютний рахунок підприємства» замінити словами «якщо їх вивезення у митному режимі експорту (реекспорту) було засвідчено вантажною митною декларацією з належною відміткою митного органу»;

2) в абзаці другому частини п'ятої статті 7 слова «надходження валютних коштів на валютний рахунок підприємства» замінити словами «наявності митної декларації з належною відміткою митного органу».

6. У Законі України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 42, ст. 201 із наступними змінами):

1) у статті 1:

цифри і слова

«2203 00	Пиво із солоду (солодове)	0,31 грн. за 1 л»

замінити цифрами і словами:

«2203 00	Пиво із солоду (солодове)	0,74 грн. за 1 л»;

цифри і слова

«2710 11 25 00	інші спеціальні бензини	20 євро за 1000 кг»

замінити цифрами і словами:

«2710 11 25 00	інші спеціальні бензини	132 євро за 1000 кг»;

цифри і слова

«2710 11 90 00	інші легкі дистиляти	20 євро за 1000 кг»

замінити цифрами і словами:

«2710 11 90 00	легкі дистиляти	132 євро за 1000 кг»;

слова і цифри

	«бензини моторні, з вмістом свинцю 0,013 г/л або менше:	
2710 11 41 11 2710 11 41 31 2710 11 41 91 2710 11 45 11 2710 11 49 11	сумішеві, із вмістом не менш як 5 мас. % біоетанолу або не менш як 5 мас. % етил-трет-бутилового етеру або їх суміші: А-76 Ек, А-80 Ек, А-92 Ек, АІ-93 Ек, А-95 Ек, А-98 Ек	110 євро за 1000 кг
2710 11 41 19 2710 11 41 39 2710 11 41 99 2710 11 45 99 2710 11 49 99	А-72, А-76, А-80, А-90, А-91, А-92, АІ-93, А-95, А-96, А-98 та бензини моторні інших марок	110 євро за 1000 кг
2710 11 51 00 2710 11 59 00	бензини моторні, з вмістом свинцю більш як 0,013 г/л: А-72, А-76, А-80, А-90, А-91, А-92, АІ-93, А-95, А-96, А-98 та бензини моторні інших марок	110 євро за 1000кг»

замінити словами і цифрами:

	«бензини моторні з вмістом свинцю 0,013 г/л або менше:	
2710 11 41 11 2710 11 41 31 2710 11 41 91 2710 11 45 11	з октановим числом більш як 80, але менш як 98: із вмістом не менш як 5 мас. % біоетанолу або не менш як 5 мас. % етил-трет-бутилового етеру або їх суміші:	132 євро за 1000 кг
2710 11 49 11	з октановим числом 98 або більше: із вмістом не менш як 5 мас. % біоетанолу або етил-трет-бутилового етеру, або їх суміші: А-98 Ек	132 євро за 1000 кг
2710 11 41 19 2710 11 41 39 2710 11 41 99 2710 11 45 99	з октановим числом більш як 80, але менш як 98:	132 євро за 1000 кг
2710 11 49 99	з октановим числом 98 або більше:	132 євро за 1000 кг
	бензини моторні, з вмістом свинцю більш як 0,013 г/л:	
2710 11 51 00	з октановим числом менш як 98	132 євро за 1000 кг
2710 11 59 00	з октановим числом 98 або більше	132 євро за 1000 кг;
2710 19 61 00 2710 19 63 00 2710 19 65 00 2710 19 69 00	тільки пічне паливо	30 євро за 1000 кг»;

2) статтю 8 виключити;

3) доповнити статтею 9 такого змісту:

«9. Забороняється реалізація на території України підакцизних нафтопродуктів, які не відповідають національним стандартам України та міждержавним стандартам, чинним в Україні».

7. Частину другу статті 1 Закону України «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 16, ст. 119) викласти у такій редакції:

«Верховна Рада Автономної Республіки Крим і сільські, селищні, міські ради можуть встановлювати додаткові пільги щодо оподаткування місцевими податками і зборами, земельного податку та податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів у межах сум, що надходять до їх бюджетів. Надання таких пільг не може порушувати принципи рівності, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації відповідно до статті 3 цього Закону».

8. У Законі України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 27, ст. 363; 2007 р., № 23, ст. 301; 2009 р., № 16, ст. 219, № 40, ст. 577):

1) пункт 5.18 статті 5 доповнити підпунктом 5.18.5 такого змісту:

«5.18.5. Операції з ввезення природного газу відповідно до зовнішньоекономічних контрактів»;

2) у статті 7:

у підпункті 7.2.8 пункту 7.2:

друге речення абзацу третього доповнити словами такого змісту:

«Платники податку подають органу державної податкової служби на безоплатній основі разом з податковою декларацією за відповідний звітний період копії реєстрів виданих та отриманих податкових накладних за такий період в електронному вигляді. Державна податкова адміністрація розробляє та розміщує на своєму офіційному веб-сайті програмне забезпечення з відкритим кодом для ведення обліку записів у реєстрах виданих та отриманих податкових накладних в електронному вигляді і забезпечує його безоплатне розповсюдження (включаючи зміни і доповнення) шляхом надання можливості для копіювання такого програмного забезпечення як через Інтернет, так і шляхом запису на носії інформації платника за його запитом. Зведені результати обліку, що відображені у реєстрах виданих та отриманих податкових накладних, підлягають документальній невиїзній перевірці (камеральній)»;

у підпункті 7.4.5 пункту 7.4: доповнити абзац реченням такого змісту:

«Для банківських установ при одержані ними права власності на заставлене майно з метою подальшого продажу таке право зберігається до моменту продажу такого заставленого майна»;

3) у пункті 9.8 статті 9:

після абзацу шостого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«д) установчі документи особи, зареєстрованої як платник податку, за рішенням суду визнані недійсними;

е) в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб підприємців зроблено запис про відсутність юридичної особи або фізичної особи за її місцезнаходженням».

У зв'язку з цим абзаци сьомий — сімнадцятий вважати відповідно абзацами дев'ятим — дев'ятнадцятим;

в абзаці десятому слова «у підпунктах «б» — «г» цього пункту» замінити словами «у підпунктах «б» — «е» цього пункту»;

в абзаці тринадцятому слова «у підпунктах «в» — «г» цього пункту» замінити словами «у підпунктах «в» — «е» цього пункту».

9. У Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181 із наступними змінами):

1) пункт 6.1 статті 6 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У 2010 році норми цього пункту діють з урахуванням особливостей, встановлених пунктом 22.4 статті 22 цього Закону»;

2) підпункт 11.3.6 пункту 11.3 статті 11 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Дата збільшення валових доходів кредитора від здійснення кредитних операцій визначається з урахуванням положень пункту 22.15 статті 22 цього Закону».

У зв'язку з цим абзаци другий — четвертий вважати відповідно абзацами третім — п'ятим;

3) у статті 12:

підпункт 12.1.1 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«Норми цього підпункту не поширюються на проценти, щодо яких було сформовано страховий резерв за рахунок збільшення валових витрат згідно з пунктом 12.2 цієї статті»;

пункт 12.2 викласти в такій редакції:

«12.2. Особливості формування резервів банками та небанківськими фінансовими установами

12.2.1. Банки та небанківські фінансові установи, крім страхових компаній, недержавних пенсійних фондів, корпоративних інвестиційних фондів та адміністраторів недержавних пенсійних фондів, формують резерви для відшкодування можливих втрат за всіма видами кредитних операцій, за виключенням позабалансових, крім гарантій, коштами, розміщеними на кореспондентських рахунках в інших банках, придбаними цінними паперами (у тому числі іпотечними сертифікатами з фіксованою дохідністю), іншими активними банківськими операціями згідно із законодавством, включаючи нараховані за всіма цими операціями проценти (далі — страховий резерв).

Страховий резерв формується та списується банком самостійно в розмірі та в порядку, передбачених методикою, яка визначається для банків Національним банком України, а для небанківських фінансових установ — спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг та цінних паперів відповідно до повноважень, та включається до складу валових витрат.

12.2.2. Розмір страхового резерву, що створюється за рахунок збільшення валових витрат фінансової установи, не може перевищувати:

для комерційних банків — 20 відсотків (на період до 1 січня 2011 року — 40 відсотків, на період з 1 січня 2011 року до 1 січня 2012 року — 30 відсотків) суми фактичної заборгованості за всіма видами операцій, зазначених у підпункті 12.2.1, а саме суми непогашеної основної суми боргу та нарахованих процентів, на останній робочий день звітного податкового періоду;

для небанківських фінансових установ — розміру, що встановлюється відповідними законами про відповідну небанківську фінансову установу, але не більше 10 відсотків суми боргових вимог, а саме сукупних зобов'язань дебіторів такої небанківської фінансової установи на останній робочий день звітного податкового періоду. До суми зазначеної заборгованості не включаються зобов'язання дебіторів, які виникають під час здійснення операцій, що не включаються до основної діяльності фінансових установ. Під терміном «основна діяльність» слід розуміти операції, визначені відповідними статтями законів про небанківські фінансові установи.

12.2.3. У разі якщо за результатами звітного податкового періоду сукупний розмір страхового резерву, сформованого згідно з підпунктами 12.2.1 і 12.2.2, зменшився (крім випадків його зменшення внаслідок відшкодування банком безнадійної заборгованості позичальника, у встановленому законодавством порядку за рахунок страхового резерву кредитора та зменшення нормативу формування резерву згідно із законодавством), надлишкова сума страхового резерву, яка включена до валових витрат, спрямовується на збільшення валового доходу банку за результатами такого звітного періоду.

12.2.4. Порядок і джерела створення та використання резервів (фондів) для страхування вкладів (депозитів) фізичних осіб встановлюються окремим законом»;

пункт 12.3 доповнити підпунктом 12.3.13 такого змісту:

«12.3.13. За рахунок створеного банком страхового резерву відшкодовується заборгованість позичальника, яка визначена безнадійною відповідно до методики, встановленої Національним банком України»;

4) останнє речення абзацу третього пункту 16.4 статті 16 замінити двома реченнями такого змісту:

«Платник податку, крім банків та інших фінансових установ, який отримує дохід від будь-якої діяльності більше ста мільйонів гривень на рік, повинен у наступному році подати на адресу податкового органу фінансовий звіт у терміни, встановлені законодавством для його подання. Відповідальність за неподання фінансової звітності зазначеними суб'єктами встановлюється згідно із законодавством»;

5) у статті 22:

включити пункт 22.4 такого змісту:

«22.4. У 2010 році у складі валових витрат платника податку враховується 20 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток, яке утворилося станом на 1 січня 2010 року.

У 2011 році сума від'ємного значення, яка відповідно до абзацу першого цього пункту не була врахована у складі валових витрат, та від'ємне значення об'єкта оподаткування, яке виникло у 2010 році, підлягають включенню до складу валових витрат у порядку, встановленому статтею 6 цього Закону, без обмежень, встановлених цим пунктом»;

пункти 22.14 та 22.15 викласти у такій редакції:

«22.14. Для визначення доходів або витрат платника податку від зменшення (збільшення) страхових резервів починаючи з початку звітного (податкового) періоду, в якому набирає чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», яким цей пункт викладено у новій редакції, розраховується сума страхових резервів, сформованих відповідно до пункту 12.2 статті 12 цього Закону в редакції, викладеній у Законі України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України».

При цьому коригування суми валових витрат (доходів) у зв'язку із створенням та використанням страхових резервів, сформованих до 1 січня 2010 року, не здійснюється.

22.15. Доходи від кредитних операцій банків, нараховані за період з 1 січня 2009 року, але не отримані станом на 1 січня 2010 року, включаються до складу валового доходу банку на дату їх фактичного отримання.

Норми зазначеного пункту не застосовуються у разі, якщо доходи від кредитних операцій банків, нараховані за період з 1 січня 2009 року до 1 січня 2010 року, включені до складу валового доходу протягом 2009 року»;

включити пункт 22.17 такого змісту:

«22.17. Установити, що починаючи з 1 січня 2011 року платник податку — підприємство (крім банків та інших фінансових установ), доходи якого, а саме: чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, дохід від участі в капіталі, інші фінансові доходи, інші доходи та надзвичайні доходи за річною фінансовою звітністю за попередній рік, становлять сто мільйонів гривень і більше, веде бухгалтерський облік тимчасових та постійних податкових різниць, визначених за методикою, затвердженою Міністерством фінансів України».

10. Статтю 1 Закону України «Про ставки акцизного збору на спирт етиловий та алкогольні напої» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 180; 2005 р., № 4, ст. 91, №№ 17-19, ст. 267; 2007 р., № 4, ст. 32; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78, № 27-28, ст. 253; 2009 р., № 18, ст. 246, № 32-33, ст. 489) викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Затвердити ставки акцизного збору на спирт етиловий та алкогольні напої (з урахуванням статті 2 цього Закону):

Код товару за УКТ ЗЕД	**Опис товару**	**Ставки акцизного збору у твердих ставках з одиниці товару (продукції)**
2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	Вина виноградні натуральні	0,01 грн. за 1 л
2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	Вина натуральні з доданням спирту та міцні (кріплені)	2,00 грн. за 1 л
2204 30	Виноматеріали виноградні	0
2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00	Вина ігристі Вина газовані	2,90 грн. за 1 л
2205	Вермути та інші вина виноградні натуральні з доданням рослинних або ароматизувальних екстрактів	2,00 грн. за 1 л
2206 00 (крім 2206 00 31 00, 2206 00 51 00, 2206 00 81 00 — сидр і перрі, (без додання спирту)	Інші зброджені напої (наприклад, сидр, перрі (грушевий напій), напій медовий); суміші із зброджених напоїв та суміші зброджених напоїв з безалкогольними напоями, в іншому місці не зазначені (з доданням спирту)	39,40 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2206 00 31 00, 2206 00 51 00, 2206 00 81 00	Сидр і перрі (без додання спирту)	0,39 грн. за 1 л
2207	Спирт етиловий, неденатурований, з концентрацією спирту 80 об. % або більше; спирт етиловий та інші спиртові дистиляти та спиртні напої, одержані шляхом перегонки, денатуровані, будь-якої концентрації	39,40 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208	Спирт етиловий, неденатурований, з концентрацією спирту менш як 80 об. %; спиртові дистиляти та спиртні напої, одержані шляхом перегонки, лікери та інші напої, що містять спирт	39,40 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту».

11. У Законі України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 27-28, ст. 253; 2009 р., № 16, ст. 223, № 26, ст. 328; із змінами, внесеними Законом України від 27 квітня 2010 року № 2154-VI):

1) у розділі II «Прикінцеві положення»:

пункт 3 виключити;

у пункті 4:

абзац двадцять перший викласти в такій редакції:

«Протягом року в кожному податковому (звітному) періоді до затверджених цим пунктом ставок рентної плати за нафту та газовий конденсат застосовується коригуючий коефіцієнт, який обчислюється Міністерством економіки України для кожного звітного (податкового) періоду шляхом ділення середньої ціни одного бареля нафти «Urals», перерахованої у гривні за курсом Національного банку України станом на 1 число місяця, що настає за звітним періодом, яка склалася на момент завершення проведення торгів нафтою на Лондонській біржі протягом поточного звітного (податкового) періоду, на базову ціну нафти. Під базовою ціною нафти розуміється ціна нафти «Urals», яка становить 560 гривень за барель»;

доповнити абзацами такого змісту:

«Якщо величина коригуючого коефіцієнта, який застосовується до ставок рентної плати за нафту та газовий конденсат, є меншою від одиниці, такий коригуючий коефіцієнт застосовується із значенням 1 (одиниця).

У разі якщо у звітному (податковому) періоді митне оформлення природного газу під час ввезення на територію України не здійснювалося, до ставки рентної плати за природний газ (у тому числі нафтовий (попутний) газ) застосовується коригуючий коефіцієнт, який діяв у останньому звітному (податковому) періоді, коли здійснювалося таке митне оформлення»;

пункт 6 виключити;

доповнити пунктом 8^2 такого змісту:

«8^2. Щороку наростаючим підсумком проводиться індексація нормативів платежів за користування надрами для видобування корисних копалин, визначених в абсолютних значеннях, нормативів збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету, та нормативів збору за спеціальне водокористування в частині використання поверхневих та підземних вод за формулою:

$Hi = H_б \times дI$,

де Hi — проіндексований норматив платежу (збору) у поточному році, гривень за 1 куб. метр (1 тонну, 1 кілограм, 1 грам, 1 карат, 1 тоннаж-добу експлуатації, 1 місце-добу експлуатації);

$H_б$ — базовий норматив платежу (збору), гривень за 1 куб. метр (1 тонну, 1 кілограм, 1 грам, 1 карат, 1 тоннаж-добу експлуатації, 1 місце-добу експлуатації);

дI — добуток індексів цін виробників промислової продукції за попередні роки починаючи з 2010 року, а для нововведених нормативів платежу (збору) — починаючи з року їх введення, десятковим дробом з точністю до чотирьох знаків;

I — офіційно оприлюднений індекс цін виробників промислової продукції за попередній рік, відсотків.

У разі якщо індекс цін виробників промислової продукції за попередній рік не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100 відсотків.

Індекс цін виробників промислової продукції розраховується центральним органом виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у галузі статистики, а інформація про його розмір подається щороку до 1 лютого центральному органу державної податкової служби та оприлюднюється у засобах масової інформації.

Під час проведення індексації базовими вважаються нормативи:

платежів за користування надрами для видобування корисних копалин, визначені в абсолютних значеннях, та збору за спеціальне водокористування в частині використання поверхневих та підземних вод, що встановлені у додатках № 1 і № 2 до цього Закону, із застосуванням коефіцієнта 1,6448 та округлені до кількості знаків, скільки містила його початкова величина, зазначена у додатках № 1 і № 2;

збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету, визначені відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29 січня 1999 року № 115, із застосуванням коефіцієнта 3,19 та округлені до кількості знаків, скільки містила його початкова величина, зазначена у додатку до Порядку встановлення нормативів збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету, та його справляння, затвердженого цією постановою»;

2) у додатку № 1 до цього Закону слова і цифри:

«Глинисті породи
(у тому числі:
каолін первинний, каолін
вторинний, глина вогнетривка,
глина тугоплавка, сировина
керамзитова, сировина цегельно-черепична)
за вмістом А12О3 (відсотки):

кислі	до 14	тонн	3,00
напівкислі	14,01 — 28	— " —	4,00
основні	28,01 — 38	— " —	9,00
високоосновні	38,01 — 45	— " —	13,50
високоглиноземні	понад 45	— " —	20,00»

ЗАКІНЧЕННЯ НА 8-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 6–7-Й СТОР.

замінити словами і цифрами:
«Глинисті породи тонн 5,00»
(у тому числі:
каолін первинний,
каолін вторинний,
глина вогнетривка,
глина тугоплавка,
сировина керамзитова,
сировина цегельно-черепична);

3) у додатку № 2 до цього Закону слова і цифри:
«За використання води, яка входить до складу напоїв:
поверхневої 3 гривні за 1 куб. метр
підземної 3,5 гривні за 1 куб. метр»
замінити словами і цифрами:
«За використання води, яка входить виключно до складу напоїв:
поверхневої 21,60 гривень за 1 куб. метр
підземної 25,20 гривень за 1 куб. метр».

12. Статтю 1 Закону України «Про ставки акцизного збору на тютюнові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 32-33, ст. 488) викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Установити такі ставки акцизного збору на тютюнові вироби:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставки акцизного збору у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції)	Ставки акцизного збору у процентах до обороту реалізації товару (продукції)
2401	Тютюнова сировина Тютюнові відходи	0	0
2402 10 00 00	Сигари, включаючи сигари з відрізаними кінцями, та сигарили (тонкі сигари), з вмістом тютюну	140 гривень за 1 кг (нетто)	0
2402 20 90 10	Сигарети без фільтра, цигарки	40,25 гривні за 1000 штук	20
2402 20 90 20	Сигарети з фільтром	90 гривень за 1000 штук	25
2403 (крім 2403 99 10 00, 2403 10)	Тютюн та замінники тютюну, інші, промислового виробництва; тютюн «гомогенізований» або «відновлений»; тютюнові екстракти та есенції	50 гривень за 1 кг (нетто)	0
2403 10	Тютюн для куріння, з вмістом або без вмісту замінників у будь-якій пропорції	70 гривень за 1 кг (нетто)	0
2403 99 10 00	Жувальний і нюхальний тютюн	20 гривень за 1 кг (нетто)	0

Податкове зобов'язання із сплати акцизного збору за кожну власну назву сигарет (з додатковою інформацією щодо характеристик продукту в разі її наявності), що обчислюється одночасно за ставками у процентах до обороту з продажу та у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції), не може бути менш як:

57,5 гривні за 1000 штук сигарет без фільтра, цигарок (код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД 2402 20 90 10);

150 гривень за 1000 штук сигарет з фільтром (код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД 2402 20 90 20)».

13. У статті 11 Закону України «Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 2; 2009 р., № 29, ст. 389):

1) перше речення частини першої доповнити словами «якщо інше не передбачене цим Законом»;

2) після частини другої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Громадяни України, які перебувають на тимчасовому консульському обліку у консульській установі України, у разі відвідання України мають право тимчасово під зобов'язання про зворотнє вивезення ввезти один власний транспортний засіб, який класифікується у товарній позиції 8703 (крім товарної позиції 8703 — 10) згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТЗЕД), та причеп до нього (за умови ввезення разом з транспортним засобом), який класифікується у товарній підпозиції 8716 — 10 згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності на строк, що не перевищує 60 днів протягом одного календарного року, без сплати ввізного мита та інших податків (зборів), передбачених законодавством при ввезенні автомобілів.

Такий транспортний засіб:

а) може бути ввезений за наявності документів, що підтверджують реєстрацію транспортного засобу на території іноземної країни, яка підтверджує право власності на нього та дозволяє його експлуатацію, за наявності страхового договору з цивільної відповідальності перед третьою особою, що поширюється на території України;

б) не може використовуватися для цілей підприємницької (господарської) діяльності в Україні, в тому числі надаватися в оренду або передаватися за довіреністю у користування іншим особам.

Відповідальність за невивезення за митний кордон України транспортних засобів, що були тимчасово ввезені на митну територію України під зобов'язання про зворотнє вивезення у строк, зазначений у зобов'язанні про зворотнє вивезення, установлюється Митним кодексом України».

У зв'язку з цим частини третю — сьому вважати відповідно частинами п'ятою — дев'ятою.

14. У Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

1) абзац другий преамбули після слів «не поширюється на» доповнити словами «роздрібну торгівлю винами столовими»;

2) у статті 15:

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Імпорт тютюнової сировини може здійснюватися лише виробниками тютюнових виробів, які мають ліцензію на право оптової торгівлі тютюновими виробами».

У зв'язку з цим частини другу — тридцять сьому вважати відповідно частинами третьою — тридцять восьмою;

після частини одинадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Суб'єкти господарювання, які отримали ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями, мають право продавати сидр та перрі (без додання спирту) без отримання окремої ліцензії на право роздрібної торгівлі цими алкогольними напоями».

У зв'язку з цим частини дванадцяту — тридцять восьму вважати відповідно частинами тринадцятою — тридцять дев'ятою;

у частині тринадцятій слова «на роздрібну торгівлю сидром та перрі (без додання спирту) — 780 гривень на кожне місце торгівлі» виключити;

після частини тринадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Плата за ліцензію на роздрібну торгівлю сидром та перрі (без додання спирту) становить 780 гривень на кожне місце торгівлі незалежно від його територіального розташування».

У зв'язку з цим частини чотирнадцяту — тридцять дев'яту вважати відповідно частинами п'ятнадцятою — сороковою;

у частині п'ятнадцятій слова «на роздрібну торгівлю сидром та перрі (без додання спирту) — 780 гривень на кожне місце торгівлі» виключити;

після частини тридцять п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Суб'єкти господарювання, які отримали ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями та тютюновими виробами, вносять до Єдиного реєстру тільки ті місця зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що розташовані за іншою адресою, ніж місце здійснення торгівлі».

У зв'язку з цим частини тридцять шосту — сорокову вважати відповідно частинами тридцять сьомою — сорок першою;

3) у статті 15^2:

назву і текст статті після слів «слабоалкогольних напоїв» доповнити словами «вин столових»;

пункт 1 частини першої доповнити словами «крім споживання столових вин на території санаторіїв у спеціально відведених місцях»;

4) у статті 15^3:

назву і текст статті після слів «слабоалкогольних напоїв» доповнити словами «вин столових»;

пункт 3 частини першої доповнити словами «крім ресторанів, що знаходяться на території санаторіїв»;

частину сьому викласти в такій редакції:

«Продаж вин столових здійснюється без застосування реєстраторів розрахункових операцій з використанням книжок та книг обліку розрахункових операцій»;

у частині восьмій слова «сухих і» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім підпункту 1 пункту 6 в частині збільшення ставок акцизного збору на пиво з солоду (солодове), підпункту 3 пункту 11, які набирають чинності з 1 липня 2010 року, підпунктів 1 і 2 пункту 11, які набирають чинності з 1 січня 2011 року, пунктів 8 і 9, які набирають чинності з початку наступного звітного (податкового) періоду, за періодом, на який припадає набрання чинності цим Законом, пункту 10, який набирає чинності з першого числа третього місяця, що настає за місяцем, в якому опубліковано цей Закон, пункту 12 розділу I, який набирає чинності з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому опубліковано цей Закон.

2. На часткову зміну положень Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 18-92 «Про акцизний збір» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст. 82 із наступними змінами) виробники або імпортери можуть подати у місяці, в якому опубліковано цей Закон, нову декларацію про встановлені максимальні роздрібні ціни, включаючи останній робочий день цього календарного місяця.

3. З дня набрання чинності цим Законом до 1 січня 2011 року зупинити дію підпункту «б» підпункту 7.7.2 пункту 7.7 статті 7 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78, № 27-28, ст. 253).

З дня набрання чинності цим Законом до 1 січня 2011 року підпункт «б» підпункту 7.7.2 пункту 7.7 статті 7 Закону України «Про податок на додану вартість» застосовується в такій редакції:

«б) залишок від'ємного значення після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту кожного наступного податкового періоду лише в частині суми податку фактично сплаченої отримувачем постачальникам товарів (послуг) та при імпорті і включається до розрахунку бюджетного відшкодування наступного звітного періоду;

залишок від'ємного значення, за яким не проведено розрахунків з постачальниками, відображається в податковій декларації з податку на додану вартість окремим рядком для визначення суми податку, яка може підлягати відшкодуванню в частині сплачених сум податку в наступних звітних періодах;

залишок від'ємного значення після бюджетного відшкодування відображається у декларації з податку на додану вартість окремим рядком та включається до складу податкового кредиту починаючи з першого звітного періоду 2011 року».

4. До 1 січня 2012 року встановлені цим Законом ставки акцизного збору на спирт етиловий, алкогольні напої та тютюнові вироби не підлягають збільшенню, крім випадків, передбачених статтею 2 Закону України «Про ставки акцизного збору на тютюнові вироби» та статтею 82 Закону України «Про ставки акцизного збору на спирт етиловий та алкогольні напої».

5. Кабінету Міністрів України розробити та забезпечити реалізацію комплексу заходів із запобігання контрабандному ввезенню та виробництву фальсифікованих підакцизних товарів.

6. Кабінету Міністрів України забезпечити розробку та введення в дію національних стандартів на нафтопродукти, на які встановлено акцизний збір згідно з законом, і скасувати державну реєстрацію всіх технічних умов, виданих раніше на вищезазначену продукцію.

7. Національному банку України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом установити коефіцієнт резервування (за ступенем ризику) за кредитними операціями банків в іноземній валюті позичальникам, які не мають джерел надходження валютної виручки, за заборгованістю, яка визнана стандартною, субстандартною або такою, що перебуває під контролем, за методикою, встановленою для банків Національним банком України, у розмірі не більше 3 відсотків.

8. Закон України «Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 19, ст. 272, № 43-44, ст. 493; 2005 р., № 7-8, ст. 162, №№ 17-19, ст. 267; 2006 р., №№ 9-11, ст. 96; 2007 р., № 3, ст. 31; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78, № 27-28, ст. 253; із змінами, внесеними Законом України від 27 квітня 2010 року № 2154-VI) визнати таким, що втратив чинність.

9. Установити, що у 2010 році нормативи платежів за користування надрами для видобування корисних копалин, збору за спеціальне водокористування в частині використання поверхневих та підземних вод та збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету, а також порядок застосування коригуючого коефіцієнта до ставок рентної плати за нафту та газовий конденсат визначаються з урахуванням норм статей 9, 82 та пункту 8 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік». При цьому не застосовуються коефіцієнти, що встановлені статтею 9 Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» до нормативів збору за спеціальне водокористування в частині використання поверхневих та підземних вод, які входять до складу напоїв, які встановлені цим Законом, та нормативів платежів за користування надрами для видобування доломіту, піску формувального, сировини високоглиноземної, за винятком глин (кіаніту (дистену), силіманіту ставроліту), вапняку (флюсового), які встановлені у додатку 1 до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України».

10. Кабінету Міністрів України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

11. Кабінету Міністрів України у межах повноважень, визначених Законом України «Про ціни і ціноутворення», забезпечити надходження встановлених акцизних зборів без підвищення роздрібних цін на товари та послуги.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
20 травня 2010 року.
№ 2275-VI.

Три завдання для дипломатів: вільна торгівля, безвізовий режим і модернізація ГТС

Учора в Люксембурзі відбулося чотирнадцяте засідання Ради з питань співробітництва Україна—ЄС. Нашу країну на переговорах представляв Прем'єр-міністр Микола Азаров, а Євросоюз — Верховний представник ЄС із закордонних справ і політики безпеки Кетрін Ештон, єврокомісар з питань розширення ЄС і політики сусідства Штефан Фюле й держсекретар у справах ЄС міністерства закордонних справ Іспанії, яка нині головує в ЄС, Дієго Гаррідо.

Зокрема, Кетрін Ештон і Микола Азаров обговорили перспективу асоційованого членства України в ЄС. «Угода про це не тільки зміцнить відносини між Києвом і Брюсселем, а й принесе економічні та політичні вигоди. Підраховано, що приєднання до зони вільної торгівлі дасть змогу Україні подвоїти експорт у країни Євросоюзу», — зазначила Кетрін Ештон. Водночас Микола Азаров закликав Євросоюз до взаємних поступків під час впровадження зони вільної торгівлі між сторонами. «Десь ми поступимося в якійсь позиції, десь ми розраховуємо, що країни ЄС поступляться нам, тому ми обов'язково знайдемо взаємовигідний компроміс», — сказав він.

Також обговорювалося питання про скасування віз для громадян України. За словами Кетрін Ештон, «сторони мають виробити план дій, який дасть їм можливість якнайшвидше досягти скасування візового режиму». Микола Азаров у свою чергу зазначив, що Україна усвідомлює прямий зв'язок між проведенням реформ у країні й прискоренням підписання угоди про асоційоване членство України в ЄС.

Український прем'єр також повідомив, що Київ і Брюссель до осені 2010 р. розроблять спільну програму модернізації української газотранспортної системи (ГТС), **повідомляє прес-служба уряду України.** За словами Миколи Азарова, 25 червня 2010 р. у Брюсселі відбудеться зустріч міністра палива й енергетики України Юрія Бойка з комісаром ЄС з питань енергетики Гюйтером Еттинбергом, на якій будуть розроблені конкретні механізми модернізації української газотранспортної системи.

ФОТОФАКТ

У зоопарку столиці Фінляндії — Гельсінкі — у рамках міжнародного конкурсу скульптур із піску фінський майстер Тімо Коівісто продемонстрував свій виріб.

Фото Лехтікува/Укрінформ.

Паводок у Польщі: можлива третя хвиля

Польські синоптики прогнозують своїм співвітчизникам похмурий і дощовий тиждень. Цього разу зливи супроводжуватимуться буревіями. У південно-східній частині Польщі на негоду чекають вже сьогодні. Ці опади можуть призвести до третьої паводкової хвилі, ймовірність якої метеорологи оцінюють поки що на 30 відсотків.

«Голос України» вже інформував про масштабний паводок у Польщі у середині травня. На жаль, як виявилося, це була лише його «перша хвиля». Внаслідок чергової «навали» дощових потоків, країна залишається у напруженні — Вісла, яка протікає практично через всю територію країни, у будь-який момент може вийти з берегів. Якщо «перша хвиля» лише «пригрозила» польській столиці, то «друга» накрила прибережні мікрорайони. Деяким надвіслянським містам стихія завдала ще значнішої шкоди: вода затопила 40 відсотків території міста Тарнобжег (пошкоджено інфраструктури на 55 мільйонів злотих) та третину міста Ясло (завдано шкоди на суму близько 500 мільйонів злотих), а правобережна частина Сандомєжа захоплювала у свій «полон» двічі. В окремих районах Підкарпатського, Свентокшиського, Люблінського та частини Мазовецького воєводств країни, де постраждалі вже готувалися до відновлення, водна стихія завдала другого удару. Найбільше постраждало Підкарпатське воєводство, де вода залила 15 тисяч господарств та 73 тисячі гектарів сільськогосподарських угідь.

За даними міністерства внутрішніх справ і адміністрації Республіки Польща, паводок «зачепив» 14 із 16 воєводств: затоплено близько 554 тисяч гектарів у 2157 населених пунктах країни, завдано шкоди близько 1400 підприємствам. Водна стихія забрала 24 людські життя.

Головними героями у боротьбі з водяною навалою стали, з одного боку, самі мешканці, які, як могли, працювали над укріпленням захисних споруд, а з другого — поліцейські та військові, які працювали головним чином на укріпленні дамб та патрулювали небезпечні місця ймовірного прориву води, евакуйовували цивільне населення із затоплених територій, а також пожежники із професійних та добровільних дружин. Нагадаємо, що разом з ними трудяться 68 співробітників українського МНС, які обслуговують 12 мобільних насосних станцій, якими відкачують воду в Сандомєжі, Наткові та Тарнобжегу.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Рейтинги Путіна і Медведєва котяться донизу

Народна любов росіян до президента й прем'єр-міністра дає збій. За даними соціологічних опитувань, Дмитрові Медведєву довіряють сьогодні 53 відсотки громадян, Володимирові Путіну — 61. Це, відповідно, на 7% і 6% нижче результатів, які перші дві особи держави показали 23 травня: у Медведєва було 60% громадян, що довіряють йому, у Путіна — 66%.

Московські експерти зазначають, що ніколи рейтинг знакових російських політиків так низько не падав. Падіння авторитету правлячого тандема пов'язане з реакцією на кризу, а сьогодні — на економічний застій у Росії. Люди перестали вірити заявам чиновників про те, що країна незабаром наздожене Європу й буде процвітаючою.

Причина падіння довіри й у тому, що в Росії немає політичної конкуренції, розподілу влади, домінує, як у радянські часи, одна правляча партія — «Единая Россия». Більше того, соціологи вважають, що рейтинг, наприклад, Володимира Путіна, опускатиметься ще нижче, так як потенціал авторитарно керованої економіки себе вичерпав, як брак грошей через низькі світові ціни на енергоресурси.

Якби вибори в парламент відбулися б сьогодні, то правляча «Единая Россия» отримала б не більше 35 відсотків. Але російська маніпулятивна демократія дає гарантії зберегти статус-кво нинішньої влади.

Політолог Олексій Малашенко в інтерв'ю журналістам заявив, що «лідерам країни перестануть вірити»: «А як тільки віра минає, падає рейтинг, люди вважають ознакою слабкості влади жорсткі розгони демонстрантів і пікетників. Влада не те що втрачає очки — вона нічого не набирає».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

В Америці стався черговий витік нафти

Кілька тисяч літрів нафти вилилося в річку Ред Б'ют, що протікає в самісінькому центрі американського міста Солт–Лейк–Сіті (штат Юта), через аварію на трубопроводі компанії Chevron.

Аварію спричинила ціла низка неприємностей, зазначив представник компанії. Увечері в п'ятницю, 11 червня, на лінію електропередачі поблизу трубопроводу впала гілка дерева, через що, на його думку, і могла утворитися електродуга, яка пропалила діру в металевій трубі. Проте у місцевій енергетичній компанії вважають таку можливість «дуже малоймовірною і, щонайменше, незвичайною». Нині аварію ліквідовано, і більшу частину нафтового розливу вдалося зібрати в ставку міського парку. Однак частина нафти могла потрапити й у річку Джордан, що впадає у Велике Солоне озеро, про що свідчить виявлена у воді характерна плівка. Нафта загрожує життю численних качок, гусей і форелі, що живуть у ставку й річці. Деякі із птахів, за свідченням місцевої влади, вже загинули.

ФОТОФАКТ

У Торонто — столиці канадської провінції Онтаріо — відбувся найбільший фестиваль собак у Північній Америці «Вуфсток».

Фото СІНЬХУА/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

➤ КИРГИЗСТАН

Реальної кількості загиблих під час заворушень у Киргизстані не знає ніхто

Дані стосовно постраждалих більш-менш правдоподібні, оскільки в разі поранень вони звертаються до лікарні по допомогу. А із загиблими все значно складніше. Називають різні цифри: мало не 700 загиблих. «Усі ці дані можуть бути реальними, оскільки, відповідно до азіатських звичаїв, багато хто відразу ховають рідних. Деякі не хочуть проводити судмедекспертизу й просто забирають загиблих», — сказала вчора глава перехідного уряду Киргизстану Роза Отунбаєва.

«Я чудово розумію пригнічений настрій населення республіки, — зауважує вона. — Але ми не можемо, втративши надію, сидіти, не думаючи про майбутнє, про те, як вивести країну із кризи. Для цього необхідно гідно провести референдум. Крім того, хочу зазначити, що не всі райони в Джалал-Абадській та Ошській областях були втягнені в конфлікти. Що їм заважає проголосувати? Крім того, ситуація на півдні стабілізується. Якщо так і триватиме, то незабаром ми знімемо надзвичайний стан у багатьох містах, що також дасть населенню можливість прийти на референдум», — сказала пані Отунбаєва.

Вона зазначає, що ЦВК продовжує активно готуватися до референдуму: «Адже навіть у країнах, де йшли війни, проводилися референдуми».

Нагадаємо, як повідомляв «Голос України», на півдні Киргизії з 11 червня тривають міжетнічні сутички. Учасники заворушень — киргизи та узбеки — палять машини, громлять магазини, базари, а також житлові будинки, на вулицях бешкетують мародери. За інформацією міністерства охорони здоров'я республіки, більш як 1,7 тисячі осіб одержали поранення з початку заворушень, 170 людей убито.

Яна СТАДІЛЬНА.

➤ ІСПАНІЯ

Іспанія офіційно визнала наявність кредитної кризи

Євросоюзу треба готуватися до того, що Іспанія слідом за Грецією може попросити колективну фінансову допомогу. Іспанська влада вперше офіційно визнала, що місцеві банки зіткнулися з кризою ліквідності. У Мадриді заявляють, що допомога ззовні Іспанії не потрібна. А Євросоюз все одно обіцяє не залишати її без підтримки. Принаймні про це вже заявила канцлер Німеччини Ангела Меркель.

Державний секретар міністерства фінансів Іспанії Карлос Оканья вперше офіційно визнав, що деякі місцеві банки зіткнулися із кризою ліквідності на міжбанківському ринку. Іноземні банки відмовляються позичати низці іспанських кредитних організацій.

«Це очевидна проблема», — сказав Оканья на конференції лідерів підприємницького співтовариства в місті Сантандер, відповідаючи на запитання про скорочення кредитів. За його словами, уряд працює над відновленням довіри до банків.

Раніше німецькі ЗМІ повідомили про підготовку Євросоюзом фінансової допомоги Іспанії. Зокрема, про те, що в Брюсселі не виключають: у найближчі місяці Іспанія може вдатися до нещодавно організованого європейського «стабфонду».

Щоправда, в самому Мадриді вже тоді досить жорстко відреагували на подібні повідомлення, заявивши, що Іспанії немає про що просити Євросоюз. Німеччина, проте, повідомила про готовність ЄС посприяти, якщо Мадриду знадобиться така само допомога, як Греції. «Якщо будуть проблеми... механізм можна активувати в будь-який час», — сказала журналістам канцлер Німеччини Ангела Меркель. Цю заяву було зроблено відразу після зустрічі Меркель із президентом Франції Ніколя Саркозі в Берліні.

Компанія «Мантара Холдинг» заявила про протиправні дії Фонду держмайна України щодо її недопуску до участі в приватизаційному конкурсі з продажу держпакета акцій Холдингової компанії «Луганськтепловоз»

Укрзалізниця і «Российские железные дороги» підписали угоду про організацію швидкісного руху на маршруті Київ—Москва

У НОМЕР

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

Прокуратура взяла під контроль справу про торгівлю дітьми

Прокуратура Одеської області взяла під контроль гучну справу про торгівлю дітьми в Комінтернівському районі. Нині учасникам організованого злочинного угруповання, до складу якого входили медики й чиновники, висувається обвинувачення по ч. 2 с. 368 — одержання хабарів в особливо великих розмірах.

Під хабарами, як передає прес-служба прокуратури Одеської області, маються на увазі винагороди, які учасники ОЗУ одержували від третіх осіб в обмін на новонароджених.

Нині одну з робітниць Комінтернівської районної лікарні, що налагодила продаж дітей, узято під варту за рішенням Приморського райсуду Одеси. Другому учасникові ОЗУ, чиновникові з райдержадміністрації, визначено запобіжний захід у вигляді 10-денного затримання, що може бути змінено на взяття під варту до початку судового процесу.

Нагадаємо, співробітники відділу по боротьбі з організованою злочинністю ГУ МВС в Одеській області на початку червня викрили організоване злочинне угруповання, що торгувало новонародженими дітьми. До складу банди входили чиновники однієї з райдержадміністрацій Одеської області, співробітники обласної та районної лікарень. Правоохоронці з'ясували, що, починаючи з 2008 року, зловмисники незаконно позбавляли батьківських прав малозабезпечених матерів, а після продавали дітей третім особам за ціною від 3 до 10 тисяч доларів. У хід ішли фіктивні документи, зокрема, підроблені посвідчення про смерть дітей, липові довідки про стан їхнього здоров'я, направлення до дитячих будинків, куди діти так і не потрапляли.

У ході перевірки медзакладу, співробітники якого були причетні до ОЗУ, з'ясувалося, що в ньому відсутні четверо дітей, які в цей час уже були продані. Крім цього, правоохоронці почали перевірку за фактами «зникнення» з лікувальної установи ще 17 малят.

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

В Азовському морі дозволили ловити бичка без обмежень

Щоб врятувати курортне узбережжя від замореної риби, всім рибалкам дано команду ловити її в необмежених кількостях.

Рекордна спека першої половини червня — це не тільки біда у степу, а ще й висока температура морської води в Азові з мінімальним вмістом у ній кисню. Найбільше від цього страждає бичок, який масово йде до берега. Нині наближення рибних мас становить приблизно 200 метрів до берега і, щоб взяти бичка ще живим, усі рибальські бригади північного узбережжя Азовського моря кинуто на його вилов. Хоча взяти всю рибу навряд чи вдасться — значна частина її все-таки загине. Тому до очищення узбережжя від залишків мертвої риби готуються спеціалізовані підприємства Бердянська та Приазовська.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Перевізники просять накинути гривню. Є згода на половину

НОВІ ТАРИФИ

Наприкінці травня в севастопольських маршрутках (на місцевому діалекті — у «топіках») з'явилися оголошення про те, що в перший день літа проїзд подорожчає на гривню. А це означало, що пасажирам довелося б збільшити на третину свої витрати на пересування по місту.

Природно, таке рішення транспортників не знайшло розуміння у споживачів послуг і частково — у влади. Голова Севастопольської райдержадміністрації Валерій Саратов на прес-конференції пообіцяв журналістам, а заодно — всім городянам, що проблему вивчить і не допустить безпідставного підвищення цін на проїзд.

Вивчення владою претензій транспортників відсунуло подорожчання квитків на два тижні. Перший заступник голови СМДА Сергій Живодуєв у понеділок на брифінгу в міськдержадміністрації запевнив журналістів у тому, що плату за проїзд підвищать, але тільки на п'ятдесят копійок.

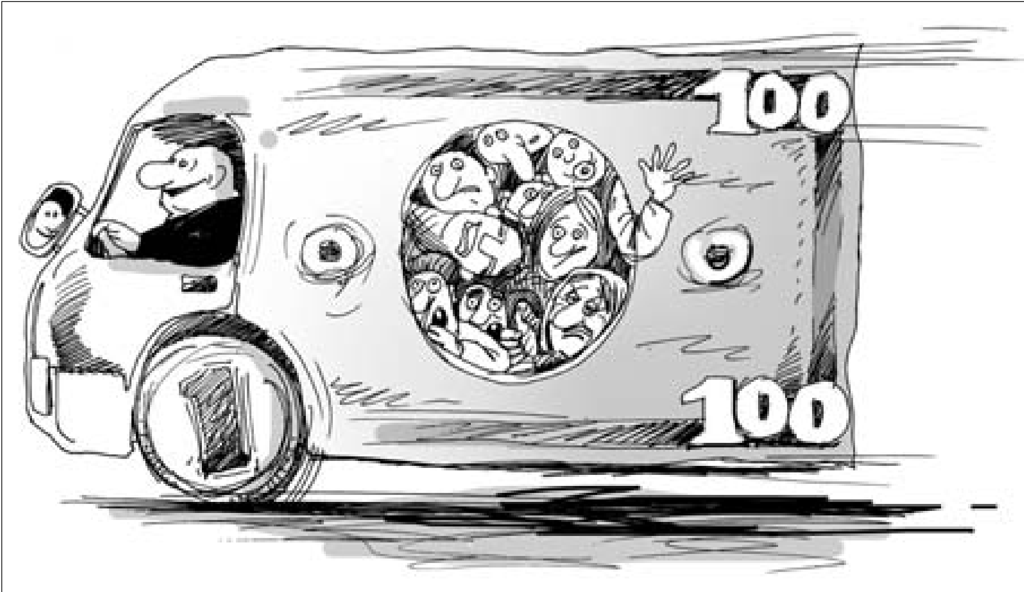
— Так, я знаю, — сказав Сергій Олександрович, — що в маршрутках пишуть: «З п'ятнадцятого червня — проїзд три гривні». Але це лише бажання перевізників. У нас в управлінні транспорту була проведена нарада. Зібралися всі перевізники. Ми обговорили проблему й вирішили, що буде два п'ятдесят. Може, у них є бажання й п'ять гривень зробити. Але ми триматимемо ситуацію в припустимих рамках.

Плата за проїзд зросте, незважаючи на те, що ціна на бензин протягом року не змінювалася, — зазначив перший заступник голови СМДА. Аргумент «за» підвищення — «зросла вартість автопокришок», які «дійсно треба часто міняти, бо це умова безпеки перевезення людей».

— Наші перевізні тарифи здебільшого залежать від енергоносіїв і від зарплати водіїв. Сьогодні ми вимагаємо від автоперевізників збільшення зарплати водіїв. Останні дані автоперевізників такі, що я роблю висновок: зарплата водіїв приховується. Тільки два підприємства платять зарплату своїм працівникам у розмірі більше тисячі гривень, а низка підприємств — від чотирьохсот до шестисот гривень. Ми пояснили автоперевізникам: три гривні не буде. Ми згодні на підвищення у п'ятдесят копійок. Але повинна бути відкрита й чесно показана зарплата водіїв, — підсумував Сергій Живодуєв.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Пільговиків возитимуть два дні на тиждень

Тим часом у Кам'янець-Подільському перевізники відмовилися безплатно возити пільговиків. Держава досі не відшкодувала в повному обсязі маршрутникам вартість таких послуг, наданих торік. Місцева влада, з огляду на урізану на півмільйона субвенцію на перевезення пільговиків, погодилася перейти з трьох «пенсійних» днів щотижня на два. За таким графіком пільговиків возитимуть уже з першого липня, **повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

Влада і профспілки: крок до соціального партнерства

Найнижчий в Україні рівень середньомісячної зарплати, чималі борги з її виплати (за статистичними даними — 13,2 мільйона гривень, за даними Фонду соціального страхування — 32 мільйони), високий рівень безробіття (понад 11 відсотків). Ці та інші питання порушували профспілкові активісти під час зустрічі з головою Тернопільської ОДА Ярославом Сухим.

У керівника області також нагромадилось чимало інформації для роздумів. Зарплата справді низька, але чималий її відсоток виплачується у конвертах. Якщо в Україні у «тіні» 40 відсотків підприємств, то на Тернопільщині — 60. Чимало працівників працює на 0,25, 0,50 окладу. За рейтингом екологічної безпеки область на 19 місці в Україні, хоча тут немає ні великих підприємств, ні шкідливих виробництв. Чимало боргів із зарплати накопичено на комунальних підприємствах. Транспортні підприємства потерпають через несвоєчасне повернення коштів за перевезення пільговиків, а також через нелегальних перевізників. На думку Ярослава Сухого, пільгові перевезення треба робити адресними.

Водночас є коло проблем, над вирішенням яких влада та профспілки можуть працювати спільно. Наприклад, легалізація видобутку корисних копалин, охорона праці, повернення боргів із зарплати, поліпшення транспортного сполучення тощо. Профспілкові активісти погодилися, що більшість з них можна вирішити на місці. До речі, Ярослав Сухий повідомив, що зініціював перевірку Генпрокуратурою законності приватизації ВАТ «Тернопільський комбайновий завод» і повернення того, що залишилося від великого підприємства, у власність держави. Він також мав розмову з власником Львівського автобусного заводу, якому у попередні роки перераховано кошти за шість тролейбусів, але нових машин Тернопіль так і не побачив. Керівник області запропонував обговорити всі питання, які накопичились у профспілкових активістів, з його заступниками і розробити спільний план дій для їх вирішення. Голова обласної ради профспілок Андрій Присяжний висловив впевненість, що влада та профспілки на ділі стануть соціальними партнерами.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Шахраї фальсифікували документи про сплату штрафів і привласнювали їх

Вибірково перевіривши квитанції про сплату штрафів за дорожні правопорушення, прокуратура Дніпропетровської області виявила фіктивні платіжні документи, за якими кошти на рахунки Головного управління Державного казначейства не надходили. Зокрема, у справі фігурують квитанції «Укрсиббанку», банків «Форум» і «Кредит-Дніпро», «Хоум Кредит банку», ВАТ «Кредитпромбанк». На них — усі необхідні реквізити, штампи та мокрі печатки. Самі ж банки повідомляють, що трансакції, згідно з цими квитанціями, не здійснювались, а отже, кошти не сплачувались.

Пролити світло на цю історію допомогли самі оштрафовані: одні запевняли, що гроші у повному обсязі передали малознайомим особам, щоб пришвидшити сплату штрафу, інші зізнавалися, що їм запропонували квитанцію за меншу суму, аніж сам штраф. У кожному разі горе-водії отримували банківський документ про сплату штрафу, тільки їхні гроші потрапляли не за призначенням — до державного та місцевого бюджетів, а в кишені зловмисників. Прокурор Дніпропетровська порушив у цьому зв'язку кримінальну справу. Зловмисників судитимуть за шахрайство і фальсифікацію документів.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

У Національному комплексі «Експоцентр України» в Києві відкрито XXII міжнародну агропромислову виставку «АГРО 2010».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

На Луганщині стартувала трудова вахта до 75-річчя стахановського руху

Трудова стахановська вахта, яку відкрили гірники шахти «Комсомольська» ДП «Антрацит», почалася з урочистого передання символу змагання.

Представник старшого покоління луганських гірників заслужений шахтар України кавалер орденів «Шахтарська слава» і «Шахтарська доблесть» почесний громадянин Антрацита Олександр Косов передав бригадиру очисного вибою шахти №3 Сергію Луговому відбійний молоток, яким Олексій Стаханов 31 серпня 1935 року встановив світовий рекорд. Того дня молодий забійник шахти «Центральна-Ірмине» за одну зміну добув 102 тонни вугілля, що становило 10% від видобутку всієї шахти за цю зміну.

Трудова вахта триватиме до Дня шахтаря, у ній візьмуть участь гірники всіх луганських вугільних ДП. Наприкінці серпня будуть визначені кращі видобувні бригади, а також кращі за професією.

Паралельно старт стахановській трудовій вахті дано і на шахті ім. Гаєвого в Горлівці Донецької області.

Алла АНТІПОВА.

До складу банди входили чиновники однієї з райдержадміністрацій

Вінниця стане містом шоколаду

Дві тисячі вінничан отримають роботу на новій кондитерській фабриці, будівництво якої розпочато на околиці Вінниці. Загальна вартість проекту 560,5 мільйона гривень.

За словами міського голови Вінниці Володимира Гройсмана, левову частку робіт виконуватимуть будівельні підприємства міста. Це передбачено в укладеній інвестиційній угоді. Крім того, інвестор взяв на себе низку зобов'язань щодо прокладення мереж каналізації, газо- та електропостачання, зв'язку, а також капітального ремонту вулиць, які ведуть до будівельного майданчика. Найважливіше зобов'язання, за словами міського голови, — створити на новому підприємстві не менше двох тисяч робочих місць.

Це буде друга кондитерська фабрика в місті над Південним Бугом. На першій, яка є найбільшою в державі, виробляють щомісяця близько 10 тисяч тонн солодкої продукції. На новій фабриці планують виготовляти майже 15 тисяч тонн солодощів за такий само період.

У рамках будівництва кондитерської фабрики передбачено також спорудження молочного комбінату на території Вінницького району. Тут працевлаштують ще п'ятсот трудівників.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: на цьому будмайданчику за 3 роки з'явиться кондитерська фабрика.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Патруль пересяде на велосипеди

Близько сотні співробітників міліції із райвідділів Миколаєва та області заступили на охорону громадського порядку в курортній зоні Чорноморського узбережжя.

У літні місяці піщані пляжі Коблевого та Рибаківки особливо багатолюдні. Зануритися в море, полежати не пісочку приїжджають десятки тисяч відпочивальників із різних куточків України та зарубіжжя. От тільки співробітникам органів внутрішніх справ не до морських ванн: вони проводять профілактичну роботу, розкривають злочини, патрулюють територію, забезпечують безпеку дорожнього руху, регулюють транспортні потоки.

Як підкреслив заступник начальника УМВС України в Миколаївській області Анатолій Дробот, співробітники міліції відмінно підготовлені до несення служби в зоні відпочинку. Цього року в складі авто-, мото- і велопатрулів працюватиме й службовий собака. На час курортного сезону введено посаду коменданта зони відпочинку, головного координатора роботи правоохоронних служб і підрозділів на території Чорноморського узбережжя.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

ФОТОФАКТ

Українські видавці одержали п'ять нагород, у тому числі й гран-прі, на VII Міжнародному конкурсі «Мистецтво книги», що проводиться щорічно серед країн СНД у Москві.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Проголосували за хатинки в лісі

Як повідомила прес-служба обласної прокуратури, за зловживання владою та службовим становищем проти групи чиновників Черкаської міської ради та міськвиконкому порушено кримінальну справу.

Службові особи з 2008-го по 2009 рік підготували висновки погоджень щодо відведення землі та проект рішення щодо надання двадцяти земельних ділянок, розташованих у лісі, у власність громадянам. Згідно з підготовленими документами, депутати міської ради дали на це свою згоду.

Досудове слідство у справі передачі у приватну власність 2 гектарів лісу першої категорії триває.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Двадцять родин Сєвєродонецька отримали житло в новому будинку

У 80-му мікрорайоні міста хіміків здано в експлуатацію новий 20-квартирний чотириповерховий житловий будинок. Серед новоселів — три молоді родини, які отримали квартири за рахунок міського бюджету Сєвєродонецька. Будівництво вело АТ «Мрія-інвест» у рамках державної програми довгострокового кредитування молодих родин. Це вже п'ятий будинок житлового комплексу «Оріана», який зводить ця компанія. Кожна квартира оснащена автономним опаленням, територія будинку охороняється й перебуває під відеоспостереженням. Одне слово, умови проживання тут відповідають європейським стандартам. У планах компанії — будівництво шостого будинку, а це означає, що квартири за рахунок бюджету отримають ще декілька молодих сєвєродончан.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ВІСТІ З СУМЩИНИ

Довгобуди обіцяють здати до кінця року

До кінця року в Шостці заплановано здати в експлуатацію два довгобуди зі ступенем готовності 50—70 відсотків. Вартість одного квадратного метра тут буде на 40 відсотків нижча, ніж у будинках, що зводяться з нуля, і становитиме 3,5 тисячі гривень. Стануть довгобуди «в стрій» завдяки спеціальній урядовій програмі, де 30 відсотків житла оплачуватиме держава. Загалом на території регіону нині у підвішеному стані перебуває 14 довгобудів, для добудови яких необхідно 100 мільйонів гривень державних коштів.

Виділили гроші на оздоровлення дітей

Цього літа відпочине та оздоровиться у літніх таборах більше половини учнів Сумщини — 52 тисячі школярів. З них 15 тисяч відпочиватимуть у 24 стаціонарних та 30 пересувних наметових таборах. Усього на оздоровлення дітей обласна влада виділила близько 2,6 мільйона гривень, половина з яких буде використана на відпочинок дітей-сиріт.

Над Конотопом пронісся буревій

Нежданий буревій пронісся над Конотопом. Вітер, мов тріски, ламав піввікові дерева і стовпи електропередач, зірвав з холодильного цеху ВАТ «Конотопм'ясо» 500 квадратних метрів шиферної покрівлі. Її елементи пошкодили герметичність компресорного обладнання холодильної установки, з якої почав витікати назовні аміак. На щастя, аварійним бригадам за кілька годин вдалося швидко відновити герметичність устаткування і ліквідувати витік аміаку, й тим самим відвернути техногенну загрозу.

Крім цього, рештки покрівлі та поламане дерево упали на дах «Тойоти». Для визволення з пастки трьох пасажирів автомобіля рятівникам довелося розрізати автівку. Загалом від буревію постраждало шестеро конотопчан. Найбільше — двоє пасажирів легковика, у яких виявлено відкриті черепно-мозкові травми. Один з потерпілих перебуває в реанімації міської лікарні у тяжкому стані.

Владислав ЖМУРКОВ.

ФОТОФАКТ

Восьмирічна мешканка Рівного Дарина Ковальчук виборола право представляти область на черговому конкурсі «Міні-міс Україна».

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

У НОМЕР

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Ушанували пам'ять депортованих

Днями у Чернівцях біля Хреста скорботи вшанували пам'ять депортованих та репресованих буковинців. У ніч з 12 на 13 червня 1941 року з територій, що увійшли до складу СРСР у 1939—1941 роках, розпочалася депортація «небажаних елементів». Депортували «глав родин» (яких вивозили в табори військовополонених) і членів родин (які потім стали поселенцями). Вислали буковинців в Казахську РСР, Комі, Красноярський край, Омську і Новосибірську області. Загалом з Чернівецької та Акерманської областей вивезли 25 711 осіб у 29 ешелонах.

Сергій СУЛИМА.

ХЕРСОН

Міськводоканал оголосив тендер на реконструкцію Північного й Південного колекторів

КП «Виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства Херсона» (Міськводоканал) оголосило тендер на проведення реконструкції двох аварійних самопливних каналізаційних колекторів. Про це сказано в повідомленні про заплановану закупівлю, розміщеному на офіційному сайті МДА Херсона.

Зокрема, планується визначити підрядника з реконструкції Північного самопливного колектора на вулиці Будьонного (на ділянці від Миколаївського шосе до проспекту 200 років Херсона). Вартість запланованої закупівлі — 2 млн. 44,785 тис. грн. Крім того, планується визначити виконавця робіт з реконструкції ділянки 2-ї нитки Південного самопливного колектора (на вулиці Чорноморська на ділянці від вулиці 40 років Жовтня до вулиці Дем'яна Бедного). Вартість запланованої закупівлі — 1 млн. 797,094 тис. грн.

Роботи планується фінансувати за рахунок коштів міського бюджету Херсона. Обидва тендери призначені на 29 червня.

ХАРКІВ

Варення стало причиною двох пожеж

До чергової частини Головного управління МНС у Харківській області надійшло повідомлення про сильне задимлення в п'ятиповерхівці на вулиці Миру, 106 у Харкові. Телефонували сусіди, які потерпали від чаду.

Пожежний загін рятувальників одразу прибув на місце. Увійшовши до задимленої квартири, рятувальники побачили на плиті чорну обгорілу каструлю з варенням. Крім неї нічого не горіло. У квартирі людей не було. Однак у сусідніх квартирах люди просили про допомогу, тому що в їхніх квартирах було важко дихати.

Інший випадок стався на бульварі Богдана Хмельницького, 26, також у п'ятиповерхівці. Як описали ситуацію в прес-службі Головного управління МНС у Харківській області, там господиня забула тазик з варенням на плиті й пішла у справах. У квартирі залишилася її мати, яка не могла самостійно ходити. Про пожежу також повідомили сусіди.

Пожежники не змогли ввійти через вхідні металеві двері. Тоді було прийнято рішення потрапити у квартиру на другому поверсі через відкритий балкон.

Рятувальники по висувній драбині потрапили усередину. Миттєво загасили тазик з варенням, яке на той час варенням назвати вже було не можна, знайшли в диму жінку й винесли її на балкон на свіже повітря. Потім двоє бійців спустили бабусю вниз до карети «швидкої допомоги».

Рекламні ролики для туристів

Іміджеву рекламну кампанію розгорнуть в Україні. Зокрема, чотири ролики будуть присвячені відповідно Києву, Харкову, Львову та Донецьку. Як уточнив віце-прем'єр з питань Євро-2012 Борис Колесніков, з вересня їх показуватимуть і всередині країни, і за кордоном.

Іміджеві ролики України спрямовані на залучення туристів не лише на час проведення Євро-2012. За словами Колеснікова, вибір виробника фільмів відбувався на конкурсній основі.

У Тернопільській обласній універсальній науковій бібліотеці відбулося відкриття регіонального навчального центру для бібліотекарів та користувачів бібліотек за програмою «Бібліоміст», що реалізується у партнерстві з Радою міжнародних наукових досліджень та обмінів (IREX), Агентством США з міжнародного розвитку (USAID) та Міністерством культури і туризму України за підтримки Фундації Білла та Мелінди Гейтс

175 міліціонерів Рівного здали кров для хворих дітей, *повідомляє наш власний кореспондент Олександра Юркова*

ПОДРОБИЦІ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Тризубом по голові

Історія з пошкодженням «Тризуба» на Говерлі має несподіване продовження. Після того, як спеціально створена слідчо-оперативна група відкинула версію про вандалізм, яку до того розтиражували ЗМІ, і зробила висновок, що «причиною часткових відламів верхнього елементу пам'ятного знака «Тризуб» є агресивний атмосферний вплив високогірного клімату, що супроводжується різкими і постійними змінами температури, а також вітровими, дощовими (в т. ч. сніговими) навантаженнями», про що вже повідомляв «Голос України», з'явилися нові дані про цей інцидент. 21-річна киянка Оксана Демиденко сама розповіла про те, що мармуровий символ «Тризуб» на горі Говерла пошкодився після того, як вона вирішила його обійняти. «8 травня ми з друзями пішли на екскурсію на Говерлу.

Там вирішили сфотографуватися біля тризуба. Я стала біля нього, охопила рукою і... знепритомніла. Коли опритомніла, руки й голова вже були забинтовані. Друзі доставили мене в яремчанську міськлікарню, там мені зашили рани і сказали, що в мене струс мозку». Дівчина провела у лікарні три дні.

А допоміг встановити істину батько потерпілої, який, начитавшись публікацій на тему пошкодження символу, подзвонив у редакцію однієї з газет і розповів, як насправді це сталося. У відділенні хірургії яремчанської лікарні чергова медсестра, звіривши дані у реєстраційному журналі, підтвердила, що з 8 до 10 травня у них на лікуванні справді перебувала пацієнтка Оксана Демиденко. Відтак і друзі Оксани, які були з нею на Говерлі, підтвердили розповідь батька. «Оксана навіть не встигла скрикнути! Тризуб просто звалився їй на голову, і вона впала, як підкошена. Ми кинулися до неї, почали приводити до тями. Поряд перебувала інша група туристів, серед них і лікар. Він надав Оксані першу допомогу».

У міліції запевнили, що дівчину ніхто в руйнуванні держсимвола не звинувачуватиме. «Оксана може навіть подавати позов до суду на Карпатський національний природний парк, щоб отримати компенсацію за шкоду здоров'ю», — вважає начальник ЦГЗ УМВС в Івано-Франківській області Василь Гультайчук.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЛУГАНСЬК

Для покарання облив дружину бензином і підпалив

Повільне виконання наказу чоловіка стало причиною того, що молода жінка опинилася на лікарняному ліжку. Конфлікт розгорівся за лічені хвилини — поки чоловік відкривав вхідні двері будинку. До цього подружжя випило в родича з нагоди того, що той дав їм банку бензину для мотоцикла. Вона й стала знаряддям покарання жінки, яка неправильно повелася. Щоб подруга життя усвідомила, що він завжди правий, чоловік вихопив у неї з рук ємність із горючою сумішшю, вихлюпнув на неї й підніс запальничку. Жінка спалахнула, немов смолоскип. Це вмить протверезило палія. За допомогою ковдри він загасив вогонь, але в постраждалої уражено 30 відсотків тіла. Обгоріли лице, шия, тулуб, руки.

Жінку доставили в опіковий центр лікарні, вона вже перенесла одну операцію з пересадки шкіри, але це тільки початок лікування. Стан постраждалої лікарі оцінюють як дуже тяжкий. Палій у своє виправдання в міліції розповідає власну версію того, що сталося. Нібито дружина випадково облилася вмістом тієї банки й спалахнула від сигарети, яку курив чоловік. Слідство перевіряє його свідчення.

Алла АНТІПОВА.

Іван Кожедуб на Кіровоградщині: у небі й на землі

ПАМ'ЯТЬ

Двадцять п'ять років тому, у рік святкування 40-річчя перемоги у Великій Вітчизняній війні, знаменитий військовий льотчик, тричі Герой Радянського Союзу, а з 1985 року — маршал авіації Іван Кожедуб, перебуваючи у Кіровограді, після відвідин 190 винищувального авіаційного полку приїхав у Кіровоградське вище льотне училище цивільної авіації (нині — Державна льотна академія України). Біля одного з навчальних корпусів він власноруч посадив молоденького дубка. Через шість років Івана Микитовича не стало, а його дерево і нині росте на території льотної академії, ніби земне усоблення легендарного українця.

В кожному із 120 повітряних боїв, у яких Іван Кожедуб збив 62 літаки противника (а сам не був збитий за всю війну жодного разу), смерть чатувала поруч. Але він умів настільки точно і швидко оцінити обстановку, миттєво вибрати найправильніший вихід із найскрутнішої ситуації, віртуозно володіючи при цьому своїм літаком, що, мабуть, косата за ним просто не встигала. Відважний фронтовик відомий не тільки загальним числом знищених ворожих машин, хоча 62 — це офіційна статистика. Насправді їх було більше — понад сто, але у вирі війни одних збитих літаків не врахували, а групові занесені на бойовий рахунок іншим. Знаменитий льотчик і тим, що, змінивши за війну шість літаків, не втратив жодного з них, хоча неодноразово горів і ледве добирався до аеродрому.

> **І**з 62 збитих льотчиком ворожих машин 19 припадає на період визволення Кіровоградської області.

8 червня, у день, коли Іванові Кожедубу виповнилося б 90 років, на території Державної льотної академії, біля його дуба, було відкрито пам'ятний знак з табличкою, на якій увічнено один з багатьох переможних боїв повітряного аса. Пам'ятний знак відкрили заслужений льотчик-випробувач Герой України Олександр Галуненко, міський голова Кіровограда Володимир Пузаков і ректор Державної льотної академії України Сергій Неділько.

В урочистостях взяли участь ветерани війни, зокрема бойовий льотчик, полковник у відставці Тимофій Гусінський, який був особисто знайомий з Іваном Кожедубом, ветерани авіації, представники обласної та місцевої влади, керівники та курсанти академії. Вони поклали квіти до підніжжя пам'ятного знака, хвилиною мовчання вшанували пам'ять легендарного льотчика та всіх його бойових побратимів, які піднімалися в небо війни і, зустрівши там свою смерть, навічно залишилися непереможеними. На їх честь прозвучав військовий салют.

Хоча народився Іван Кожедуб на Сумщині, а післявоєнні роки його життя пройшли у Москві, героя багато що єднає з нашим краєм. Першу зірку Героя Радянського Союзу за 146 бойових вильотів та 20 збитих літаків він отримав 4 лютого 1944 року. У цей період Іван Микитович воював у небі Кіровоградщини, зокрема 16 січня збив ворожий «Мессершмідт» в районі Великої Виски, про що свідчить запис у його льотній книжці (ксерокопія сторінки з цим записом зберігається в музеї Державної льотної академії).

А загалом із 62 збитих льотчиком ворожих машин 19 припадає на період визволення Кіровоградської області (10 пікіруючих бомбардувальників «Юнкерс» з ескадри німецької авіації поля бою SG-52, 8 винищувачів «Мессершмідт» з ескадри німецької винищувальної авіації JG-52 та один бомбардувальник «Хейнкель» 1-го корпусу Люфтваффе).

На честь звільнення Кіровограда (8 січня 1944 року) 302 винищувальна авіаційна дивізія, в якій воював Іван Кожедуб, отримала почесне звання Кіровоградської. За показниками коефіцієнта бойової активності (його коефіцієнт дорівнює 0,517, що означає співвідношення кількості збитих літаків та кількості повітряних боїв) Іван Кожедуб занесений до Книги рекордів Гіннеса. Такого показника немає в жодного льотчика світу.

> **З**а показниками коефіцієнта бойової активності (його коефіцієнт дорівнює 0,517, що означає співвідношення кількості збитих літаків та кількості повітряних боїв) Іван Кожедуб занесений до Книги рекордів Гіннеса.

Заради справедливості варто сказати, що до Книги рекордів Гіннеса занесено ім'я й одного з учасників цих урочистостей. Герой України Олександр Галуненко, який більше двадцяти років був льотчиком, встановив 263 світові авіаційні рекорди, зокрема на Ан-225 «Мрія» — 234 (в одному польоті — 110, в іншому — 124). За встановлення 110 світових авіаційних рекордів його ім'я у 1991 році занесено до Книги рекордів Гіннеса. Слідами батька пішов і син Євген — нині теж льотчик-випробувач АНТК ім. О. К. Антонова.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

На знімках: Іван Кожедуб садить молодий дубок біля одного з корпусів нинішньої льотної академії; заслужений льотчик-випробувач Олександр Галуненко народився після війни, але для нього, як і для Івана Кожедуба, небо теж стало рідною стихією.

Фото надані центром громадських зв'язків Державної льотної академії.

* СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ *

Шестирічного хлопчика врятували від «вовчої пащі»

Щоб покласти дитину на операцію, чужі люди ледве випросили дозвіл у його матері

У шестирічного Володі є мати й батько. Живі й здорові також дідусі й бабусі, як по батьковій, так і по материній лінії. Незважаючи на це, хлопчик виховується у Вороновицькому дитячому будинку, що за двадцять кілометрів від Вінниці. Разом з братиком Сашком. Той ще молодший. Йому нема й трьох років. Як усі діти у їхньому віці, хлопчики надзвичайно активні і непосидючі. От тільки на відміну від інших вихованців дитбудинку, обидва брати більше мовчать, ніж розмовляють. Таке враження, що хочуть щось сказати, але... На цю особливість якось звернули увагу двоє вінничанок, які привезли вихованцям дитбудинку благодійну допомогу. Чому він весь час мовчить?

Чому він увесь час мовчить?

— Ви б бачили, якими оченятами дивився на нас Володя! — згадує першу зустріч вінничанка Діана. — Хлопчик охайний, акуратний. Це теж запам'ятався. Але найбільше вразили його очі!.. Доки ми були в дитбудинку, за весь час хлопчик не вимовив жодного слова. Тільки стояв осторонь і уважно дивився.

— Чому він весь час мовчить? — не стрималася Діана від запитання.

Вихователі дитбудинку пояснили, що дитина майже не вимовляє слова. Говорити — говорить, але всі слова ніби зливаються в одне. Нема чіткості у вимові. Ми тільки здогадуємося, що хоче сказати. Тому у присутності незнайомих більше мовчить. Соромиться, бо хлопчик дуже розумний, все розуміє. Така ж біда у його молодшого братика.

Вихователі пояснили, що в дітей уроджена вада, яку в народі називають «вовча паща». Через це діти не вимовляють слів.

— Якби в родині був порядок, старшу дитину вже давно прооперували б, — так сказали гостям вихователі. — Та й меншого час вже показати лікарям. Бо це захворювання лікується. Але якщо дітей привезли до нас у дитбудинок, то, самі розумієте, не від доброго життя.

Вихователі дитбудинку возили Володю у Вінницю до лікарні. Але там сказали, що таку операцію можуть зробити лише у Києві. Якби дитина була молодша, то оперували б у Вінниці. Тепер — пізно. Великий ризик. З тим і повернулися до Вороновиці.

Діана й Віка, так звати вінничанок, поставили собі за мету — допомогти двом братикам повернути радість спілкування. Зробити це, як з'ясувалося, непросто.

Бажаєте неприємностей на свої голови?

Коли Діана й Віка розповіли чоловікам про свої наміри допомогти покласти на операцію чужу дитину, ті, ніби змовилися, одностайно сказали «Ні!»

— По-своєму наші чоловіки були праві, — згадує Діана. — Бо це ж яка відповідальність — віддати до рук хірурга чужу дитину. До того ж при живих батьках. Чоловіки нас застерігали: «Раптом щось станеться, опинитесь під криміналом».

Нагадали про себе гени італійських майстрів

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Рівне

Якщо у понівечених деревах господар убачає хіба що звичайні дрова, якими можна обігріти оселю, то різьбяр по дереву Валерій Пугач (на знімку) із селища Соснове Березнівського району розпізнає... тигра, вовка, орла або навіть Геракла, котрий бореться зі змією, чи рись, що чатує на козулю. А далі з допомогою стамески майстер «визволяє» своїх казкових героїв із непривабливої оболонки.

Навіть найскладніші композиції (як-от лев, що тримає впійману козулю) створює з одного суцільного шматка дерева, не використовуючи ані клею, ані цвяхів, щоб з'єднати окремі деталі. Гілки, дупла, роздвоєні стовбури — все це важливі елементи майбутнього витвору. Ніколи не робить майстер і жодних замальовок чи креслень скульптур. Вони, каже, народжуються, видозмінюються у процесі роботи. А ще — жоден із понад тисячі його дерев'яних витворів не повторюється.

Займається Валерій Пугач різьбярством уже понад двадцять років. Узявся за це випадково.

— Коли прийшов з армії, став шукати захоплення для душі, — ділиться. — Не п'ю, не курю. А чимось же треба було зайнятись у вільний час. У Карпатах, де служив, бачив, як працюють різьбярі. Ану спробую й собі, подумав. Вирізьбив тоді голову людини. Захопило, як бачите, надовго...

Давній родинний переказ, пов'язаний із золотими руками його предків, Валерію тоді й на думку не спав. Та, побачивши дива, які він творить, легенду пригадали інші... Його родина у селищі Соснове Березнівського району з прадавніх часів мала незвичне для поліського краю прізвище Таргоній. Носила його, каже Валерій Пугач, ще бабця Меланія. Впродовж століть із вуст у вуста передавалася оповідь про те, звідки взялося це прізвище.

Сягає його історія аж XVI століття, коли навколишньою місцевістю володіли вельможі Семашки. Вони мали неприступний замок на високій горі над річкою Случ неподалік села Губків. Оті древні руїни, що нині є невід'ємною частиною неповторного краєвиду цієї місцевості, яку називають Надслучанською Швейцарією або Соколиними горами, — все, що лишилося від могутньої фортеці. Між тим саме предки Валерія Пугача, брати Таргонії, котрих один із Семашків запросив аж із Італії, оздоблювали колись Губківський замок. Один із них був відомим ковалем, другий — іконописцем. Приїхавши до поліського села, майстри залишилися там назавжди...

> Приїхавши до поліського села, італійські майстри залишилися там назавжди...

У роботах різьбяра Валерія Пугача оживають переважно картини зі світу природи, міфологічні герої. Зазвичай на їх створення він витрачає зовсім небагато часу. Лева із козулею, приміром, вирізьбив усього за два тижні — у час, вільний від основної роботи на нижньому складі ДП «Соснівський лісгосп» та селянських клопотів.

Герої дерев'яної казки майстра-самородка прикрашають і рідне селище Соснове, і садиби лісництв лісгоспу **(на знімку)**, і, звісно, його власне обійстя. Про те, щоб придбати котрусь із робіт, із Валерієм Пугачем марно вести мову. Бажаючих було багато, та й ціну пристойну пропонували, втім сільський майстер понад усе хоче, щоб скульптури, в які він вклав душу, залишалися на рідній землі, приносили радість місцевим людям. Як-от вирізьблені ним екіпажі, що більше нагадують королівські карети, якими залюбки їздять до вінця соснівські молодята.

Світлана ТУБІНА.

Фото Світлани ТУБІНОЇ й Олександри ЮРКОВОЇ.

СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ

На цьому все могло закінчитися. Втім, після повторних переконань погодилися допомогти дружинам. Надалі дві сім'ї взяли на себе всі клопоти з підготовки хлопчика до операції. Обійшли всі лікарні у Вінниці. Випадково дізналися про професора Сергія Шувалова. Сергій Михайлович — відомий фахівець у галузі щелепно-лицьової хірургії. «Професор дуже уважно поставився до нас, — навперебій кажуть Діана й Віка. — Більше того, погодився оперувати хлопчика. І це при тому, що в нього графік операцій розписаний на декілька місяців наперед». В обласній лікарні імені Пирогова, де працює Сергій Шувалов, їм пояснили: без письмової згоди батьків дитини лікар не візьметься оперувати. Батько хлопчика на заробітках у Києві. Мати мешкає в одному із сіл Вінницького району. На власному авто вінничани відправилися до неї.

— Нікуди я з вами не піду, — такими словами зустріла їх мати Володі й Сашка. Умовити її було непросто. Та все-таки вдалося. У дорозі жінка весь час докоряла несподіваним гостям, мовляв, яке вам діло до моєї дитини. Врешті-решт стала вимагати щось випити. Ну, хоча б пива.

У лікарні, під час написання розписки, теж декілька разів відкладала ручку. «Ми ледве не навколішки умовляли її дописати, врешті-решт, той папірець... З батьком було простіше — той одразу погодився».

Чужі, незнайомі люди готові були доглядати хлопчика після операції

— Хто буде з дитиною після операції? — запитали в лікарні у Діани й Віки. — Мати, батько чи хто?

— Після цього ми одразу стали шукати доглядальницю, — продовжують співрозмовниці. — Насамперед серед знайомих. Були приємно вражені, стільки людей погоджувалися допомогти нам. Ми теж чергували б. Але маємо своїх дітей, тому не змогли б постійно знаходитися біля ліжка хворого. Коли вже підібрали людей, бабуся Володі сказала, що вона візьме на себе обов'язки доглядати внука.

Вихователі дитбудинку розповіли, що бабусі й дідусі часто навідуються до внуків. На відміну від матері, яка протягом року спромоглася тільки один раз провідати дітей. «Коли вона приїхала, ми подумали, це якась перевіряюча з району чи області, — каже одна з вихователько. — Гарно вбрана. На вигляд — красуня. А в таке пустилася... Пиячить. Її поки що не позбавили материнських прав. Тільки дітей забрали до дитбудинку. Що буде далі, це вже не нам вирішувати».

Володі потрібен логопед

Трохи більше години тривала операція із закриття «вовчої пащі» у малого Володі. Професор Шувалов зробив свою справу бездоганно. Сергій Михайлович тривалий час практикує проведення таких операцій. До речі, саме він створював відділення щелепно-лицьової хірургії, як у «пироговці», так і в обласній дитячій лікарні. Він завідувач кафедри щелепно-лицьової хірургії медичного університету імені Пирогова. За його словами, у хлопчика гарні перспективи на відновлення чіткої мови.

— Поки що дитину не показували на повторний огляд, — продовжує Сергій Михайлович. — Але я переконаний, що у мого маленького пацієнта все буде гаразд. Такі захворювання виліковні. Для його лікування існують традиційні методи. Чому відмовлялися оперувати в інших лікарняних закладах, не можу сказати. Головне зараз в іншому — хлопчику потрібні заняття з логопедом. «Він має навчитися вимовляти слова зі своїм новим піднебінням, — наголошує професор Шувалов. — Без таких занять процес відновлення мови неможливий».

Восени Володя піде до школи. «Розумово він випереджає багатьох дітей свого віку, — кажуть у дитбудинку. — Ми в цьому переконуємося під час занять, які проводимо з дітьми. На жаль, фахівця-логопеда у нас нема. Сподіваємося, що знайдуться добрі люди, які допоможуть Володі. Так само, як допомогли його прооперувати».

На осінь професор Шувалов запланував оперувати молодшого брата Володі — Сашка. Молоді жінки з добрими серцями, про яких згадувалося вище, Діана й Віка, у разі необхідності готові допомогти й цьому хлопчику.

Віктор СКРИПНИК.

На знімку: ось такі вони, брати Володя й Сашко, яких добрі люди врятували від спадкового захворювання «вовча паща».

Фото автора.

РОЗДУМИ НАД ФАКТОМ

Від душі: цікаво і корисно

Ті, в кого на робочих столах є перекидні календарики, напевно, звернули увагу на те, що мало не на кожному листочку позначений якийсь міжнародний чи всесвітній день. Від запобігання самогубствам — до боротьби з корупцією. Вкупі з професійними святами: від Дня бухгалтера до Дня працівників прокуратури. На практиці їх традиційно відзначають врученням грамот, подарунків і виїздом «на природу», якщо погода дозволяє. Це таке діло, хто ж проти...

Не стали винятком і нещодавні Всесвітній день без тютюну та День журналіста. Провели їх здебільшого за вищезгаданим сценарієм. Як кажуть: на здоров'я!

І все ж ушанування і привітання журналістів з їхнім професійним святом київські облдержадміністрація й облрада організували так, щоб розсунути рамки взагалі-то протокольного заходу. Добру сотню представників регіональних і центральних ЗМІ, котрі найактивніше висвітлюють життя Київщини, привезли на екскурсію в село Нові Петрівці до Національного музею-заповідника «Битва за Київ у 1943 р.».

Було це саме напередодні 90-літнього ювілею славетного льотчика-винищувача Івана Кожедуба. Він, як відомо, особливо відзначився в боях у небі над Дніпром під час форсування його нашими військами. Здавалося б, скільки про все це ми вже чули і писали... А ж ні! Пройняло до глибини душі ще раз. Особливо коли директор музею Іван Вікован раптом вдячно вклонився тим журналістам (а таких серед запрошених було чимало, в тому числі — газетярі «Голосу України»), хто чесно і сміливо виконуючи свій професійний обов'язок, допоміг музею в жорсткому протистоянні з новоявленими «латифундистами».

Нагадаю, що кілька років тому група ласих до землі Київщини спритників затіяла безсоромне відчуження у заповідника землі під будівництво розважального комплексу. Тієї, що рясно полита солдатською кров'ю. Тоді ми їх перемогли!

Нинішня ж влада Київщини вже встигла суттєво допомогти музею-заповіднику в Нових Петрівцях, що, звісно, стало надійною гарантією того, що надалі всі зазіхання на цю священну землю отримають і владну відсіч.

Після цього якось душевніше сприймалися нагороди, подарунки, щирі побажання від голови облдержадміністрації Анатолія Присяжнюка і голови облради Олександра Качного.

І ще один штрих. Тижнем раніше календар закликав увесь світ боротися з тютюнопалінням. Не беруся сказати, як це подіяло на затятих курців десь у Бразилії чи Перу, але в Борисполі під Києвом зо два десятки заручників цієї шкідливої звички якщо і не відмовилися остаточно від сигарет, то, принаймні, зробили таку спробу. А допомогли їм у цьому перший заступник голови Київської облдержадміністрації Володимир Полочанінов і бориспільський

голова Анатолій Федорчук. Вони особисто забирали у курців і публічно знищували пачки сигарет в обмін на фото з автографом відомого футболіста Анатолія Тимощука. Цю ж антитютюнову акцію вони збираються повторити і на День молоді.

Як я вже згадував на початку, нас чекає безкінечна низка професійних свят і днів. Причетні до них люди старатимуться якось їх відзначити. Щоб вони не стали банальними «заходами з галявиною», можливо, варто звернути увагу на досвід Київщини, щоб було і задоволення, і не без моралі.

Геннадій ДУШЕЙКО.

На знімку: перший заступник голови Київської облдержадміністрації В. Полочанінов (ліворуч) «відлучає» бориспільців від тютюну.

Фото надано прес-службою Київської ОДА.

Щороку киянами стають близько 15–ти тисяч мешканців інших міст, повідомили у Головному управлінні статистики.До кінця 2010 року кількість мешканців столиці може зрости до 3 мільйонів

Хрещатик є однією з найдорожчих торговельних вулиць світу

Дарницький ліс можна нищити й надалі:

влада це дозволяє, а прокуратура міста, яка її обслуговує, підігрує у сваваллі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Що коять київські князьки із зеленими зонами міста? "Голос України" неодноразово писав про це, зокрема й про знищення не лише дарницького лісу, а й про таку небезпеку для усієї території — близько 15 гектарів зелених насаджень — уздовж лінії метро від станції «Лівобережна» до станції «Чернігівська». Забудовники мають намір перетворити її на смугу ТРЦ. З огляду на свавілля міської влади, передовсім депутатів Київради, їм це цілком може вдатися. Та й події в Дарниці — не виняток: уже впродовж трьох тижнів вирубується ліс на Лісовому масиві — поблизу Лісового проспекту, вулиць Жукова та Курчатова. На проспекті Перемоги, де майже знищена частина лісу, котра мала стати сквером імені Стуса, вже обгороджена будівельним парканом. «Лисиною» на місці багаторічних дерев висвічує колишній сквер танкістів поблизу метро «Шулявська». Перелік, на жаль, можна продовжувати.

Винуватці відомі: Київрада схвалила кілька тисяч рішень про надання зелених зон столиці під забудову. Порушуючи тим самим державні будівельні норми, в яких зазначено, що їх цільове призначення заборонено змінювати. Та й у Генплані Києва, починаючи з 2002 року, не передбачена забудова жодної (!) зеленої зони. Чому київська влада, депутати Київради перетворилися на ворогів міста і киян, які обрали їх у цей орган місцевого самоврядування для захисту інтересів громади? Відповідь проста: вони самі здебільшого є забудовниками, або домовляються про це між собою за гроші. Припинити свавілля за обов'язком служби повинні прокуратура міста і Господарський суд. Але правди ніде діти: ці дві відомі в Києві установи з поклонами обслуговують зажерливу владу. До однієї з них — прокуратури міста редакція «Голосу України» неодноразово зверталася і з проханням розібратися, і з вимогою нарешті втрутитись у знищення зеленого Києва. Як помітили читачі — без будь-якого результату...

Невже київські можновладці — Черновецький і компанія насправді не усвідомлюють, що невдоволення городян зростає? І що воно накопичується, як стихія, схожа на ту, що колись, прорвавши дамбу, знесла Куренівку? Адже наші скоробагатьки, знищуючи зелені насадження і позбавляючи городян кисню, набудовують на їхньому місці сараї — ТРЦ та одержують від них надприбутки, розглядаючи місто лише як місце для викачування ресурсів. На ці гроші вони будують приватні котеджі за містом, знову-таки з дозволу продажної влади захоплюють береги водойм, найкращі ліси та обгороджуються парканами, позбавляючи мешканців уже й лісу і води. Невже вони та їхні патрони у владі не усвідомлюють, що це не може тривати до безкінечності?

І насамкінець. Це не зовсім правда, що на владу має впливати та приводити до тями лише прокуратура, хоч і повинна. Але якщо вона не обстоює інтереси народу, то народ сам має взяти власну долю у власні руки. Й опір не лише начебто владі Києва і її вірним слугам — правоохоронним органам — мають чинити не тільки окремі герої, а масова свідомість громадян, яка приведе їх до владних «фортець». Бо часто люди обурюються забудовою зелених зон, а після того з горя йдуть розважатися до тих самих... ТРЦ. Зрештою, де у нас влада, а де опозиція, яка передовсім мала б очолити масову свідомість громадян? Де надія киян — політики з блоку Кличка у Київраді, які взимку обіцяли не допустити забудови дарницького лісу? Чи всі вже «злилися» в консенсусі?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Директор Інституту генерального плану проектної організації «Київпроект», заслужений архітектор України, Володимир ЧЕКМАРЬОВ:

«Новий генплан потрібний столиці для легалізації незаконних землевідведень»

Найближчим часом у столиці мають намір розглянути концепцію нового генерального плану. Однак уже зараз на її адресу звучить чимало критики. Основним зауваженням членів містобудівної ради до даної концепції стала відсутність стійкої моделі територіального розвитку міста. Фахівці стверджують: не простежується перспектива територіального розвитку столиці держави, немає моделі міста на довгострокову перспективу в ув'язуванні з областю, тобто з урахуванням розширення кордонів, відсутні і будь-які накреслення об'ємно-просторової композиції міста. Але ж це художній образ історичного й сучасного Києва — однієї з європейських столиць. Ніяк не скоординовані в новому плані також транспортні й пасажирські потоки, майже не залишилося місця і для соціальної сфери.

Зокрема, Володимир Чекмарьов, колектив якого, до речі, одержав державну премію за нинішній генплан столиці (що мав би діяти до 2020 року), уже заявив, що така концепція веде Київ у нікуди, а невиконання нинішнього генплану вважає помилками не його розробловачів, а адміністрації столиці й Київради, які не займаються реалізацією містобудівної документації.

І постають питання, чи потрібен узагалі новий містобудівний план і чи варто його розробляти, тому що через п'ять-сім років уже необхідно буде розробляти генплан до 2040 року. До того ж архітектори повинні опиратися на конкретну цифру населення. Зараз же ніхто вам не скаже точну кількість населення столиці й тим більше її перспективу. Таку відповідь може дати лише перепис населення, але його намічено на 2012 рік. Це — один аргумент. Другий полягає в тому, що, перш ніж щось переробляти, необхідно провести ревізію існуючого й виправити помилки. І ще один вагомий довід — нинішня криза, адже розробка такого генплану виллється київським платникам податків у солідну копієчку — приблизно це 30 млн. гривень, не кажучи вже про кошти на його реалізацію.

— Утім, Київ квапиться, а все тому, — каже Володимир Чекмарьов, — що у місті роздано понад 30 млн. кв. м житла, і це треба в якийсь спосіб «узаконити». До речі, що стосується землевідведення, то Київрада «нарізає» ділянки, як у якомусь селі, навіть не заглядаючи в генплан. Після цього просто неможливо збалансувати житлову забудову з необхідними установами, що повинні її обслуговувати. Через це неможливо забезпечити ансамблевість і комплексність забудови й організацію внутріквартальних просторів, не кажучи вже про назавжди зниклі зелені зони загального користування.

Повністю відсутня концепція Києва в системі приміської зони на довгострокову перспективу з необхідним техніко-економічним обгрунтуванням, а це одна із цілей Генерального плану. Залишається незрозумілим, як місто розвиватиметься після 2025 року, не маючи територіального резерву.

Троєщина незабаром може перетворитися на своєрідне гетто

«Яскравим» прикладом, а вірніше, «темною» сторінкою в містобудуванні столиці є Троєщина, каже Володимир Чекмарьов. Його інститут жителі цього столичного масиву просто закидали листами, оскільки йде справжнє пломбування території.

— Нині на Троєщині проживає 352 тисячі жителів, а відповідно до нової концепції там хочуть поселити ще 140—150 тисяч. До цього потрібно додати прилеглі райони, й вийде 500—600 тис., а це фактично два середньостатистичні обласні центри. Але в них люди на місці одержують послуги, навчаються, працюють тощо, а троєщинці щодня змушені для цього долати відстані, до того ж, простоюючи у величезних пробках. Тому що за тридцять років тут не збудовано жодного нового мосту, а треба хоча б два—три. Немає багаторівневих розв'язок. А якщо врахувати нову концепцію, то під житло підуть навіть ті незначні промзони, які ще збереглися й де могли б люди працювати, не виїжджаючи за межі масиву. І це при тому, стверджує архітектор, що варто було б, навпаки, розвивати на місці підприємства. До того ж на масиві нинішнім генпланом передбачалося будівництво культурних об'єктів, навчальних закладів, адміністративних будинків тощо. А це ні багато ні мало 100—130 га територій. Де їх тепер взяти? Дуже погані справи і з рекреаційними зонами, лікарнями, поліклініками, комунальними підприємствами, не кажучи вже про інші функції столичного району. Адже в нас виходить село в місті! Наша ж концепція була — місто без кордонів. Не кращі справи і в інших районах лівобережжя столиці, та й загалом по місту.

Відсутній концептуальний підхід до розвитку пасажирського транспорту й вулично-дорожньої мережі на довгострокову перспективу.

Дуже вузькими місцями у новому плані столиці, за словами В. Чекмарьова, є інженерна інфраструктура та інженерна підготовка території. На тлі масової забудови їхня мережа майже не збільшується. А це свідчить лише про те, що буде колосальне навантаження на наявні, і вони просто не витримають. І тоді місту не уникнути лиха.

Відсутні в новій концепції, каже Володимир Чекмарьов, схеми розміщення столичних функцій і розвитку історичного центру міста та центрального планування району.

— А все тому, що розробловачі не знають міста. І це зрозуміло, адже новий генплан довірено кишеньковій організації, що не має досвіду такої роботи, а її співробітники, в основному, не мають спеціальної архітектурно-містобудівної освіти. Не можна просто так підходити до столиці! Наша організація розробила вже чотири генплани, і ми по роках ведемо моніторинг. Основна ж суть представлених нині матеріалів зводиться до «чого бажаєте, добродії з Київради й Київської адміністрації?». Це і є результат безконтрольного розподілу земельних ділянок з порушенням їхнього функціонального призначення, що ми спостерігаємо останні три роки. Тому, за словами архітектора, і розробляється новий генплан.

А взагалі, вважає Володимир Чекмарьов, необхідно міняти систему. Містобудівні інститути в жодному разі не повинні підкорятися місцевій владі, як це відбулося. Містобудування як стратегію має контролювати Мінрегіонбуд. А для цього, за словами архітектора, необхідний закон про генплан, інакше все буде постійно перероблятися й змінюватися, сповторюючи українські міста. До речі, такий закон давно прийняли наші сусіди в Москві.

Нагадаємо, у вересні 2008 року Київрада вирішила розробити новий генплан розвитку міста до 2025 року замість діючого зараз генплану розвитку до 2020 року, прийнятого в 2002 році. Строк розробки нового генплану — 2008—2010 роки. На реалізацію комплексу заходів, які будуть передбачені в новому Генеральному плані міста Києва, знадобиться близько 400 млрд. грн. Про це заявила заступник начальника управління Генерального плану Тетяна Нечаєва.

Марина КРИВДА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

НАША ДОВІДКА:

Відповідно до нинішнього генплану, в 2008 році мали завершити будівництво транспортної розв'язки на Московській площі. Не зроблено. У цьому ж році планували здати Окружну дорогу від Мінського шосе до вул. Богатирської, включаючи транспортну розв'язку в різних рівнях. Залишилося на папері. У 2009 році відповідно до плану повинні були завершити будівництво Подільського мостового переходу через Дніпро, а також будівництво транспортної розв'язки в різних рівнях біля мосту «Метро» на правому березі. Не зроблено. У нинішньому році мали завершити реконструкцію транспортної розв'язки на перетинанні проспекту Перемоги й вулиці Індустріальній на Шулявці. Навіть не почато. Така ж історія й з Ленінградською площею. Будівництво транспортної розв'язки в різних рівнях на Поштовій площі планували на 2008—2010 роки. За три роки не введено жодної нової станції метро, не введено в експлуатацію також запланований другий вихід зі станції метро «Львівська площа». Досі триває реконструкція лінії швидкісного трамвая, незважаючи на кількаразові запевнення, що відкриють її то до нового року, то до Дня Києва чи Дня Незалежності. І цей список можна продовжити.

Залишається незрозумілим, як місто розвиватиметься після 2025 року, не маючи територіального резерву

Головне управління ставиться з розумінням...

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Марафон отримання відповідей від керівників управлінь КМДА на критичні кореспонденції «Голосу України» щодо незаконної забудови зелених зон столиці триває. Редакція одержує відписки, з яких важко збагнути, що саме міська влада робить для наведення порядку?

«Документація на розгляд не надавалася»

Ми писали про знищені вікові дерева поблизу станції метро «Шулявка» та на проспекті Перемоги, ділянку соснового лісу поблизу метро «Дарниця», сквер на розі Пушкінської і Богдана Хмельницького, де незаконно зводиться висотне чудовисько. А також про кількасот метровий газон над лінією підземки між станціями «Оболонь» — «Героїв Дніпра», який забудовується так званими торговельними центрами, про нашестя кіосків на зупинках громадського транспорту, які витісняють пішоходів на проїжджу частину вулиць. Газета постійно привертає увагу можновладців до Гідропарку, котрий із зеленої зони перетворився на антисанітарну, яка до того ще й незаконно забудовується.

Але чиновники удають, ніби не помічають публікацій, бо одержуємо «відповіді» здебільшого щодо двох об´єктів — приватних котеджів на березі озера Берізка **(на знімку внизу),** і триповерхової споруди поблизу Венеціанського мосту, який одні називають «павільйоном», інші — «павільйоном для сезонної торгівлі з літнім майданчиком». Ось що повідомляє виконуючий обов'язки начальника головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища КМДА С. Броневицький: «Проектно-дозвільна документація на спорудження котеджів біля озера Берізка на розгляд і погодження управління не надавалася». Пан Броневицький пише, що контроль за такою діяльністю має здійснювати «інспекція державного архітектурно-будівельного контролю у Києві Міністерства регіонального розвитку та будівництва України. І що головне управління неодноразово зверталося до інспекції з проханням ужиття відповідних заходів щодо припинення самовільних будівельних робіт біля озера Берізка».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

І що було далі, пане Броневицький? Інспекція не виконала вашого «прохання», вжила чи не вжила заходів, припинила незаконне будівництво? З другого боку, а хіба воно взагалі можливе без дозволу установи, яку ви очолюєте? Чи — можливе, але для обраних, яких ви боїтеся потурбувати?

Щодо модерної триповерхівки поблизу Венеціанського мосту, то пан Броневицький повідомляє: «Інформуємо, що проектна документація з будівництва **павільйону з літнім майданчиком (виокремлення — Ред.)** в Гідропарку розроблена на підставі рішення Київради «Про передачу в оренду на 10 років МПП «Мрія-93» земельної ділянки для павільйону з літнім майданчиком» у головному управлінні погоджена відповідно до законодавства». Для читачів і особисто для пана Броневицького ще раз друкуємо фото **(вгорі):** ця споруда може бути павільйоном та ще й збудованим у зоні червоних ліній? Цікаво, чому київські начальники усіх рівнів, зокрема пан Броневицький, удають, ніби це — насправді павільйон?

Безкінечна «боротьба» чиновників

Окрема тема — незаконні кіоски, які не лише спотворюють обличчя міста, а й псують настрій киянам. За тим, щоб їх не було, повинне стежити головне управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища КМДА. Пан Броневицький навіть пише, що воно «з розумінням ставиться до проблеми хаотичного та незаконного встановлення тимчасових споруд з порушеннями нормативно-правових норм і вимог». З розумінням ставиться чи нещадно з такими явищами бореться? Хіба збагнеш це з відповіді, підписаної його начальником: «Управління тимчасово зупинило надання дозволів на встановлення нових МАФів, а у зв'язку з підготовкою до Євро-2012 готується комплексна схема розміщення тимчасових споруд і типових форм тимчасових споруд». На переконання С. Броневицького, такі заходи «мають розв'язати проблему зменшення соціальної напруги киян і підприємців щодо подальшого погіршення планування і забудови існуючих територій у зв'язку з неконтрольованим розміщенням тимчасових споруд». Про що це він?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Щодо кількох незаконних кіосків, установлених на тротуарах поблизу метро «Шулявка», редакція одержала відповідь з головного управління контролю за благоустроєм міста за підписом начальника С. Тимченка. Він повідомляє, що ця установа здійснює контроль за правомірністю розміщення МАФів і тимчасових споруд. А також, що бореться з цим «шляхом винесення приписів і складання протоколів». Щодо МАФів біля станції метро «Шулявка» теж винесено припис на усунення порушення, — повідомляє пан Тимченко. І додає: «У випадку невиконання вимог припису та невжиття дієвих вичерпних заходів для усунення порушень і відновлення благоустрою матеріали щодо здійснення примусового демонтажу МАФів передаються на розгляд комісії з демонтажу самовільно встановлених та безхазяйних елементів благоустрою головного управління контролю за благоустроєм Києва».

Тобто замість того, щоб демонтувати незаконні кіоски, управління передало припис... саме собі? Сміятися чи плакати над цими відповідями? Здавалося, хіба проблема: МАФи незаконні — вимагайте демонтажу від їх власників, або зробіть це примусово. Натомість одержуємо словесну еквілібристику щодо приписів, які «в разі невиконання будуть ще кудись передані», і т. п.

З другого боку, за словами голови Держкомпідприємництва Михайла Бродського, переважна кількість кіосків у місті належить ... депутам Київради. Отакий бізнес...

Звідки прибульці?

Нині в Києві, за дуже приблизними підрахунками, незаконно встановлено 20 тис. кіосків, які підлягають знесенню. Оскільки «приписи» про добровільний демонтаж не виконуються, то це має робити міська влада. І вона робить: демонтує по кілька МАФів щодня — із 20 тисяч. Знаєте, чому? Бо у двох (!) бригадах, які виконують цю роботу, працює по ... шість осіб. Тож нахабним окупантам тротуарів і газонів нічого не загрожує. Тим часом голова КМДА Леонід Черновецький запевняє киян, що веде непримиренну боротьбу з незаконно встановленими МАФами...

І насамкінець. Щоразу, прочитавши відповіді, як дві, процитовані вище, хочу запитати, з якої планети прибульці, що їх підписали? Не тільки ці, а й практично всі, хто вже відповідав редакції. Невже насправді вони — дуже тимчасові мешканці Києва, яким байдуже, що буде після них? І чи ніколи не пече таких сором бодай перед власними дітьми за отаке їхнє господарювання?

Валентина ПИСАНСЬКА.

КОМЕНТАР ЮРИСТА

Як це має бути

Демонтаж малих архітектурних форм (МАФів), незаконно встановлених у Києві, здійснюється на підставі Правил благоустрою міста. У цьому документі, прийнятому Київрадою у 2008 році, закріплений доволі простий механізм боротьби із самовільно встановленими кіосками.

Згідно з правилами, представник Головного управління контролю за благоустроєм складає протокол, опечатує кіоск, після чого його транспортують на майданчик тимчасового зберігання. Для цього навіть не потрібна присутність міліціонера чи особи, яка встановила кіоск. Однак, у тексті документа бракує однієї дуже істотної деталі, що не лише робить процедуру протидії незаконному встановленню МАФів неефективною, а й дає чиновникам широкі можливості для корупції. Там немає жодної згадки про строки, протягом яких влада зобов'язана відреагувати на інформацію про самовільне встановлення МАФа та здійснити його демонтаж.

Київрада свідомо не обмежила чиновників часовими рамками чи просто забула про таку «дрібницю»? А поки що питання «Бути чи не бути окремо взятому «стихійному» кіоску?» вирішується на розсуд керівників Головного управління контролю за благоустроєм та залежить виключно від їх волі. І добре, коли ця воля вмотивована лише інтересами служби, а не особистою вигодою.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ,
оглядач з правових питань.

Добровільно-примусово

Незважаючи на те, що Антимонопольний комітет розпочав боротьбу з так званими благодійними внесками в лікарнях і поліклініках, побори у медичних закладах столиці тривають.

Медики попереджують заздалегідь, що пацієнт має сплатити певну суму. До речі, в деяких лікарнях розмір таких «зборів» навіть збільшився. У зв'язку з тим, що з бюджету медичним установам спрямовують дедалі менше коштів. Звичайно, квитанцій про грошовий внесок ніде не дають. Особливо не гребують такою формою фінансової допомоги у пологових будинках.

Тим часом у головному управлінні охорони здоров'я КМДА радше готові заплющити очі на добровільно-примусові внески, ніж боротися з ними. За словами заступника начальника управління Володимира Загородньою, торік від внесків надійшло 40 млн. грн. І без них, каже чиновник, медицина нині ніяк не обійдеться. Але він радить пацієнтам вимагати квитанції про оплату. Це гарантуватиме, що гроші підуть на потреби лікарні, а не кому-небудь у кишеню.

КОРОТКО

Медвитверезники повертаються?

Головне управління МВС у Києві оприлюднило намір відновити діяльність медичних витверезників. Це, на думку керівників київської міліції, дасть змогу охоронцям громадського спокою доправляти сп'янілих громадян не до райвідділу, а в спеціальні установи. Їх наявність сприятиме врятуванню життя людей, які в стані алкогольного сп'яніння неспроможні контролювати власні дії і мають право на одержання медичної допомоги.

Небезпечно для життя

МНС України заявило, що київські пляжі небезпечні для життя. Такого висновку дійшла держінспекція цивільного захисту і технічної безпеки столичного управління МНС, котра здійснила перевірку місць масового відпочинку населення на воді. Незважаючи на те, що більшість київських пляжів уже розпочали купальний сезон, однак вони до цього не готові: не очищений пісок, бракує медичних і аварійно-рятувальних служб, або вони не пройшли спеціальну підготовку, а ті, що є, не забезпечені необхідною технікою і радіозв'язком.

Крім того, у жодній платній зоні відпочинку не здійснене обстеження дна акваторії місць для купання, а на комунальних пляжах це зроблено з порушеннями законодавства. Усі вони не обладнані попереджувальними знаками про небезпеку у місцях, заборонених для купання. Також на усіх водоймах без винятку не визначені окремі зони катання на човнах і катерах, занять водними видами спорту, що може призвести до загибелі відпочивальників.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Лавки-картинки

Київські художники вирішили зробити довкілля яскравішим: у столичному парку імені Шевченка вони розмалювали... лавочки. На «картинках» зображені герої мультиплікаційних фільмів, квіти, фантастичні мурахи і птиці, знайшлося місце і для абстракцій. А серед них можна відшукати імена авторів цих творів.

Побійся Бога, поверни борг!

На вулицях Києва з'явилися рекламні плакати з приватними об'явами. Приміром, на бульварі Лесі Українки з багатьох білбордів хтось звертається до якогось Віталика з проханням згадати... заповідь «Не кради», і повернути акції. Представники рекламних агенцій пояснюють, що у зв'язку з економічною кризою і підвищенням цін на рекламні поздоровлення у п'ять разів зменшилася кількість бажаючих вітати з білбордів знайомих, коханих і рідних. Якщо раніше приватних оголошень було 20—30, то нині не більше 15. Оскільки цензури на такі об'яви немає, то кожен оператор вирішує, який текст розміщувати на щитах, а який — ні.

За повідомленнями інформаційних агенцій і кореспондентів «Голосу України».
Сторінку підготувала Любов СТАНАЧИЧ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 109 (4859)
СЕРЕДА, 16 ЧЕРВНЯ 2010

Розміри депозитних портфелів фінустанов зростають, а обсяги кредитування зменшуються, *констатує віце–президент одного з українських банків, член ради НБУ Роман Шпек*

У разі набуття чинності новим Податковим кодексом сигарети в Україні можуть здорожчати ще на 1 гривню за пачку. *Про це заявив Костянтин Красовський, завідувач сектору контролю над тютюном Українського інституту стратегічних досліджень МОЗ України*

У НОМЕР

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Криворізькі металурги передали труби для ремонту газопроводу

ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» допомагає відновити газопровід у селищі імені Горького, пошкоджений унаслідок аварії на шахті імені Орджонікідзе. На прохання адміністрації міста підприємство передало ТОВ «Криворіжгаз» 700 погонних метрів труб діаметром 159 мм на загальну суму 123 тисячі гривень для ремонту газопроводу.

Водночас керівництво ВАТ вирішило здійснити додаткові перевірки дотримання техніки безпеки при проведенні вибухових робіт та надійності укріплень підземних виробництв на власному шахтоуправлінні. **Як уже повідомляв «Голос України»**, 13 червня під час проведення планових вибухових робіт на шахті імені Орджонікідзе сталися обрушення грунту і його осідання на площі майже 16 га. В провалі опинилися кілька промислових будівель, а також чотири автомобілі. Водій одного з них загинув. Триває розслідування причин та обставин аварії, яке ведуть спеціальні комісії, а також слідчі прокуратури.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

КИЇВ

Кабмін схвалив проект угоди про зону вільної торгівлі

Кабінет Міністрів схвалив проект угоди про зону вільної торгівлі з Європейською асоціацією вільної торгівлі (ЄАВТ). Про це заявив міністр економіки Василь Цушко.

Як повідомляє УНІАН, В. Цушко відзначив, що проект документа було схвалено на засіданні уряду в понеділок. За словами міністра, угоду про зону вільної торгівлі планують підписати 25 червня на саміті ЄАВТ, що проходитиме з нагоди 50-річчя організації.

Нагадаємо, Україна і Європейська асоціація вільної торгівлі почали офіційні переговори зі створення зони вільної торгівлі у квітні 2009 року. Угода про вільну торгівлю з країнами ЄАВТ є важливим кроком для України в контексті створення зони вільної торгівлі з Європейським Союзом.

ЄАВТ створено в 1960 році за Стокгольмською конвенцією. До складу ЄАВТ входять Норвегія, Ісландія, Швейцарія та Ліхтенштейн. Три країни ЄАВТ (крім Швейцарії) є частиною внутрішнього ринку Євросоюзу через Угоду про Європейський економічний простір (ЄЕП), що набула чинності в 1994 році.

Готівкова валюта має попит

Минулого тижня активність на готівковому та безготівковому сегментах валютного ринку мала різнонаправлений характер. Якщо на міжбанківському валютному ринку протягом тижня відбувалося плавне зміцнення гривні (домінувала пропозиція валюти), то готівковий сектор ринку демонстрував перевагу попиту над пропозицією. Так агентству «ЛІГАБізнесІнформ» прокоментувала ситуацію на валютному ринку України директор казначейства «Свєдбанку» Марія Воложинська.

Так, на міжбанку котирування до долара зросли за середнім значенням з 7,927 UAH/USD до 7,9165 UAH/USD. Тенденцію підтримувало й щоденне зміцнення офіційного курсу гривні до долара. За даними М. Воложинської, обсяги торгів були досить стабільні й перебували на середньому рівні 200 млн. дол. на день.

При цьому готівковий сектор ринку демонстрував перевагу попиту над пропозицією. Водночас банки, стримувані середніми значеннями обмінних курсів, відреагували в середині тижня лише незначним підвищенням курсу купівлі готівкового долара, який до п'ятниці повернувся до значень початку тижня.

Найліпша новина: завод працює

Металоконструкції Стахановського вагонозаводу тримають тунель під Ла-Маншем. А залізничні платформи вивозять радіаційний матеріал

На ринку чекають змін

Продукцію Стахановського вагонобудівного заводу зараховують до розряду специфічної. Вагонобудування в Україні, як, власне, і в інших країнах СНД, прив'язано до залізниці колишнього СРСР. З огляду на це виробникам доводиться дотримуватися старих габаритів і випускати вагони для широкої колії, які для Європи не підходять. Вийти на європейський ринок стахановці, звісно, бажання мають. І головне — є шанс. На сьогодні, наприклад, є деякі домовленості з німцями про виробництво рухомого складу, і, крім цього, можливостями заводу зацікавилися замовники з Австралії. Тут допомогла Укрзалізниця, надавши найкращі рекомендації: мовляв, хочете отримати гарний вагон — їдьте у Стаханов.

ДО РЕЧІ

На ринку вагонобудування країн СНД Стахановський вагонобудівний завод входить до розряду найбільших і періодично посідає третє-четверте місця за обсягами виробництва.

Фахівці звертають увагу ще на один бік своєї продукції. Кожен вагон, зрозуміло, має свій термін служби. Для напіввагона, наприклад, — це 26 років. Він може навіть нічого не возити, простояти на приколі, але, коли минає цей строк, його неодмінно треба відправляти на металобрухт. Або ж викликати комісію й ухвалювати рішення про продовження терміну життя. Хтось має взяти на себе відповідальність за те, що вагон зможе бездоганно працювати, скажімо, ще п'ять років. Це великий ризик. Тому вагонний парк постійно оновлюється. Наприклад, сьогодні, за різними оцінками, списанню і... забуттю в середньому по СНД підлягає від 40 до 60 відсотків вагонного парку. По Україні ці дані ще вищі. На жаль, на відміну від сусідніх країн, ми дуже мало купуємо рухомого складу. За всі роки незалежності, наприклад, Укрзалізниця не купила у Стаханова жодного вагона. 90 відсотків всієї продукції завод відправляє на російський ринок. РЗ, як державна структура, своїх замовлень в Україні практично не розміщає. Переважно українські вагони купують приватні російські компанії, які шукають, де дешевше, якісніше і швидше. Стахановський вагонобудівний ці умови виконує, тому й має постійних партнерів. У 2008 році стахановці випустили приблизно 5600 вагонів і вийшли на друге місце в СНД із виробництва напіввагонів. До речі, з 2005 року на ринку СНД поширюється система лізингу рухомого складу, і робота за цією схемою дала заводу хорошого інвестора.

— Для залізничного транспорту характерний консерватизм, — пояснює директор із маркетингу Леонід Соболевський, — тому будь-яке нововведення повинно бути апробоване й підтверджене багатьма роками випробувань. Нині на залізницях СНД працюють вагони, розроблені багато років тому. Окремі їхні види проходять повну модернізацію. Перед нами стоїть завдання створити вагон нового покоління. Скажімо, якщо сьогодні його пробіг становить 500 тисяч кілометрів, то вже йдеться про пробіг у мільйон кілометрів. Крім того, ми думаємо над підвищенням вантажопідйомності вагона й водночас про зниження навантаження на вісь. Для виконання цього завдання потрібно використовувати інші матеріали — легкі сплави. Сьогодні свою продукцію ми практично будуємо з чорного металу — це дешевше. Застосування нержавіючої сталі, дюралевих сплавів, алюмінію, зрозуміло, істотно здорожує продукцію, й вона може залишитися незатребуваною на споживчому ринку.

Проте, на кожного покупця — свій товар. Австралійцям, наприклад, сьогодні потрібен спеціальний вагон для перевезення руди. З огляду на особливості клімату, використовується вагон із нержавіючої сталі. Раніше за замовленням австралійців необхідну продукцію виробляли в Америці та Китаї. Нині американці підвищили вартість своїх вагонів, а китайці ще раз підтвердили погану якість — вагони розвалюються після трьох років роботи. Стахановці охоче взялися за розробку такого вагона, але... криза перешкодила.

Що багатший асортимент — то більше можливостей для маневрів

Так, криза наробила лиха. Як розповідає голова правління ВАТ «Стахановський вагонобудівний завод» Віталій Касинов, у жовтні 2008 року підприємство зупинилося. Замовники в односторонньому порядку розірвали контракти, фінансово-кредитна система була зруйнована — і завод практично опинився на межі зупинки.

— Придбання вагонів — це, як правило, інвестиційна програма, — пояснює Віталій Касинов. — Вона досить об'ємна й пов'язана винятково з кредитними ресурсами, хоч би ким був замовник — лізинговою компанією, оператором або прямим покупцем. Зазвичай вагони купують великими партіями — по 100—300 одиниць. Коли кредитна система завалилася — гаманці замовників виявилися порожніми. Тоді зупинилися одразу всі виробництва — хімічні, металургійні, вугільні... Залізничний транспорт, якого раніше не вистачало, виявився незатребуваним і став на запасні шляхи. Починаючи з жовтня 2008 року до середини 2009-го така ситуація спостерігалася на всій території СНД. Оживати вагонобудівний ринок почав тільки в четвертому кварталі минулого року. Це дало нам змогу повернути на підприємство людей, узяти успішний старт.

Три роки тому завод почав проводити серйозні маркетингові дослідження. За всіма передумовами і за темпами зростання виробництва вагонів було зрозуміло, що роботи всім вистачить на десять років уперед. Перспектива, що відкривалася, переконала багатьох серйозно розвивати своє виробництво. У Росії, наприклад, задумали навіть побудувати одразу кілька вагонобудівних заводів. Але через кризу всі програми довелося згорнути. Багато своїх планів відклали і стахановці. Однак вимушене скорочення виробництва не вплинуло на конструкторську ідею, на продовження модернізації продукції. Останнім часом, наприклад, було розроблено новий критий вагон. Він суцільнометалевий, із дверима, що розсовуються, іншими перевагами, й аналога в СНД йому немає. Сьогодні цей вагон перебуває у стадії випробування. Дослідження ринку показали, що він матиме підвищений попит. Тож перспектива відкривається хороша.

Загалом специфікація заводу всі останні 45 років — виробництво мінераловозів. Зрозуміло, що за минулий період вагони модернізували, і ця робота триває. У 2008 році, наприклад, на базі мінераловозу розроблено цементовоз. До того ж Стахановський завод мало не єдиний у СНД, в якого їх купують. Ще один новий вид продукції — модернізована платформа для перевезення контейнерів. Сьогодні є попит на продукцію, що має велику вантажопідйомність, тому така платформа й була розроблена. Нині вона також проходить випробування.

Основна маса роботи з розробки цих трьох видів продукції припала на 2009 рік, коли було мало замовлень. Певною мірою це допомогло підприємству підтримувати свій «організм» і готуватися до майбутньої роботи. Адже що ширше асортимент продукції, то більше можливостей маневрувати на споживчому ринку.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

— Найбільш затребувані сьогодні напіввагони. Вони універсальні. У них можна возити будь-які вантажі — вугілля, руду, контейнери тощо. І найголовніше — вони легко розвантажуються. Відкриваєш люки з двох боків — і вантаж практично весь висипається.

Тунель під Ла-Маншем тримають стахановські конструкції

Цей факт історії заводу, мабуть, один із найяскравіших. У 80-ті роки радянського періоду Стахановський завод був єдиним підприємством СРСР, що брало участь у міжнародному тендері і його виграло. Для створення тунелю під Ла-Маншем завод поставив 40 тисяч тонн зварених металевих конструкцій. Власне кажучи, конкурентів серед вітчизняних підприємств у стахановців і не було. На той період на заводі був найпотужніший потенціал. Багато фахівців, як, наприклад, зварники, слюсарі металоконструкцій, мали міжнародні сертифікати якості, що й надавало право на участь у міжнародному конкурсі.

Крім того, Стахановський вагонобудівний є єдиним виробником вагонів для перевезення відпрацьованого ядерного палива. Коли сталася Чорнобильська трагедія і треба було вивозити радіаційне сміття, завод у найкоротший термін виконав державне замовлення.

Тільки останніми роками стало відомо, що свого часу підприємство виконувало спеціальне замовлення на виготовлення 24-метрових платформ, на яких перевозили ракетні установки. Під покривом ночі ракетовоз курсували по всій країні. Іншою спецтехнікою були поромні плаваючі машини-амфібії. Техніка досить складна, але необхідна не лише для армії, а й для народного господарства. Але все це вже в минулому. Сьогодні вагонобудівний ринок вимагає зовсім іншої продукції.

Керівник заводу вважає, що 2010 року підприємство взяло дуже вдалий старт. Економіка оживає, замовлень багато, тож роботу доводиться організовувати у три зміни.

— Якщо все складатиметься благополучно, — каже Віталій Касинов, — то є впевненість, що з виробництва продукції ми вийдемо на рівень 2007 року, котрий для нас був найсприятливішим. Тоді ми виготовили понад 5,5 тисячі вагонів, а нині плануємо поліпшити цей результат.

На запитання, яку найприємнішу новину може повідомити читачам «Голосу України», Віталій Іванович відповів з посмішкою:

— Найголовніша наша новина, що завод працює. Для успішного фінішу нам потрібне тільки одне — стабільність у країні. І економічна, і політична.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімку: слюсар механоскладальних робіт Юрій Воронков.

Фото автора.

Роботи всім вистачить на десять років уперед

Податковий кодекс у системі сучасних орієнтирів модернізації національної податкової системи

Олександр ПОКРЕЩУК.

Ірина ПЕДЬ.

Податкова система має бути адекватною структурі національної економіки, а також спроможною оперативно реагувати на зміни в зовнішньому середовищі. Відтак вона не є статичним утворенням, і спроба розглядати поточні реформи як такі, що врегулюють усі проблеми та вирішать усі завдання на багато років наперед, — помилкова. Коректніше вести мову лише про один з етапів такого реформування, оцінюючи його вдалість із позицій вирішеності саме тих завдань, які перед нею ставилися.

Аналізуючи зміст проекту Податкового кодексу України, можна дійти висновку, що автори законопроекту ставили за мету усунення найбільш суттєвих недоліків чинної системи оподаткування порівняно із загальноприйнятими нормативним принципам оподаткування.

Ключовими принципами — орієнтирами побудови будь–якої сучасної податкової системи — є її нейтральність, справедливість та ефективність. Саме наблизити чинну податкову систему до цих орієнтирів і прагнули розробники проекту Податкового кодексу України.

Система, якій важко бути нейтральною

Нейтральність податків є основоположним принципом формування сучасної системи оподаткування, яка відповідала б потребам підтримання сталого економічного розвитку країни. В нейтральній податковій системі податки якнайменше впливають на економічну поведінку платників податків і рішення індивідів та бізнесу щодо видів діяльності, структури бізнесу, напрямів розподілу отриманого прибутку. Превалюють ринкові, а не податкові підходи.

Слід констатувати, що рівень нейтральності чинної в Україні системи оподаткування не можна назвати задовільним. Унаслідок тривалого існування в податковому законодавстві прогалин для доволі безпроблемного уникнення оподаткування, прийняття і реалізація практично будь-якого рішення у підприємницькій сфері ототожнюється з напрацьованими схемами податкової мінімізації.

Простота, поширеність та багаторічна безкарність їх використання поступово сформували пасивне ставлення суспільства до загальної недосконалості, неефективності та обтяжливості чинної системи оподаткування. Протягом тривалого часу відносини влади і суспільства вибудовувалися за сценарієм: «ми не помічаємо, що ви уникаєте сплати податків, а ви не звертаєте уваги, що ми неефективно витрачаємо бюджетні кошти». Багаторічна інертність законотворчої діяльності з удосконалення системи оподаткування спричинила укорінення у практиці агресивних технік мінімізації податкових платежів, часто-густо кримінального забарвлення. Ті ж, хто прагне працювати прозоро, не вдаючись до «чистих» механізмів податкової мінімізації, просто приречені програти в конкурентній боротьбі під тиском надмірних податкових платежів.

> Відносини влади і суспільства вибудовувалися за сценарієм: «ми не помічаємо, що ви уникаєте сплати податків, а ви не звертаєте уваги, що ми неефективно витрачаємо бюджетні кошти».

Спрощена система оподаткування із застосуванням єдиного податку протягом усього періоду свого існування фактично справляла роль місцевого офшору, професійне використання якого дозволяє радикально зменшити обсяг податкових платежів. Експерти Світового банку ще 2006 року в своєму звіті «Створення фіскального простору для економічного зростання. Огляд державних фінансів України» наголошували, що існування в Україні спрощеної системи оподаткування призвело до значних зловживань, неефективності та розмивання бази загальної податкової системи. **По-перше**, відбулося масштабне спотворення економічної поведінки середніх та великих платників податків, які задля використання переваг спрощеної системи оподаткування масово вдаються до штучного роздроблення бізнесу з метою утримання в межах порогових показників її використання. **По-друге**, виникли значні горизонтальні нерівності в системі оподаткування, коли підприємства та підприємці, що займаються однаковими видами діяльності в однакових обсягах, але на різних системах оподаткування — загальній і спрощеній, несуть необґрунтовано різний обсяг податкових зобов'язань.

Як свідчить світова практика, спрощені системи оподаткування запроваджуються переважно для суб'єктів дрібного бізнесу, які внаслідок свого незначного розміру неспроможні оплачувати послуги фахових спеціалістів з оподаткування, і через недостатній рівень освіти не в змозі самостійно дотримуватися загальних вимог податкового законодавства. А в Україні спрощеною системою оподаткування активно користуються підприємства й середнього, й великого бізнесу. Серед них багато таких, які утримують значний штат висококопрофесійних фахівців у сфері оподаткування.

Слід чесно визнати, що втрати суспільства від масштабної ерозії податкової бази, спричинені недосконалістю спрощеної системи оподаткування у її теперішньому вигляді, значно перевищили вигоди від її застосування. Звісно ж, для українського бізнесу, котрий понад десять років використовує спрощену систему оподаткування як механізм втечі від недосконалостей загального режиму оподаткування, втрата можливості її подальшого застосування буде достатньо болісною. Однак реалізація завдання підтримки сталого економічного розвитку країни неможлива без забезпечення стабільних, передбачуваних податкових надходжень із одночасним посиленням суспільного контролю за ефективністю їх використання.

Треба керуватися економічною вигодою

За умов посилення міжнародної економічної конкуренції ефективність національної податкової системи стає одним із вагомих чинників забезпечення загальної конкурентоспроможності національної економіки. Відтак, поряд із фіскальною, на неї має покладатися виконання і регулюючої функції, яка полягає у здійсненні через податки впливу на процес суспільного відтворення.

Важливим напрямом підвищення економічної ефективності національної податкової системи є зниження загального рівня податкового навантаження на бізнес. Проект Податкового кодексу передбачає зменшення загальної кількості податків: загальнодержавних — із 28 до 17, місцевих — із 14 до 6. Запроваджено поступове зниження ставки податку на прибуток підприємств — з 25% у 2010-му до 17% у 2014 році, передбачено можливість надання податкових канікул для інвестиційної діяльності та ресурсозбереження.

Особлива роль у підвищенні ефективності оподаткування бізнесу належить запровадженню прискорених норм амортизації, оскільки чинний механізм податкової амортизації вочевидь не сприяє оновленню основного капіталу українських підприємств, здійсненню високотехнологічних інвестицій. Унаслідок цього не відбувається істотної модернізації українського виробництва, а інвестиції у створення нових підприємств не є привабливими.

Уже протягом тривалого часу українські науковці відзначають сталу тенденцію випереджаючого зростання витрат на поліпшення основних фондів, порівняно зі зростанням інвестицій в основний капітал. Так, упродовж 2002—2008 років витрати, пов'язані з поліпшенням основних засобів (капітальний ремонт), зросли більш як у 3,8 разу, тоді як інвестиції в основний капітал упродовж цього самого періоду — в 4,5 разу. Ця тенденція вочевидь є свідченням того, що в підприємств мотивація до збільшення витрат на здійснення капітального ремонту є більшою за придбання нових основних засобів.

Основним недоліком чинного механізму амортизації є відсутність зв'язку між її економічним розміром та законодавчо визначеними нормами. У світовій практиці подібна ситуація є скоріше винятком, ніж правилом. Так, згідно з порівняльним дослідженням особливостей сплати податку з доходів корпорацій, проведеним AGN International, з-поміж 86 країн світу лише в двох — Росії та Великобританії — передбачається застосування для податкових цілей особливих норм амортизації основних засобів без права використання економічних норм амортизації, які застосовуються в бухгалтерському обліку. В переважній більшості країн норми податкової амортизації наближені до норм економічної амортизації або навіть їх перевищують.

В Україні підвищену норму амортизації у розмірі 15% залишкової балансової вартості основних фондів за квартал (45% залишкової балансової вартості на рік) поки що запроваджено лише для обмеженої групи основних фондів, що включає електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, інші інформаційні системи, комп'ютерні програми, телефони, мікрофони і рації.

> Не слід розглядати прискорену амортизацію лише як тимчасовий інструмент.

За зношеності основних засобів у середньому майже на 68% їхнє оновлення становить лише трохи більш як 5% на рік. Із загального обсягу капіталовкладень в економіку України лише 10—15% спрямовується на фінансування інноваційних і науково-технічних процесів. Питома вага підприємств, що впроваджують інновації, не перевищує 10%.

За висновками українських науковців, поточний механізм прискореної амортизації здебільшого не вирішує тих завдань, що передбачалися при його запровадженні (прискорення оновлення основних засобів).

Аналіз міжнародної практики реформування національних податкових систем свідчить, що світова фінансова криза стала поштовхом для дедалі активнішого використання механізму прискореної амортизації країнами світу. Серед найпоширеніших слід відзначити такі підходи до її застосування: запровадження прискореної амортизації для окремих видів інвестицій; запровадження прискореної амортизації для малого та середнього бізнесу; встановлення «бонусних» норм разового списання вартості окремих видів необоротних активів.

Окремі країни запровадили механізм прискореної амортизації для окремих видів інвестиційної діяльності. Наприклад, у Канаді пропонується прямолінійна річна ставка амортизації у розмірі 50% для виробничого та переробного обладнання, придбаного у період до 2012 року. Вартість комп'ютерного обладнання, придбаного протягом 2009—2010 років, може бути повністю списана протягом одного року. Індія пропонує підвищені норми амортизації для нового комерційного обладнання. В Ірландії вартість обладнання, що забезпечує енергозбереження, може бути повністю списана протягом року після придбання.

У деяких країнах право на застосування прискореної амортизації надається підприємствам малого та середнього бізнесу. Наприклад, у Німеччині подібні можливості передбачені для операцій з придбання рухомих необоротних активів невеликими компаніями.

Іншим різновидом прискореної амортизації є запровадження «бонусних» норм амортизації. Так, у Росії за окремими видами обладнання передбачено можливість одноразового списання на витрати від 10% до 30% їх вартості. За результатами проведеної податкової реформи в Литві підприємствам надано право зменшувати оподатковуваний прибуток на суму до 50% від вартості технологічних інвестицій безпосередньо в податковому періоді їх придбання. У Великій Британії кожен рік підприємства отримують право застосування 100-відсоткової норми амортизації для перших 50 тисяч фунтів інвестицій у виробничі будівлі та обладнання.

Однак не слід розглядати прискорену амортизацію лише як тимчасовий інструмент подолання наслідків світової фінансової кризи. Дослідження свідчать, що в короткостроковому періоді подібні заходи не дають відчутного ефекту, більш так не сприяють істотно вирівнюванню циклічних коливань в економіці. Але в довгостроковому періоді, за умови відсутності перешкод у доступі на світовий ринок капітальних активів, прискорена амортизація позитивно впливає на формування основного капіталу, стимулюючи збільшення інвестицій у необоротні активи.

Третій орієнтир — соціальна справедливість

Податкова система України характеризується значною регресивністю. Це означає, що більша частина надходжень до бюджету та державних позабюджетних цільових фондів формувалася за рахунок доходів громадян, яких не можна назвати заможними. Представники малозабезпечених верств населення та середнього класу майже всі свої доходи отримують у вигляді заробітної плати, а витрачають на поточне споживання. Відтак саме за їх рахунок фінансуються надходження за двома основними бюджетоформуючими податками — податком із доходів фізичних осіб та ПДВ.

За такої структури податкових надходжень оподаткування як джерело фінансування програм соціального забезпечення втрачає сенс — адже кошти часто вилучаються саме в тих, хто потребував би державної підтримки, а розподіляються серед тих, хто в змозі обійтися і без неї.

Низка податкових реформ, передбачених Податковим кодексом, спрямована на зменшення регресивності чинної системи оподаткування шляхом збільшення рівня податкового навантаження, що покладається на більш заможні верстви населення. Зокрема, цьому має сприяти збільшення на 2% ставки оподаткування доходів фізичних осіб, розмір яких перевищує 50 мінімальних заробітних плат за ставкою податку, — з 15% до 17%. На подолання регресивності податкової системи спрямоване і запровадження податку на нерухомість, який сплачуватимуть особи, що мають у власності житлові об'єкти площею більше 300 кв. м, а також підвищення акцизного податку з легкових автомобілів із великим обсягом двигуна.

Олександр ПОКРЕЩУК,
доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, ректор Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі;

Ірина ПЕДЬ,
кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародних фінансів Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі.

Прокуратура порушила кримінальну справу проти тимчасової адміністрації Укрпромбанку

Найбагатшою жінкою світу за версією журналу «Форбс» стала китаянка Ву Яхун, що заробила свої 3,9 мільярда доларів переважно на ріелторському бізнесі. Росіянка Олена Батуріна (дружина мера Москви Юрія Лужкова) посіла третю сходинку

У НОМЕР

Артеківцям усіх поколінь, співробітникам Міжнародного дитячого центру «Артек»

Прийміть найщиріші вітання з нагоди 85-річчя Міжнародного дитячого центру «Артек».

Дитячий табір «Артек» — це обитель духовної радості, щирої товариськості й дружби, взаємодопомоги, творчого самоствердження юнацтва.

«Артек» славний і безцінний вже тим, що став посправжньому демократичною республікою щасливого дитинства, зберіг у своєму активі все найкраще, найважливіше, найбільш суспільно значуще. Неповторність його діяльності — у підходах до особистості дитини, у відкритті нового світовідчуття, яке дбайливо прищеплюється їй при підготовці до дорослого життя. Свідченням цього є незліченні відгуки, щирі визнання вихованців у своїй любові до «Артеку».

На особливі слова вдячності заслуговує колектив центру. Важко переоцінити самовіддану працю всіх його співробітників, завдяки якій вже не одне покоління дітвори гарантовано отримує тут заряд життєствердної енергії, добротворення, справедливості.

Тож нехай примножується все добре, світле і людяне, що звично пов'язується з «Артеком», з його прекрасними традиціями й захопливою історією. Нехай додаються вам сили й натхнення для нових звершень у творенні чарівної атмосфери нескінченного свята дитинства.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Приватизувати можна й декілька квартир, але...

Учора Конституційний Суд України (КС) оприлюднив рішення щодо тлумачення п. 5 ст. 5 Закону "Про приватизацію державного житлового фонду", за яким громадянин має право приватизувати займане ним житло безоплатно в межах номінальної вартості житлового чека або з частковою доплатою один раз.

КС вирішив, що право громадян на безоплатну приватизацію державного житлового фонду вважається реалізованим один раз, якщо:

— громадянин України повністю використав житловий чек для приватизації житла у державному житловому фонді й у його власність безоплатно передано в одній чи кількох квартирах (будинках) загальну площу з розрахунку санітарної норми 21 квадратний метр загальної площі на наймача і кожного члена його сім'ї та додатково 10 квадратних метрів на сім'ю;

— у власність наймача і кожного члена його сім'ї передано загальну площу однієї квартири (будинку), що перевищує встановлену санітарну норму, з оплатою вартості надлишкової загальної площі приватизованого житла;

— у власність наймача і кожного члена його сім'ї передано загальну площу житла, меншу ніж встановлена санітарна норма, а залишок житлового чека використано для приватизації частки майна державних підприємств, земельного фонду;

— весь житловий чек використано для приватизації частки майна державних підприємств, земельного фонду.

Приватизація загальної площі в кількох квартирах (будинках) державного житлового фонду в межах встановленої санітарної норми та номінальної вартості житлового чека не є повторною.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Літо буде гарячим і посушливим

Температура в Україні цього літа буде вище норми. Про це вчора на прес-конференції заявив начальник Гідрометцентру МНС України Микола Кульбіда. Тим часом до кінця червня екстремально високих температур на території України не спостерігатиметься.

Також Кульбіда повідомив, що з 18 червня й до кінця місяця в центральних, південних і східних регіонах України очікують дощі. Загалом Гідрометцентр прогнозує, що цього року посуха буде масштабніша, ніж минулоріч.

Кажучи про спеку, яка тривала в Україні протягом цього та минулого тижнів, начальник Гідрометцентру МНС України зазначив, що 11 і 12 червня було побито рекорд температурного максимуму, починаючи з 1881 року. Зокрема, 12 червня в Києві було зафіксовано 36 градусів за Цельсієм, тоді як абсолютний максимум для цієї дати становив 35 градусів за Цельсієм. Кажучи, про погодну ситуацію на курортах України, він зазначив, що в районі Карпат протягом червня опади випадатимуть майже щодня. За словами Кульбіди, у Криму протягом липня й половини серпня спостерігатиметься високий рівень ультрафіолетового випромінювання: «Я б утримався від відпочинку на півдні України в липні й першій половині серпня». Найбільш сприятливим для відпочинку періодом у цьому регіоні Кульбіда назвав другу половину серпня і вересень.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Рятуємося від спеки

Число звернень по екстрену медичну допомогу збільшилося на 20 відсотків. Щоб зберегти гарне самопочуття у спеку, потрібно лише на деякий час відмовитися від деяких звичок і набути нові.

1. Не вживати міцні спиртні напої: алкоголь збільшує тепловіддачу організму і провокує перегрів.

2. Пити не менш як два літри рідини, але за великого потовиділення норму можна підвищити в розумних межах. Навіть сердечникам, яким не рекомендується пити більш як півтора літра рідини на день, можна збільшити її кількість ще на склянку.

3. Краще пити підсолену або підкислену воду: на півлітра води — солі на кінчику ножа, чайну ложку лимонного соку або столову ложку сухого білого вина (не більше!).

4. Не носити синтетичний одяг, що обтягує, — він утруднює процес теплообміну.

5. Лягати спати із заходом сонця і прокидатися раніше, коли на вулиці ще відносно прохолодно. Так можна уникнути головних болів.

6. Кращий засіб для боротьби із спекою — річка, озеро, море. Але якщо, перегрівшись на сонці, різко пірнути в воду, можна спровокувати спазм судин серця. Тому перед тем, як пірнути, потрібно охолонути в тіні.

7. Усі контрастні процедури — обливання або обтирання після перегріву холодною водою, піднімання ваги тощо — можуть мати сумні наслідки. Тому тим, хто страждає на серцево-судинні хвороби, необхідно мати при собі нітрогліцерин.

8. Якщо комусь стало погано на пляжі, то за відсутності гострого болю за грудиною можна допомогти, виконавши штучне дихання й непрямий масаж серця. Якщо болить — терміново потрібно дати людині нітрогліцерин і викликати лікаря.

9. Замінити водні процедури допоможе мокра косинка на голову або мокре простирадло на плечі, область серця, пахви. Тільки стежте, щоб протягів не було, інакше застуда неминуча.

10. Потрібно якнайчастіше приймати душ, і краще контрастний, але різницю температури води збільшувати не одразу, а поступово.

11. Якщо у ванну додати трохи пива, це додасть відчуття бажаної прохолоди.

12. Волосся краще мити шампунем з екстрактом евкаліпта, грейпфрута або м'яти.

13. На ніч випийте відвар м'яти, який і відновлює роботу нервової системи, судин, і є загальнозміцнювальним засобом.

14. Ще один рецепт «коктейлю» від спеки у рівних пропорціях змішати настойку глоду, собачої кропиви і корвалолу. Приймати на ніч по 25 капель, розбавивши водою.

15. Після теплового та сонячного ударів погодна гіпоксія (відчуття, що нема чим дихати) є найбільшою небезпекою навіть для молодих людей. Єдиний спосіб протистояння — не виходити на вулицю з 12.00 до 16.00.

16. Відмовитися від занять спортом: вони збільшують теплообмін у 5 разів (!), що може призвести до зневоднення організму. Принаймні знизьте фізичні навантаження й пийте більше води під час тренувань.

17. Не готуйте їжу про запас: термін придатності більшості продуктів розраховано на нормальні умови зберігання, а не на аномально високу температуру повітря.

18. Не купуйте їжу на лотках, не обладнаних холодильниками.

19. Не їжте продукти, що зігрівають ізсередини, наприклад, мед і сало. Перед сном відмовтеся від м'яса, тому що переварювання важкої їжі спричиняє підвищення температури тіла й посилює потовиділення.

20. Прохолоджують організм і допомагають адаптуватися до спеки продукти з легким в'язким смаком (хурма або банани) і всі овочі-фрукти зеленого та білого кольорів.

21. Якщо в офісі або вдома немає кондиціонерів, то фахівці рекомендують, як мінімум, поставити на столи ємності з водою, щоб відбувалися регулярні випари. Або періодично обприскувати приміщення холодною водою з пульверизатора.

22. Підвищення температури на кожний градус вище +26 знижує працездатність людини на 10 відсотків. Тож якщо температура в конторі з тих чи тих причин перевищила +28 градусів, то за Законом «Про санітарно-епідеміологічне благополуччя населення» підвищення температури на градус має скорочувати робочий день на годину!

Щоб відпочинок біля води не перетворився на трагедію

Січневий прогноз відомого волинського журналіста Володимира Лиса, якого ще називають народним синоптиком, щодо погоди, котра очікує нас у червні, поки що справджуються на всі сто. Цей самодіяльний метеоролог, який вже багато років складає свої прогнози за однією народною методикою: на основі спостережень за погодою у новорічно-різдвяну дванадцятиденку, напророкував, що, на відміну від попередніх років, червень стане найтеплішим і найсухішим місяцем літньої пори, тобто фактично перебере на себе функції липня і буде спекотним.

В останні дні денна температура на Кіровоградщині доходить до +30 за Цельсієм, а минулих вихідних сягала за 35 градусів. Востаннє у нашому краї так пекло у червні 1986 року: тоді максимальна температура, зокрема, 12 червня зафіксована на позначці 33,6 градуса. Тож не дивно, що неймовірна спека жене людей до водойм. Та, пірнувши у прохолодні хвилі, відпочивальники нерідко забувають, а то й ігнорують прописну істину, що вода не тільки дає життя, вона може його й забрати. На жаль, сухі рядки інформаційних повідомлень головного управління МНС в області свідчать, що перелік загиблих на воді продовжує поповнюватись мало не щодня. Трохи більш як за тиждень в області потонули шестеро людей, у тому числі троє дітей. Двоє із них у річці Інгулець, що протікає територією Петрівського району: семирічна дівчинка із Чечеліївки та 13-річний підліток із Нового Стародуба. Причина на обох нещасних випадків до болю традиційна — необережне поводження дитини під час купання у воді. Загалом з початку року на Кіровоградщині вода забрала 22 життя, **повідомляє наш власкор Ольга ПИЛИПЕНКО.**

А на Тернопільщині через необачне поводження на воді минулими вихідними загинули 14-річна дівчинка (Гусятинський район), 13-річна дівчинка (Тернопільський район) і 52-річний чоловік (Бучацький район). Усі вони потонули на місцевих ставках. Усього в області з початку року вода забрала життя 11 осіб, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

У селі Ямниці Тисменицького району в річці Бистиця-Солотвинська працівники Івано-Франківської рятувально-водолазної станції знайшли тіло 22-річного івано-франківця. Як стало відомо, хлопець загинув, рятуючи двох дівчаток. За даними Головного управління МНС в Івано-Франківській області, кількість потопельників у регіоні, порівняно з відповідним періодом минулого року, на жаль, зросла майже втричі — 23 випадки проти восьми торік. Лише протягом останнього спекотного тижня за даними обласної водолазної служби на Прикарпатті потонули 10 осіб, серед яких одна дитина, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

А біля берега Хортиці (Запоріжжя) потонув 23-річний студент медуніверситету з Індії. Коли рятувальники знайшли і підняли тіло потопельника, лікарям залишилося лише констатувати смерть, **повідомляє наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Невтішна статистика й на Буковині — з початку сезону тут потонули семеро людей, з них дві дитини. Засмучує те, що часто люди гинуть через власну необачність. Так, на озері біля села Михальча Сторожинецького району потонула дівчина. Місцеві діти відпочивали поблизу озера. Побачивши невеличкий пліт, вони вирішили на ньому покататися. Пліт перекинувся, і всі опинилися у воді. 16-річна дівчина, не вміючи плавати, намагалася зачепитися за хлопця, який був поруч, та, на жаль, юнак не зміг їй допомогти, **повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА.**

Після буревію у Львові не було світла і не ходив транспорт

На Львівщині чергова гроза розійшлася не на жарт. Особливо небезпечними були блискавки. Одна з них у Дрогобицькому районі вбила 19-річного хлопця. А у Львові від блискавок протягом короткого часу спалахнули аж шість пожеж. Через грозу була знеструмлена центральна частина міста, тимчасово не курсував електротранспорт. Найбільше постраждав Сихівський район, де буревій повалив близько 100 дерев. Стовбури дерев перекривали дорогу, падали на машини і пошкоджували лінії електропередач. На Стрийській вулиці зірвало близько 450 квадратних метрів даху на будівлях приватного підприємства. Зірвала гроза і 800 квадратних метрів даху з Центру дитячої творчості на вулиці Хуторівка. Частину зірваного даху перекинуло на музичну школу, що розміщена поруч. За ніч центр та школу аварійна бригада накрила плівкою, а вранці приступила до перекриття дахів. На щастя, під час грози дітей у класах не було, тому ніхто не постраждав.

А на Турківщині у селі Матків блискавка влучила у дерев'яну церкву — пам'ятку архітектури національного значення. За повідомленням начальника прес-центру ГУ МНС у Львівській області Павла Василенка, від знищення пам'ятку врятувала автоматична система пожежогасіння, **інформує наш львівський власкор Ірина ЄГОРОВА.**

Неспокійно було цими днями й на Волині. Внаслідок сильних гроз на 8-му годину ранку 15 червня в області повністю знеструмлено 12 і частково — три села, відключено 37 трансформаторних підстанцій. Найбільше сіл — п'ять — залишилося без електроенергії в Шацькому районі, **повідомив наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.**

Загалом після буревію через спрацювання автоматики захисту ліній електропередач у 9 областях було знеструмлено 258 населених пунктів.

Гусятин може залишитися без синагоги XVI століття

ЗАБУТІ ОСТРІВЦІ ІСТОРІЇ

Жодна екскурсія вулицями Києва не обходиться без слів: «Звичайно, для відновлення цієї пам'ятки потрібні гроші. На жаль, їх немає». Що вже казати про старовинні будинки невеликих міст, де складно знайти меценатів, а державних коштів завжди бракує. У рубриці «Забуті сторінки історії» ми вже не раз писали про такі споруди з надією, що хтось із небайдужих до нашої спадщини відгукнеться. Поки що відгукуються лише ті, хто не може спокійно дивитися на те, як зникає історія, яку ми мали б оберігати.

Так, до нас звернулася директор Гусятинського районного комунального краєзнавчого музею Ольга Гофман, яка розповіла про одну з найбільших пам'яток Гусятина — синагогу XVI століття, яка нині напівзруйнована. Цікаво, що парк, де розташована синагога, гусятинцям і гостям міста подобається — там викладені плиткою пішохідні доріжки, розчищені чагарники, все акуратно прибрано. А поряд стоїть покинута і забута всіма синагога. Вигляд її дуже плачевний: повибивані вікна, двері, обдерті стіни... Просто страшно і боляче дивитися. Чому ж парк прибрали, а його окрасу — древню синагогу — залишили напризволяще? Ось що з цього приводу думає Ольга Гофман:

«2006 року на сторінках «Голосу України» (№103) я вже розповідала про катастрофічне руйнування через людське варварство пам'ятки архітектури XVI століття (охоронний №689, постанова КМ УРСР від 24.08.1963 р. №970) — єврейської синагоги, що розташована в мальовничому куточку парку містечка Гусятин на Тернопільщині по вулиці Пушкіна, 15. Однак відтоді ситуація не змінилася, синагога й надалі руйнується, і якщо не втрутитися тепер, ми можемо її втратити.

Із XV століття аж до німецької окупації 1941 року Гусятин мав значну хасидську єврейську громаду. У 1829—1904 роках там проживав єврейський мудрець, рабин і письменник Давид Фрідман Мойше, який писав гебрайською мовою. Палац рабина розташовувався на місці колишнього замку Калиновських і був знищений в роки Першої світової війни. На початку XX століття в Гусятині проживали три з половиною тисячі євреїв. Із середини XVII століття синагогу не раз перебудовували та добудовували, а під час Другої світової війни вона була майже повністю зруйнована. 1964 року радянська влада вирішила її відреставрувати, і 1979-го в її приміщенні влаштувала Гусятинський краєзнавчий музей. Сьогоднішня проблема виникла одразу після реставрації 1964—1974 років. Будівельники не врахували, що споруда східного типу може не встояти під природними катаклізмами Західної України. Непродумане водовідведення з покрівлі, виготовленої з оцинкованого заліза, призвело до того, що понад тридцять років відреставрована пам'ятка страждає від літніх злив та весняного танення снігів. Бувало у «храмі історії» води по кісточки. Від надмірної вологості дерев'яні конструкції даху (крокви, лати) прогнили. На жаль, моє прагнення привернути увагу до проблеми різних державних і громадських структур не дало жодного результату. Відповідь одна — передбачити видатки на реставрацію (консервацію) пам'ятки немає можливості через відсутність коштів.

Крім того, ходять чутки, що земля навколо пам'ятки передана в оренду місцевим підприємцям рішеннями сесії селищної ради (хоча згідно із законом ця земля належить до охоронної зони навколо пам'ятки архітектури XVI століття). Що буде в недалекому майбутньому, легко передбачити: приміщення синагоги просто щезне. Не буде пам'ятки архітектури, значить, і не буде клопоту, а земля залишиться для «своїх» людей. Оце і все вирішення проблеми!».

Ось така історія безвідповідального ставлення до пам'яток, які справді становлять історичну спадщину нашої держави. Особливо турбує те, що цей приклад — не поодинокий. Таких будинків в Україні багато, а людей, яким небайдужа їхня доля, — кілька. Тож історія з гусятинською синагогою — це лише приклад нашого справжнього ставлення до власного минулого.

Ведуча рубрики Тетяна ПАСОВА.

На знімках: гусятинська синагога всередині і ззовні.
Фото Ольги ГОФМАН.

«На фронт пішли сім батькових братів. І тільки один повернувся»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

І в усі часи у цих краях вирощували хліб і займалися тваринництвом.

Покоління, яке тепер називають ветеранами, вписало яскраву сторінку в історію свого району. Варто лише сказати, що дев'ять із них були удостоєні високого звання Героя Соціалістичної Праці, троє — Степан Дейнека, Петро Шеліпов, Григорій Крамарчук — у роки Великої Вітчизняної війни стали Героями Радянського Союзу, а Василь Набока і Степан Скиба — повними кавалерами ордена Слави. Тридцяти двом ветеранам війни, яких нещодавно вітали з 65-річчям Перемоги, разом з іншими подарунками дісталася й передплата на «Голос України». Спасибі за це голові райради, а також керуючій справами Ганні Булатбековій, головам селищної та сільських рад.

— У кожній сім'ї є свої герої, завдяки яким стала можливою перемога над фашизмом. Мій батько у великій родині був наймолодший. Сім його братів воювали, і тільки один повернувся додому. Пройшов воєнними дорогами і їхній батько — мій дід. Нікого вже немає, — розповідає Віктор Тарельнік. — Тепер від нас залежить, щоб пам'ять про цей подвиг з роками не міліла.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровська область.

«Саме такими вони нас уявляли...»

ПАМ'ЯТЬ

Коли Валентина Підгородецька була ще школяркою, їй дуже хотілося мати дідуся-фронтовика, як чимало її однокласників. Щоб пишатися ним, героєм, щоб вечорами садив біля себе, розповідав про подвиги. Але дід по маминій лінії із фронту не повернувся. Уже й заміж Валентина зібралася, а мрія не покидала її: може, хоч чоловіків дід буде її кумиром, ідеалом?! Щойно відгуляли весілля, мали їхати в гості до діда, але довелося зустрітися з ним на його похороні...

«Де допомога — там і спілкування»

Працюючи в школі, вона бачила, що і її вихованцям не вистачає того ж, чого в дитячі та юнацькі роки бракувало їй. Молоде покоління дуже мало знає про старше, нитка спадкоємності стає дедалі тоншою. Вона багато над цим міркувала, ділилася роздумами з батьками, колегами, учнями своєї 15-ї школи. Підтримав Валентину Михайлівну і директор Василь Слободянюк. І ось у 2006-2007 навчальному році з ініціативи учнівського та батьківського колективів в її 7-Б народився волонтерський загін «Соколята». Найпершою метою стало надання посильної допомоги соціально незахищеним верствам населення мікрорайону Черемушки, де розташована школа. Серед підопічних опинилися й ветерани минулої війни. Де допомога — там і спілкування, думала класний керівник. Загін розпочав тривалий благодійний проект «Твори добро по всій землі».

Ініціативу активно підтримали в міському управлінні праці та соціального захисту, яке також намагалося залучити якомога більше молоді та школярів до відвідування літніх людей. Адже так є в усьому світі. У рамках національних програм і програм ООН волонтери сприяють наданню гуманітарної допомоги нужденним, розвитку міжнародного співробітництва, пропаганді прав людини та збереженню миру.

Сьогодні необхідність у роботі волонтерів нашого міста зросла як ніколи. Постала нагальна потреба в тому, щоб вони взяли на себе частку відповідальності за збереження природи, пропаганду здорового способу життя, соціальну опіку над найбільш незахищеними верствами населення.

Спочатку до складу «Соколят» входили лише 15 волонтерів. За три роки загін об'єднав навколо себе представників усіх класів школи. У «соколят» чимало партнерів — це й організація Червоного Хреста, і Рада ветеранів міста, і працівники кількох відділів та управлінь міськвиконкому, і члени волонтерських загонів інших шкіл. У 2009 році завдяки «Соколятам» школа отримала статус міського центру волонтерського руху. Три роки поспіль загін є лауреатом Всеукраїнського конкурсу благодійних проектів «Добро починається з тебе», організованого благодійним фондом «Україна 3000».

«Розкажи, ветеране, де зустрів Перемогу»

Участь у волонтерській роботі робить дітей гуманнішими, чуйними, уважними до інших людей. «Соколята» збирали кошти на дороге лікування хворих дітей Богдана Борисюка та Максима Остафійчука, вітали хворих діток відділення «Охматдит» зі святом Миколая, відвідували дітей з особливими потребами у міських дитсадках, дарували іграшки дітям багатодітної родини, прибирали вулиці мікрорайону... Усіх акцій і не перелічиш.

Та особливу увагу «соколят» оточені ветерани Черемушок. Учні тепер добре знають кожного із 22 фронтовиків, які мешкають неподалік їхньої школи, вітають їх із річницями визволення міста і країни від фашистів, проводять зустрічі в школі. Восени всі включаються в акцію «Осінній кошик», під час якої зносять до школи овочі та фрукти, якими діляться з одинокими пенсіонерами. На Великдень до кожного підшефного зайшли в гості з пасочкою, крашанками. Як дякували старенькі дітям! Таке милосердя викликає довіру, сивочолі ветерани розповідають дітям про пережите. Відтак шкільний музей поповнюється експонатами — медалями, фронтовими трикутниками, знімками тих буремних років. Сюди часто приходять ветерани з хору «Вечірні зорі». Під керівництвом учителів історії учні розробили туристичні маршрути «Імена героїв у назвах вулиць нашого міста», а нині збирають фотографії на конкурс «Мої прадід, прабабуся — ветерани Великої Вітчизняної війни». «Соколята» стали ініціаторами проведення загальноміської акції «Розкажи, ветеране, де зустрів Перемогу», і ось уже готова книга-альманах «Пам'яті вогонь незгасний», видати яку допомагає міський голова Анатолій Нестерук. У другому півріччі всі ветерани Черемушок читатимуть «Голос України» — газету своїм підшефним передплатили «соколята».

«У світі так мало милосердя і співчуття»

«Чому ти займаєшся волонтерською діяльністю?» — запитали ми у волонтера року Яцемірської Оксани. І почули у відповідь: «У світі так мало милосердя і співчуття. Я хочу, щоб світ став добрішим».

«Ми, волонтери, працюємо заради увічнення в пам'яті суспільства подій тих жахливих років, а також для пропагування та розвитку у своїх однолітків таких загальнолюдських якостей, як гуманність, доброта, співчуття, милосердя, товариська підтримка. Адже саме такими уявляли нас, молодь з XXI століття, бійці Радянської Армії, захищаючи нашу країну у тій страшній війні», — написала волонтер Маргарита Процик.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: «соколята» прийшли в гості до подружжя фронтовиків Скірків.
Фото з архіву загону.

Завдяки «Соколятам» школа отримала статус міського центру волонтерського руху

Учені зафіксували значне зниження солоності Чорного моря біля одеського узбережжя, повідомив на прес–конференції директор Інституту біології південних морів Борис Александров

Протягом 50 днів з моменту аварії на буровій платформі у Мексиканській затоці від витоку нафти постраждали більш як тисяча птахів, більш як половину з них знайдено мертвими

У НОМЕР

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Буковинські спелеологи просять підтримати «Попелюшку»

Представники Новоселицького районного спелеоклубу «Попелюшка» та Чернівецького обласного спелеоклубу «Троглодит» звернулися до влади з проханням надати дозвіл на проведення спелеоробіт — відновлення печер, прокладення маршрутів, копання проходів, які зроблять доступною для українських і зарубіжних спелеотуристів печеру «Попелюшка».

«Попелюшка» — це потенційно найдовша у світі печерна система у гіпсах (нині — 90,2 км, 3-тє місце у світі). Потенційно, бо вивчено її лише частково. Розвідано і враховано тільки 92 кілометри печери із майже тисячі. Розміщена «Попелюшка» у Прут-Дністровському межиріччі (Новоселицький район Чернівецької області). Відрізняється аномально великими розмірами підземних галерей, майже невичерпними запасами спелеоресурсів, унікальними вторинними мінеральними відкладеннями і утвореннями. Придатна для комплексного використання. Геологічна пам'ятка природи загальнодержавного значення.

Печера була відкрита 1977 року, й одразу визнана однією з найбільших у світі. Тут можна було б створити багатофункціональний рекреаційний комплекс, який включав би спелеологічні дослідження, медичні оздоровчі заклади із застосуванням лікувальної мінеральної води і, звичайно, туризм. Проте система печер «Попелюшка» в теперішньому вигляді є доступною лише з молдовського боку. Прохід з українського надав би можливість здійснити комплексне дослідження печер.

Сергій СУЛИМА.

Чи знаєте ви, що...

Щороку в Україні використовують більш як 100 млн. паперу. І щороку, згідно з офіційною статистикою, більш як 3 млн. тонн опиняється на смітнику. При цьому весь використаний папір можна переробити і знову використовувати.

У світі використання паперу щороку зростає на 20 відсотків.

Переробка купи паперу заввишки один метр зберігає одне дерево.

У типовому офісі один працівник щомісяця використовує півкіло паперу. У більшості наших офісів протягом тижня можна зібрати 20 кг якісної макулатури.

Виробництво повторно переробленого паперу потребує води на 65 % менше, забруднює повітря на 75 % менше, а воду на 35 %.

Тонна макулатури економить державі 29 тис літрів води, 30 кг забруднення у повітрі і 4 тис. кВт-год.

Перетворюємо живу воду на мертву,

хоч наше здоров'я великою мірою залежить від того, що ми п'ємо

У середині липня має відбутися виїзне засідання Житомирської облдержадміністрації, присвячене одній темі — питній воді. Привертаючи увагу органів місцевої влади до цього питання, голова ОДА Сергій Рижук наголосив: здоров'я людей починається з того, що ми п'ємо з криниці чи з крана.

Нітрати можна порівняти з радіацією

Років шість тому одна із житомирських фірм презентувала новий метод очищення води й доведення її до природного стану. Коли керівник приватного підприємства показував артезіанську свердловину та унікальне обладнання для перетворення звичайної, тобто «зіпсованої» води на так звану талу — таку, якою вона була в прадавні часи, з журналістами завела розмову жінка, яка саме прийшла сюди по воду. Розповіла, що малесенька внучка дуже хворіла, і лікарі порадили: «У жодному разі не давайте їй води з криниці, не готуйте на ній молочних сумішей». Послухалася їх, стала купувати воду. Тут — і проблеми зі здоров'ям зникли.

Дехто з колег по перу сприйняв тоді цю випадкову зустріч як рекламний хід фірми. На жаль, це не так. Жінка казала правду. Саме ту гірку правду, про яку досі багато людей не знають. Вода з криниці справді може стати отруйною для дітей першого року життя.

Згадайте про два трагічні випадки, що сталися нещодавно в Тернопільській та Вінницькій областях. Там причиною смерті малюків визнано воду з криниць. Свого часу такий саме випадок стався в Ружинському районі Житомирщини. Після того було видано розпорядження, згідно з яким санітарні служби області зобов'язані знати про всіх породіль, якщо родина користується водою з криниці, обов'язково проводити аналіз води ще до того, як мама випишеться з пологового будинку, після чого давати батькам свої рекомендації.

Як запевнив головний державний санітарний лікар області Олександр Волков, так і робиться. Чому ж тоді цього року вже виявлено (на щастя, своєчасно) два факти захворювання малюків, яких годували молочними сумішами, приготовленими на воді з криниць, — у Бердичівському та Червоноармійському районах? Пояснення було просте. Санітарна служба не має права нічого забороняти. Вона тільки рекомендує. Та от чи всі її слухають? Селяни ж часто міркують так: то у водогінній мережі вода нікудишня, з хлоркою, а в нас смачна. Всі пили, нікому нічого не сталося.

У тому й проблема, що нітрати можна порівняти з радіацією: ні запаху, ні кольору. Вода смачна, прозора, чиста. Але небезпечна.

Що за складною назвою?

Хвороба, про яку йдеться, має важку для запам'ятовування назву — водно-нітратна метгемоглобінемія. Вперше її описано 1945 року. Було це так. Медиків здивувало, чому зле почуваються діти, які перебувають на штучному вигодовуванні. Зробили аналіз, який засвідчив великий вміст у воді нітратних сполук. Подальші дослідження підтвердили цю версію. З медичної літератури можна зробити такий висновок. Нітрати потрапляють в організм, мікрофлора кишківника продукує з них нітрити, а ті, всмоктуючись у кров, перетворюють гемоглобін еритроцитів на метгемоглобін. Він, на відміну від гемоглобіну, не здатний транспортувати кисень від легень до клітин організму. Вживання води із вмістом нітратів призводить до того, що серцевий ритм прискорюється, знижується артеріальний тиск, з'являється задишка, головний біль. Найбільш чутливі до токсичної дії діти перших трьох місяців життя, в яких отруєння можуть виникнути навіть при допустимій концентрації азотистих сполук у питній воді, протікають важче й гостріше, частіше настає летальний кінець. Медики пояснюють це тим, що грудна дитина отримує води на одиницю маси тіла аж у 12 разів більше, ніж дорослий, тож в організм потрапляє більше речовин, що перетворюють гемоглобін на метгемоглобін. Це ще один аргумент на користь грудного вигодовування: з молоком матері нітрати в організм дитини не потрапляють.

З часом організм людини набуває здатності руйнувати метгемоглобін. Отже, все гаразд? Якби ж то... Нітрати перетворюються на тихого вбивцю. Вони знижують опірність організму, що призводить до зростання загальної захворюваності, зокрема інфекційними та онкологічними хворобами.

Наскільки це серйозно, можна судити з таких цифр.

Торік лабораторії санепідемслужби області дослідили більше семи тисяч проб води за санітарно–хімічними показниками. З них 37 відсотків виявилося нестандартними. В окремих випадках перевищення вмісту нітратів доходило до семи разів.

Тут треба зробити уточнення. Йдеться передусім про так звані громадські криниці, які перебувають на балансі сільських, селищних та міських рад. Їх 1635. Приватних набагато більше. У більшості сіл вони в кожному дворі. Адже до води на Житомирщині, як правило, близько, тож і викопати колодязі нескладно. А це теж позначається на санітарно-хімічних показниках: чим ближче вода, тим інтенсивніше вона забруднюється. Тож реальна картина може бути набагато гіршою, адже на обстеження всіх колодязів у санітарно-епідеміологічної служби не вистачить ані сил, ані коштів. До речі, вартість одного обстеження на нітратну групу, згідно з постановою Кабміну, становить трохи менше 50 гривень.

Чимало людей вважають, що головна причина забруднення — внесення добрив. Насправді нітрати утворюються також у процесі розпаду органічних решток. До населених пунктів, в яких довелося провести масову перевірку криниць на нітрати, належить Стриживка Любарського району. З'ясувалося, що тут важко знайти колодязь, з якого безпечно пити воду. Працівники облСЕС пояснили це так. У цьому селі, що прилягає до райцентру, ділянки вузькі, криниці близько від гноярок та вигрібних ям. До того ж на підвищенні була ферма, відходи з якої теж могли потрапити у водоносні горизонти. Уже згадуваний Олександр Волков переконаний: у Стриживці вода вже ніколи не буде нормальною, тож єдиний вихід — прокладати водогін.

До речі, ефективного методу позбутися нітратів немає. Якщо від бактеріологічного забруднення може врятувати кип'ятіння, то з азотистими сполуками навпаки: їх вміст від цього навіть зростає.

А як з водогонами?

З централізованих джерел водопостачання в селах області беруть воду лише 10 відсотків мешканців (по Україні в цілому приблизно чверть). На Житомирщині більшість із 134 сільських водогонів проклали після аварії на ЧАЕС. Основна проблема — їх утримання. Всупереч чинному законодавству, говорячи мовою офіційних документів, 53 сільські ради змушені займатися господарською діяльністю. В них, кажуть, немає грошей навіть на те, щоб утворити комунальні підприємства. Зрозуміло, що за таких умов якість питної води там найгірша.

Загалом в області із 269 водогонів майже 30 відсотків не відповідають санітарно-гігієнічним вимогам.

Серед найбільших проблем — відсутність установок із знезалізнення води: їх немає на 53 водогонах. Мало хто сьогодні знає, що до початку XX століття територія нинішньої Житомирщини була одним із центрів... металургії.

Виплавка металу з болотної руди за допомогою деревного вугілля давно відійшла в минуле. Про це нині нагадують тільки назви більш як трьох десятків існуючих і вже зниклих сіл зі словом «Рудня». А ще те, що в підземних джерелах — підвищений вміст заліза. Окрім того, в ній нерідко міститься радон — радіоактивний газ. Тож обсяг води, що споживається зі свердловин, невеликий — близько 13 відсотків. Основний забір — з поверхневих вод.

А стан річок, як констатує начальник обласного управління меліорації і водного господарства Володимир Невмержицький, не відповідає екологічним нормам. Найбільш забруднені Тетерів та Гнилоп'ять, з яких п'ють воду Житомир і Бердичів. Головними забруднювачами називають 113 суб'єктів господарювання, на 30 з яких справи гірше нікуди. Найбільше забруднених скидів припадає на підприємства комунальної сфери. Зрозуміло, для поліпшення ситуації потрібні багатомільйонні суми.

Але є в цієї проблеми і такі грані, що потребують елементарного наведення порядку. Йдеться головним чином про прибережні смуги. Вони мають бути на 12 тисячах кілометрів, а насправді відведені тільки на одній тисячі. Самовільне розорювання в прибережних смугах, будівництво, стихійні сміттєзвалища, а на додачу — ще й збереження отрутохімікатів недалеко від водних джерел — ці проблеми вимагають невідкладного розв'язання.

Володимир Невмержицький навів приклад споживацького ставлення до природи. У Чуднові на гідроспоруді вийшов з ладу шлюз. Ремонт затягнувся на кілька років. За цей час земельну ділянку в заплаві річки зайняли, огородили, побудували криницю. Коли після ремонту інвестори почали заповнювати водосховище, вийшло, що присадибну ділянку й криницю затопило. Посипалися скарги...

А що робиться на малих річках, особливо поблизу міст! Не береги, а звалища відходів. Люди наче забувають, що велика річка починається з джерела, маленького струмочка, і якість води в крані — теж.

От і виходить: самі перетворюємо живу воду на мертву, а потім біжимо до аптеки по медикаменти.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: найкращі криниці в лісівників області, і вода — теж.

Фото автора.

Реальна картина може бути набагато гіршою

Мрії збуваються

На саморобному катамарані 54-річний луганчанин пройшов через п'ять морів. Тепер готується вирушити в навколосвітню подорож

ДИВАКИ

На карті його палець накрив Ворошиловград

Імовірно, Євген Коротких народився мандрівником. Уперше він пішов з дому, коли йому було лише вісім років. Його родина на той час мешкала у передгір'ї Тянь-Шаню, і хлопчик з наївною впевненістю вважав, що зможе скорити знамениту гору Бабай-таг. Мандрівника повернули додому, покарали за таку самоволку, але тяга до романтики, ризику і навіть до авантюри виявилася незгубна. Одним з доказів є, наприклад, те, як Євген з Узбекистану потрапив до Красного Луча. У той час він щойно закінчив школу, професії не мав і життєвого досвіду також, однак абсолютно не переживав з цього приводу. Вирішив так: в яке місце на карті поцілить пальцем при заплющених очах, туди й вирушить. Палець накрив Ворошиловград. Щоб добратися до нього з Узбекистану, треба було проїхати мало не половину Радянського Союзу, до того ж у Донбасі в нього — ані родичів, ані знайомих, та і знань, що таке шахтарський край, не було. Але 17-річного Євгена така обставина нітрохи не бентежила, а навпаки надавала ентузіазму.

Євген вважає, що йому дуже пощастило, тому що саме в Донбасі, Красному Лучі, він серйозно зайнявся туризмом, пошуковою роботою в місцевому клубі «Подвиг», який організував у 70-х роках і який існує досі. У цьому клубі він набув багато навичок, які знадобилися у житті, а головне — у найскладніших життєвих ситуаціях він навчився приймати рішення й брати всю відповідальність на себе.

На катамарані — через Чорне море

На основі проекту інженерів Віктора Феденюка й Олександра Стародубова побудував катамаран і почав подорожувати. Спочатку по Азовському морю разом із трьома синами, іноді брав троє-четверо своїх учнів з дитячого технічного гуртка, яким керує. А коли набув досвіду, вирішив замахнутися на рекорд — переплисти Чорне море. Таку велику водну дистанцію на катамарані ще ніхто у світі не долав, і Євген вирішив відкрити кордон для туристів-вітрильників у новий світ. Віктор і Олександр на той момент були не готові до такої подорожі, тому Євгену довелося шукати тих, хто не побоїться, по суті, на двох гумових балонах вийти у відкрите море й доплисти до Туреччини. Такі сміливці знайшлися — Дмитро Алтухов зі Стаханова, Людмила Гончарова з Луганська й Ірина Шевцова із Сєвєродонецька. Вони казали, що хотіли б побачити світ, а Євген їхні наміри зрозумів так, що всі троє були «трішки екстремалами». Одне слово, свої люди.

Того разу команда заздалегідь не визначала місце на карті Туреччини, де мало завершитися плавання. Спочатку мали намір іти на Стамбул, але потім вирішили зробити подорож більш екстремальною — піти не уздовж берегової лінії, а прямо через море до найближчого порту Синоп. Вийшли з Маріуполя, добралися до Ялти, звідки й стартували.

...Того дня трапився вітерець, і катамаран відчалив у свою ризикову подорож. У деяких проводжаючих був такий вираз обличчя, ніби вони бачать цих сміливців востаннє. Завдяки вітерцю, до середини моря добралися за два дні.

Унизу — морська безодня, яка досягає 2 тис. метрів, на небі — ясне сонечко, а навколо — жодного кораблика. Красиво і дещо моторошно.

Друга частина шляху вже була складна. Почався шторм, який тривав усю ніч. Доводилося втримувати катамаран так, щоб його ніс тримав напрямок назустріч хвилям, а то віднесе. Євген з Дмитром уже потрапляли в такі ситуації, а жінки ні. Але виявилися досить стійкі. Уранці на залишках шторму буквально за півдня дісталися Туреччини. Загалом на подорож пішло три доби.

У Синопі ніхто не міг повірити, що українці перетнули море на такому дохлому й найвражаюче — без мотора! — судні. «Мотор — йок, туалет — йок, вода — йок», — дивувалися турки. Чутки про українських сміливців облетіли все портове місто, і за короткий час Євген з друзями стали тут найпопулярнішими і найшанованішими людьми. Поліцейські навіть честь їм при зустрічі віддавали. Хоча Євгена відверто і називали «капітаном Крезі», але виявляли до нього всіляку повагу. Команда пробула у Синопі тиждень і за цей час турки забезпечили їх продуктами, допомогли з ремонтом, причому по-дружньому, безплатно. На дорогу додому також пішло три дні. Але перш ніж зійти на берег, Євгенові довелось пройти довгу тяганину оформлення документів. У Туреччині на це треба було лише кілька хвилин. До речі, колеги важко вірили, що команда здолала Чорне море й дійшла до Синопа. «Ви точно там були?» — перепитували вони, навіть не намагаючись погасити недовіру у своїх очах. Це був 2004 рік.

Неймовірно, але факт

У навколосвітню подорож Євген збирався грунтовно. Упакував майже весь свій одяг, взяв ноутбук, фото- і відеокамеру. Катамаран для такої подорожі він побудував добротний, комфортабельний. Порівняно з першим, який могла накрити хвиля, судно було вище, важче й просторіше. Стартували в жовтні 2008 року в такому складі — стахановець Дмитро Алтухов, Олексій Шматов з Харкова й Володимир Тума з Донецька. За п'ять діб дійшли до Босфору й за цей час пережили великий шторм. Але все обійшлося благополучно, хоча був момент, коли катамаран міг розсипатися вщент. Коли танкери виходили із протоки у відкрите море, один з них втратив керування, і хвилею його почало нести на українців. Але, на щастя, команді танкера вдалося взяти судно під контроль, і небезпека минула. Турецька берегова охорона вирішила супроводжувати катамаран до берега, освітлюючи йому шлях.

— Увійшли ми в Босфор, а там — тиша й ніякого шторму, — згадує Євген. — Там ми вперше за всю подорож завели мотор і швидко пройшли протоку. І вже під вітрилом пройшли Мармурове море, протоку Дарданелли, Егейське море й увійшли в Середземне. Ішли цілий місяць, складних ситуацій за цей час виникало багато. Наприклад, доводилося стояти під автоматами. На Кіпрі довго з'ясовували, хто ми є насправді. Але загалом похід пройшов нормально.

З морського щоденника Євгена Коротких

«З ранку подув північно-східний вітер, і під наглухо зарифленим гротом ми вирушили в плавання по Егейському морю. Море виявилося бурхливе. Вітер посилився до 6 балів, пішли високі хвилі. Прибрали грот, і катамаран під голим рангоутом побіг зі швидкістю до 9 км/ч. Так мчали весь день. Увечері обходимо мис Баба-Кале, проходимо далі й біля берега стаємо на якір, щоб перевести подих від цієї гонки. Тут тихо, зрідка з гори злітають пориви до 6—7 балів. Там, за горою, бушує шторм. А поруч із нами Баба-Кале. Гарний мис, старовинна фортеця і чудова марина. Напрочуд прекрасний куточок. Шкодуємо, що проскочили його і не можемо повернутися.

Наступного дня продовжує вирувати шторм, і ми відстоюємося на якорі.

Уночі шторм закінчився, і ми на залишках шторму вирушили в обхід о. Лесбос. Це було чудово: катамаран сповзав з триметрових хвиль, відчуття було, що скочуємося на санчатах. Усередині бушували два протистояння: азарт швидкості, хвацькості, і страх, як би не перевернутися, не розламатися. Проскакуємо західний берег острова, і на останньому мисі звертаємо вліво й бачимо ... удалині від мису стоїть кам'яний стрімчак з маяком. А поруч на рифі лежить ... яхта. Зігнута щогла, розбитий бік. Стоїть на кам'яному постаменті як пам'ятник трагедії, як застереження. І стихли захоплення на катамарані. Ми дивилися на яхту з жахом, адже й ми могли бути на цьому місці. І думали про тих, хто був на цій яхті. Чи живі?

Через якийсь час знову сліди трагедії. У скелях лежить викинуте судно. Море суворе».

Спочатку планувалося, що через Атлантику катамаран пройде декількома командами. Перша дійде до Олександрії й повернеться додому, а Євген чекатиме зміни. З новою командою земляків Євген дійде до Канарських островів, і там її склад знову поміняється. Але тут втрутилася світова криза, і плани довелося коректувати. Екіпаж вирішив закінчити свою подорож, хоча Євген тішив себе надією, що ситуація поліпшиться і він дочекається нової команди. Одне слово, вирішив залишитися в Олександрії й дочекатися добрих новин. Але Інтернет приніс погані новини. З дому писали, що мати Євгена занедужала, відчуває, що не побачить більше сина, тому просить його повернутися. Капітан вирішує плисти додому. Один. Без команди.

За дві доби він пройшов десь 350 км. Почалася третя ніч, і нахлинув шторм. Хвилі були такої висоти, що нагадували Євгенові гори, серед яких він жив у дитинстві. Шторму мандрівник не боявся, але за судно переживав. У морі багато різного сміття — колод, контейнерів, інших предметів. Зустріч з ними буває небезпечною. На жаль, сталося те, чого Євген найбільше боявся. Очевидно, якийсь гострий предмет пробив балон, і катамаран почав тонути. За 150 км до Туреччини його судно зазнало аварії. Море штормить і допомоги чекати немає звідки. У найскладніших умовах Євген спробував урятувати балон, залатати його й накачати, але гуму так затягло під катамаран, що одному впоратися було неможливо. Тоді Євген вирішує звільнити посудину від зайвого вантажу — води, пального, і порожні каністри заштовхати під катамаран, утримуючи, у такий спосіб, його на плаву. Але з цього теж нічого не вийшло. Тоді з порожнього пластикового посуду він починає робити щось схоже на пліт: якщо катамаран піде під воду, за допомогою нехитрого пристосування можна якийсь час протриматися на воді.

На сигнали про нещастя, які посилав Євген, в ефірі ніхто не відгукувався. Декілька разів він чув англійську мову, але, судячи з усього, українця англійці не чули. А катамаран потихеньку йшов у море. І раптом хтось пробивається крізь хвилі й на ламаній англійській мові запитує координати. Євген відповідає, але його не можуть зрозуміти. І тоді спересердя він промовляє кілька російських слів. «То ти росіянин?» — чує він радісний голос по рації. — «Ідемо до тебе. Зможеш протриматися годину?» «Зможу», — твердо відповідає Євген, хоча розуміє, що свою обіцянку може і не виконати. Він зробив так, як усі старі моряки, коли починають тонути. Переодягся в чистий одяг, зібрав у бочечку всі документи й щільно закрутив кришку, в окремий мішок — ноутбук і дві камери, прив'язавши їх до рятувального жилета, в інші мішки — свій одяг та інші важливі для нього речі. Коли підійшла допомога, першим подав на судно найважливіший мішок, що містить важливу інформацію, потім почав підніматися сам. Інші речі врятувати не вдалося. Кілька мотузок, які тяглися за ним і до яких були прив'язані мішки, матроси просто обрізали.

— Коли я побачив, як катамаран віддаляється від судна, відчув такий біль у серці, — розповідає Євген. — Адже я став зрадником. Я залишив свого друга посередині бурхливого моря...

Луганчанина врятувало судно Європейської асоціації стоматологів, яке йшло від Карибських островів на Кіпр. Капітан, старший помічник і штурман були українцями. Буквально через кілька хвилин після його порятунку по рації передали, що насувається ураган до 10 балів. Словом, Євген народився в сорочці.

...Його плани залишилися колишніми — навколосвітня подорож на катамарані. А оскільки створення такої посудини — справа дорога, процес іде не так швидко, як хотілося б. Роботу можна прискорити, якщо допомогти Євгенові Коротких у матеріальному плані. Якщо є такі люди в нашій країні, нехай відгукнуться.

Алла АНТІПОВА.

Фото з архіву Євгена КОРОТКИХ.

З початку нового сезону *Юрій КАЛИТВИНЦЕВ* повністю зосередиться на роботі в національній збірній, де він працює асистентом Мирона Маркевича. Асистентом тренера «Динамо-2» Геннадія Литовченка буде Сергій Ребров, який виконував аналогічну роботу в молодіжному складі команди.

Турнірна хроніка

Бокс. Поєдинок між екс-чемпіоном світу WBA у напівсередній вазі Юрієм Нужненком (30—1—1, 14 КО) та чинним чемпіоном Європи (EBU) у цій категорії Метью Гаттоном-молодшим (39—4—2, 15 КО), який мав відбутися 9 липня в англійському місті Болтоні, перенесено на 16 липня. Перенесення ініціював британський телеканал SKY, який транслюватиме поєдинок Нужненка та Гаттона-молодшого. Нагадаємо, українець готується до поєдинку вже понад місяць. Нужненко близький до завершення загальнофізичної та спеціальної фізичної підготовки. Наразі він вивчає відеозаписи боїв свого суперника і вже на цьому тижні планує приступити до спарингів.

***

Український боксер Тарас Шелестюк, котрий виступає у ваговій категорії до 69 кг, вважає бронзову медаль чемпіонату Європи непоганим результатом. «А хто міг сказати відразу після жеребкування, що я зможу в Росії здолати фіналіста останнього чемпіонату світу, господаря рингу Андрія Замкового? Мало хто. В мене вірили тренери й близькі, а от чимало шанувальників боксу ще до бою встигли приписати мені поразку. Тому бронзова медаль — це непоганий результат».

Хокей. Воротар ризького «Динамо» Едгар Масальскіс перейшов до київського «Будівельника». У чемпіонаті КХЛ-2009/10 Масальскіс зіграв 37 матчів.

Футбол. Контрольний матч. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Кривбас» (Кривий Ріг). 1:0.
Гол: Назаренко, 11.
«Дніпро»: Каніболоцький (Шеліхов, 59), Лобжанідзе, Мандзюк (Голек, 46), Чеберячко, Панаєв (Алсіїдес, 46), Кравченко (Гоменюк, 86), Феррейра (Шахов, 46), Калиниченко (Карноза, 46), Назаренко (Льопа, 46), Каверін, Гоменюк (Белік, 46).
«Кривбас»: у матчі брали участь — Штанько, Андрієнко, Жданов, Лисицький, Кіцута, Даниловський, Рожок, Куценко, Воробей, Мотуз, Федоренко, Лебедєв, Сердюк, Білозор, Костишин, Клімов, Гоцирідзе, Богомазов, Воробей, Д, Кобахідзе, Левіга.

Одні стверджують, інші — спростовують

Київське «Динамо» придбало бразильського форварда «Сантоса» Андре. «Ми дійшли згоди. Контракт із «Динамо» буде підписаний терміном на п'ять років, вартість — вісім мільйонів євро», — заявив Гільєрме Миранда, директор компанії Grupo DIS в інтерв'ю GLOBOESPORTE. COM.

Однак, незважаючи на підписану угоду, Андре візьме участь у фінальних матчах Кубка Бразилії 28 липня і 4 серпня.

«Terra» повідомляє, що переговори, які тривали вже два тижні, довго не приводили до успіху, бо «Сантос» не хотів розлучатися з гравцем до фіналу кубка Бразилії, а київське «Динамо» хотіло його купити негайно. У підсумку переважило бажання самого футболіста грати у фіналі, і сторони дійшли згоди.

За повідомленням Noticias, позавчора гравець вирушив до Києва для узгодження останніх деталей контракту.

«Усе майже готово. Ми їдемо остаточно укладати угоду. Андре залишилося тільки пройти медогляд», — повідомив адвокат Андре — Жоао Вісенте Газола.

Хоча минулого тижня президент «Динамо» Ігор Суркіс спростовував інтерес клубу до Андре. Зачекаємо і дізнаємось, яка інформація правдива.

Важкий старт чемпіона

Футбол. Мабуть, ніхто й не стверджував, що чинні чемпіони світу є головними фаворитами чергового турніру. Хоча звертали увагу на досить вдалий жереб для «блакитної ескадри». Отже, за важких погодних умов захист титулу для італійців почався з неприємностей і підсумкової нічиєї. Стартувавши досить активно і темпераментно під зливою, збірна Італії таки показала, що є господарем становища. Але парагвайці, відбиваючись, знали одне — їм потрібний лише момент, щоб добитися успіху.

Коли тайм уже добігав кінця, південноамериканці блискуче реалізували штрафний удар, несподівано повівши в рахунку. Адже небезпечних моментів у них практично не було — лише оцей протягом тайму. Італійські неприємності продовжилися навіть під час перерви, коли змушена заміна знадобилася надійному воротареві Буфону. Щоправда, як з'ясувалося пізніше, Джанлуїджі може носа не вішати. Травма виявилася не такою вже й серйозною. «Спочатку я подумав, що надірвав м'язи спини, — пояснив сам Буфон, — і турнір для мене закінчено. Але то було лиш невелике ушкодження нерва. Сподіваюся, що зможу поновитися протягом двох днів».

Але повернімося до подій на стадіоні в Кейптауні. Після відпочинку Парагвай вийшов на поле надто упевненим у власних силах, холоднокровним і спокійним, зігравши ще відважніше й надійніше в обороні, ніж у першій половині зустрічі.

Італійцям залишалося сподіватися на волю, функціональну готовність, на заміни. Задля справедливості, варто сказати, що поступово перевага підопічних Марчелло Ліппі ставала очевиднішою. Зрештою, в одному з епізодів їм удалося забити після подачі кутового через помилку голкіпера суперників.

Ще в середині тайму парагвайці збиралися нав'язувати суперникові гру на зустрічних курсах, розраховували на перемогу. Але для цього потрібна була добра фізична підготовка. Та вона вочевидь бажала кращого. Втомлений Парагвай частіше сідав до своїх воріт. Але збірна Італії так і не змогла скористатися шансом. Навіть стомлені парагвайці не здавалися і довели, що з ними просто не буде нікому. Якщо говорити про матч у цілому, то він був досить непоганим: суперники добре рухалися і дуже старалися. «Звичайно, результат поєдинку дуже засмутив нас, тому що ми, безумовно, заслуговували перемоги, — сказав тренер команди Італії Марчелло Ліппі. — Парагвай реалізував свій перший момент, після чого відійшов в оборону. І протягом часу, що залишився, абсолютно нічого не створив. Натомість ми провели гарну зустріч. Вона з розряду тих, які необхідно вигравати, тому нам треба поліпшити гру в нападі».

Фаворит і його опоненти

А от збірна Нідерландів у квартеті з Данією, Японією та Камеруном уважається незаперечним фаворитом групи. Але добре відомо, яка ото невдячна справа прогнози. Часто вони не виправдуються. У першому своєму матчі на турнірі в ПАР помаранчеві зіграли з єдиним представником північної Європи на чемпіонаті — збірною Данії. Перший тайм вийшов бойовим. Ішла серйозна боротьба за ініціативу, в якій більше встигали технічні нідерландці.

Натомість данці чудово діяли в обороні й швидко переходили до контратак, створивши кілька дуже гострих моментів біля воріт Стекеленбурга. Та при всій непоганій грі данців у першому таймі вони «прокололися» автоголом. Після чого футболісти Нідерландів абсолютно впевнилися у власній перемозі й провели гарний другий тайм, забивши під кінець зустрічі другий м'яч, зусиллями Снейдера і Кайта, котрий, власне, і довершив справу.

Цейтнот для «чаклунів»

І насамкінець кілька слів про матч між японцями і камерунцями. Одразу скажемо, що за гру на похвалу не заслужив жоден із суперників. Вони грішили неточними передачами. Особливо блякли видався, коли обидві команди грали без воріт. Однак чіткість у діях і віра японців у їх правильності привели їх до забитого м'яча.

Після цього камерунці вдалися до рішучих дій. Намагаючись урятувати становище, вони тиснули на позиції Японії. Що й казати, азіати великими силами відійшли назад і тримали оборону, як могли. Та й сама африканська команда, хоч як це парадоксально, чималою мірою допомогла їм вистояти. Адже мала вигляд... вершника без голови. Їй бракувало лідера.

Під завісу зустрічі Камерун великими силами кинувся на ворота, котрі захищав Кавасима. Мав нагоду забити рятівного м'яча Мбіа, але влучив у бокову стійку воріт. Виручав воротар. Одне слово, японці завдяки високій дисципліні, концентрації добилися бажаного — перемоги на старті, котра відкриває певні перспективи на подальше просування в турнірі.

Камерунські «чаклуни», потрапивши, висловлюючись мовою шахістів, у цейтнот, не знайшли нічого ліпшого, як збитися на авантюрну гру. Діяли не колективно, а самотужки. Хоча, повторюємо, особливої похвали не заслужили обидві команди. Ситуація в цій групі досить непроста. Тому попереду виснажлива боротьба за місце під сонцем.

Трапляється й таке

Півоборонець збірної Сербії Деян Станкович встановив оригінальний рекорд чемпіонатів світу. Футболіст виступав у трьох національних збірних: 1998 року він грав у складі збірної Югославії, 2006-го — у команді Сербії і Чорногорії і оце тепер — у складі збірної Сербії.

Гра у мовчанку

Тренер збірної КНДР Кім Чжон Гун не відповів на низку запитань журналістів напередодні матчу його команди з Бразилією. Зокрема, Гун відмовився відповісти: чи впливав національний лідер КНДР на вибір складу збірної. А також відмовчувався, коли його запитали, який із матчів збірної покажуть у його країні в прямому ефірі.

На знімках: протистояння Італії і Парагваю; із м'ячем Робін ван Персі.

Фото з сайту Sport.yahoo.com.

Табло чемпіонату

ПАР. ЧС-2010. Груповий раунд. 1-й тур. 14 червня.

Група С. **Нідерланди — Данія. 2:0.** Йоганнесбург. «Соккер Сіті». 83 465 глядачів. **Голи:** Симон Поульсен, 46 (автогол) — Кьойт, 85.

Японія — Камерун. 1:0. Блумфонтейн. «Фрі Стейт». 30 620 глядачів. **Гол:** Гонда, 39.

Група F. **Італія — Парагвай. 1:1.** Кейптаун. Стадіон «Грін Пойнт». 62 869 глядачів. **Голи:** Де Россі, 63 — Алькарас, 39.

У Палаці ще й кіт не валявся...

Хокей. КХЛ та ФХУ досягли згоди у питанні проведення матчів ліги на території України. Таке рішення ухвалене в результаті візиту офіційної делегації Континентальної хокейної ліги у складі її віце-президента з хокейних питань Володимира Шалаєва та директора з питань організації і проведення спортивних заходів Дмитра Курбатова.

«Я зустрічався з президентом ФХУ Анатолієм Брезвіним, — розповів пан Шалаєв. — Ми обговорили низку питань, які стосувалися вступу української команди до КХЛ. Гадаю, ця зустріч була плідною для обох сторін. Принаймні ми дивимося в наше спільне майбутнє з оптимізмом».

Також віце-президент КХЛ висловив своє занепокоєння ситуацією, що склалася навколо реконструкції київського Палацу спорту. «Ми відвідали Палац спорту і, зізнаюся, рівень оптимізму зменшився. Видно, що підготовчі роботи ведуться, але цього замало. Нам потрібно знати точні дати початку та завершення реконструкції». Віце-президент ФХУ України В'ячеслав Завальнюк повідомив про вимоги Федерації до хокейного клубу «Будівельник»: «Перед всіма командами, які мають намір виступати в чемпіонатах інших країн, ми ставимо вимогу участі команди в чемпіонаті України. Також не забуваємо і про дитячо-юнацьку школу. Хочемо, щоб молоді хокеїсти бачили перспективу свого розвитку саме в Україні і не від'їжджали за кордон. Тому співпраця ХК «Будівельник» з однією з ДЮСШ була б дуже доречною», — сказав він.

Володимир Шалаєв заявив про можливу зміну Дивізіону, в якому виступатиме українська команда. «У нас є намір перевести київську команду до Дивізіону Боброва, де суперниками «Будівельника» стануть московські клуби — ЦСКА, «Спартак» та «Динамо», пітерський СКА та ризьке «Динамо». Такий крок спричинив би величезний ажіотаж в Україні та й у Москві. Повірте, в столиці Росії встигли засумувати за українськими командами. Проте це рішення ще не прийняте і остаточно про переведення «Будівельника» до Дивізіону Боброва говорити зарано».

Добре відомо, яка ото невдячна справа прогнози. Часто вони не виправдуються

Постановою Господарського суду Миколаївської області від 18.05.2010 року по справі № 5/322/09 Товариство з обмеженою відповідальністю «ФАЕТОН-АВТО» (54055, м. Миколаїв, пр. Леніна, Готель «Миколаїв», 107, код ЄДРПОУ 32283647) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Згідно зі свідоцтвом про державну реєстрацію юридичної особи від 21.10.2009 р. місцезнаходження Товариства з обмеженою відповідальністю «ФАЕТОН-АВТО» змінено: 54028, Миколаївська обл., місто Миколаїв, вулиця Космонавтів, будинок 81/1.

Ліквідатором зазначеного підприємства призначено арбітражного керуючого Протасову Ольгу Михайлівну (ліцензія АВ № 456457 від 23.04.2009 року; адреса: 54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 23, кв. 12).

ОГОЛОШЕННЯ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ПРОВЕДЕННЯ КОНКУРСУ НА ПРАВО ОРЕНДИ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА.

Інститут мікробіології і вірусології ім. Д. К. Заболотного НАН України дякує за участь в конкурсі на право оренди державного майна НАН України, який проводився з 21.05.2010 р. по 10.05.2010 р. та повідомляє:

переможцем конкурсу на право оренди кім. № 210 площею 9,1 м2 та кім. № 211 площею 39,8 м2 (мета використання - під офіс) будівлі науково-адміністративного призначення обрано ТОВ «Укрмедфарм», що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Ломоносова, 33/43, тел.: (044) 529-82-07, факс: 259-82-08.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) по справі № Б-24/216-09 від 02.06.10 р. визнано банкрутом Харківське обласне комунальне сільськогосподарське підприємство "Декоративне садівництво" (вул. Роганська, 184, м. Харків, 61172, код ЄДРПОУ 24663610, п/р 26008036171700 в АКІБ "УкрСиббанк") та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Корчан С. П., ліц. АВ № 449169 від 09.02.10 р., 61022, м. Харків, пр. Правди, 7, кв. 8. Тел. (057) 751-97-29.

Постановою Господарського суду АР Крим від 03.06.2010 р. по справі 2-4/2692-2010 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Керченський», ЄДРПОУ 30993221, (98241, АР Крим, Ленінський район, с. Горностаєвка, вул. Леніна, б. 7) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бабенко Марину Володимирівну (ліц. АВ 499238 від 24.02.2010 р., адреса для кореспонденції: 95001, м. Сімферополь, пров. Каменний, 23).

Заяви від кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 27.05.2010 р. по справі № 7/70 визнано банкрутом Кобеляцьке відкрите акціонерне товариство «Райагропостач» (Полтавська область, м. Кобеляки, вул. Міжколгоспна, 4-а, код ЄДРПОУ 00906367) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Акаєву С. М. (ліцензія АВ № 081010 від 27.04.2006 р.).

Адреса: 36020, м. Полтава, вул. Паризької Комуни, 1-б, к. 9, тел. (0532) 2-95-88.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 27.04.2010 р. у справі № 43/652 Закрите акціонерне товариство «Русин» (адреса: м. Київ, вул. Дружківська, 6, код ЄДРПОУ 21644026) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Стоцького Петра Володимировича, ліцензія серії АВ № 470247 від 13.03.2010 р. (адреса: 95000, м. Сімферополь, вул. Набережна, 83-А, кв. 37).

Відповідно до пункту 2 статті 2 закону України від 18 березня 2004 року № 1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Житомирський апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання Давидюка Валерія Кіндратовича на посаду судді Житомирського апеляційного господарського суду безстроково.

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України від 18.03.2004 № 1625-IV «Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Луганський апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді Луганського апеляційного господарського суду безстроково Ворожцова Анатолія Геннадійовича.

Постановою Господарського суду м. Києва від 07.06.2010 у справі № 44/334-б ТОВ «СТИЛІУС» (04053, м. Київ, вул. Артема, буд. 37-41, Код ЄДРПОУ 34819401) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ПП «КЕБСАР» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, буд. 12). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 07.06.2010 р. у справі № 44/333-б ТОВ «ДЖЕЙРАН» (01054, м. Київ, вул. Павлівська, буд. 9, код ЄДРПОУ 36281349) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ПП «КАДЕШ» (02232, м. Київ, вул. Закревського, буд. 63, оф. 1). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Повідомлення
про ліквідацію комунального житлового підприємства № 26

Криворізька міська рада ухвалила рішення від 24.03.2010 р. № 3769 «Про ліквідацію комунальних житлових підприємств, розташованих на території Жовтневого району» ліквідувати комунальне житлове підприємство № 26 (50031, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Кремлівська, буд. 4а, код ЄДРПОУ 25518815, р/р 26004303008421 в ПАТ «Терра банк», МФО 380601). Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації даного повідомлення за адресою: 50014, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Шурупова, буд. 2, кім. 104, голові ліквідаційної комісії комунального житлового підприємства № 17 Швецю Олександру Георгійовичу.

Повідомлення
про ліквідацію комунального житлового підприємства № 17

Криворізька міська рада ухвалила рішення від 24.03.2010 р. № 3769 «Про ліквідацію комунальних житлових підприємств, розташованих на території Жовтневого району», згідно якого ліквідується комунальне житлове підприємство № 17 (50085, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Коротченка, буд. 7а, код ЄДРПОУ 20283490, р/р 26007041058410 в Сведбанк, МФО 300164). Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації даного повідомлення за адресою: 50014, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Шурупова, буд. 2, кім. 104, голові ліквідаційної комісії комунального житлового підприємства № 17 Швецю Олександру Георгійовичу.

В доповнення до публікації в газеті «Голос України» від 27.05.2010, №95(4845), Публічне акціонерне товариство «Комерційний Індустріальний Банк» повідомляє, що річна фінансова звітність банку за 2009 рік у повному обсязі разом з аудиторським звітом опублікована на сайті: www.cib.com.ua/finance

Ліквідаційна комісія (ліквідатор) Приватного підприємства «Істар», код 30608209, юридична адреса: 40011, м. Суми, вул. Супруна, буд. 15, офіс 302, повідомляє про припинення юридичної особи шляхом ліквідації за рішенням власника (Рішення № 1/10 від 19.02.2010 р.).

Ліквідаційна комісія (ліквідатор) працює за адресою: 40011, м. Суми, вул. Супруна, буд. 15, офіс 302, тел. (0542) 785057, факс 781718.

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту опублікування даного оголошення.

Загальними зборами учасників (Протокол № 10 від 07.06.2010 р.) прийнято рішення про ліквідацію Товариства з обмеженою відповідальністю «АБ 3» (код за ЄДРПОУ 35945916; 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, б. 48-А; р/р 26004000009383 у ПАТ «Фольксбанк», м. Львів, МФО 325213). Головою ліквідаційної комісії призначено Данилович Марину Сергіївну. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення. Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, 24, а/с 70, тел. (044) 360 45 97.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) по справі № Б-50/81-10 від 19.05.2010 фізичну особу-підприємця Алейнікову Людмилу Володимирівну (ідентифікаційний номер 2286125840, м. Харків, вул. Карпівська, 16, кв. 11, 13) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор - арбітражний керуючий Сорокін М. І. (ліц. АВ № 347228 від 03.10.07, 61064, м. Харків, вул. Добролюбова, 18, кв.184, тел. 050-403-77-47).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації.

Постановою Господарського суду Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 04 червня 2010 року у справі № 5/127/б Товариство з обмеженою відповідальністю «Блікс» (ЄДРПОУ 30563540, м. Чернівці, вул. Заводська, 42) було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ТОВ «Блікс» призначено арбітражного керуючого Залуцьку Олену Сергіївну (ліцензія АВ № 347084 від 23.07.2007 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ливарна, буд. 9, кв. 45.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 20.04.2010 року по справі № 23/6 визнано банкрутом ПП «Стартнафт» (39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Першотравнева, б. 32, кв. 4, код ЄДРПОУ 30748600).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича (ліцензія АВ № 499157 від 26.01.10 р.; адреса: 39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, б. 29, кв. 6).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Регіональне агентство з питань банкрутства в АР Крим та м. Севастополі разом з Державним підрядним спеціалізованим ремонтно-будівельним трестом "Кримспецгідрорембуд" (м. Ялта, вул. Васильєва, 16, код ЄДРПОУ 05457033) виставляє на аукціон наступне майно:

Лот № 1 - Нежитлова будівля Літ. А1 загальною площею 849,6кв.м., яка розташована за адресою: м. Ялта, вул. Васильєва, 16.

Початкова ціна - 2 720 082,00грн. з врахуванням ПДВ.

Новий власник продовжує існуючій договір оренди 368,3кв.м. даної будівлі.

Для реєстрації в аукціоні покупець сплачує реєстраційний внесок - 17грн. і гарантійний внесок - 10% від вартості майна, які перераховуються на рахунок Регіонального агентства з питань банкрутства в АРК та м. Севастополі (код ЄДРПОУ 31059557, р/р 26004440025300 у КРФ АКБ "УСБ", м. Сімферополь, МФО 324010).

Заяви на участь у аукціоні приймаються по 05.07.2010р. включно за адресою: 95013, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 76, к. 7 (Регіональне агентство з питань банкрутства в АРК та м. Севастополі).

Довідки за телефоном - 8 (0652) 51-88-53 з 9:00 по 17:00.

Особисто з об'єктам можливо ознайомитись з 9:00 по 16:00 за його місцезнаходженням.

Аукціон відбудеться 09.07.2010р. об 11:00 за адресою: м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 76, к. 7.

Про зміни в послугах life:)
Інтернет у мережі life:)

Компанія Астеліт, що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про зміни у послузі "Інтернет на день".

З 24 червня 2010 року в послугу "Інтернет на день" будуть внесені наступні зміни:

Абонентам, що мають бажання користуватися послугою, відтепер не потрібно замовляти її кожного дня, а лише одноразово.

Послуга вважається активною з моменту підключення її абонентом і до моменту її відключення абонентом. До моменту відключення послуги абоненту надаватимуться 50 Mb Інтернету з одночасним стягненням денної плати за умови ініціювання абонентом доступу до Інтернету протягом відповідної доби та за умови наявності коштів на рахунку.

50 Мб Інтернету надаватимуться для використання протягом поточної доби, тобто на період, що починається з моменту ініціювання першої Інтернет сесії (впродовж поточної доби) та до 23.59.59 відповідної доби.

Інші умови послуги, зокрема денна плата, залишаються без змін.

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугою "Інтернет на день" на: www.life.com.ua, 8 800 50 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі life:)) або у пунктах продажу life:).

Ліцензія НКРЗ АБ №222733 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) ухвалою по справі № 26/139/10 від 02.06.2010 р. порушив справу про банкрутство боржника - товариства з обмеженою відповідальністю «Енергоспецсплав» (69069, м. Запоріжжя, вул. Дніпропетровське шосе, 28/9), код ЄДРПОУ 33135016, п/р № 26002976713471 в філії ПАТ «ПУМБ» в м. Запоріжжя, МФО 313623.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Нікітенка Микиту Олександровича (ліцензія серія АБ № 271511 від 03.11.2005 р., ідентифікаційний номер 2948303015; а/с 411, м. Запоріжжя, 69037.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) від 05.05.2010 р. у справі № 6/25 порушено провадження про банкрутство Приватного підприємства «Конвалія-Медікал» (Закарпатська обл., м. Ужгород, вул. Мондока, 5, код ЄДРПОУ 32858056, р/р 26001000008213 у ВАТ «Електронбанк», м. Львів, МФО 325213).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Руденко Ольгу Василівну (ліцензія серія АБ 271606 від 19.12.2005 р., м. Ужгород, вул. Дівоча, буд. 45, кв. 17).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4)

- ухвалою від 03.06.2010 р. порушено провадження у справі № 26/160/10 Закритого акціонерного товариства «Містобудівельне управління-5» (Леваневський промвузол, м. Запоріжжя, 69013, код ЄДРПОУ 22116565, р/р 26003301155478 в Філії Від. Промінвестбанку в м. Запоріжжя», МФО 313355).

Розпорядником майна призначено Мартиненко Наталію Михайлівну (поштова адреса: 69006, п/в № 6 , а/с № 151, м. Запоріжжя, ліц. АВ № 307514 від 14.05.2007 р.).

Претензії кредиторів і заяви приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

ТОВ "Техно-Арт" повідомляє про проведення чергових **загальних зборів засновників** ТОВ "Техно-Арт", які відбудуться о 10 годині 00 хвилин 20 липня 2010 р. за адресою: м. Харків, вул. Клочківська, 59.

Порядок денний зборів:

1. Затвердження порядку денного та регламенту загальних зборів засновників товариства.
2. Вибори робочих органів загальних зборів засновників товариства.
3. Розгляд фінансово-господарської діяльності товариства за попередній період.
4. Вирішення питань, пов'язаних з фінансово-господарською діяльністю товариства.
5. Визначення основних напрямків діяльності товариства на наступний період.
6. Збільшення статутного фонду товариства.

Постановою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська,128) по справі № 8/18 від 18 травня 2010 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія «Агросвіт», код ЄДРПОУ 33424790, (80716, с. Городилів, Золочівський район, Львівська область).

Ліквідатором банкрута призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АВ № 397177 від 17.06.2008 р., поштова адреса: 82100, вул. Котляревського, 55, м. Дрогобич, Львівська обл., тел. 067-314-42-14).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 12.05.2010 р. по справі № Б-39/221-09 фізична особа-підприємець Назаренко Марина Ігорівна (61120, м. Харків, вул. Тринклера, буд. 9, кв. 91) визнана банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шинкарчука Андрія Володимировича (ліц. АВ № 158506 від 19.12.2006 р., Київська обл., м. Березань, вул. Сумська, буд. 95). Претензії кредиторів приймаються протягом 60 календарних днів від дати публікації оголошення.

Сьогодні в Україні — грозові дощі, місцями сильні зливи, град, шквали, 15—22 м/с. Температура повітря в більшості областей уночі 10—15 градусів тепла, удень 17—23, на півдні 28—33.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ЧЕРВНЯ

1578. У Львові страчено одного з ватажків запорозького козацтва Івана Підкову. **1896**. Народився Жан Пежо, французький промисловець і конструктор автомобілів. **1925**. У Криму засновано дитячий оздоровчий табір «Артек». **1930**. В СРСР запроваджено так званий декретний час = поясний час, переведений на годину вперед. **1955**. Народився російський політик Анатолій Чубайс. **1963**. Розпочався політ першої жінки-космонавта Валентини Терешкової. **2005**. У Києві розпочався Міжнародний інвестиційний форум («міні-Давос»).

З ГАСЛОМ ПО ЖИТТЮ

Сім принципів кожного знака зодіаку

Терези

● Без партнера — як без рук.
● Найгірше — сперечатися.
● Перемагай, погоджуючись.
● Утягну кого завгодно, в що завгодно.
● Усе треба робити під настрій.
● Найважче — зробити вибір.
● Не над всіма «і» треба ставити крапки.

Скорпіон

● Жаль когось вжалити.
● Для посмішки повинна бути серйозна причина.
● Можна звільниться від усього, але не від власних пристрастей.
● Не всякий витримає мій погляд.
● Мої пристрасті рідко виходять назовні, подібно акулі, що рідко випливає на поверхню.
● Світ пропадає без лицарів.
● Я схожий на кактус — моя казкова квітка розкривається для вибраних.

Стрілець

● Кому я винен, всім прощаю.
● Найкраща відпустка — кругосвітня подорож.
● Головне в проблемі — її масштаб.
● Мій ідеал Іван Царевич.
● На мене неможливо гніватися.
● Обов'язковість прикрашає лише посередніх людей.
● Турбуватися заздалегідь нерозумно, розберемося по ситуації.

Козеріг

● Не порушуй законів — іншому зійде, а тебе упіймають.
● Моє майно — це дзеркало моїх успіхів.
● Життя подібне до поїзда, що на кожну станцію прибуває точно за розкладом.
● Приємно міркувати про далекі країни, сидячи вдома.
● Справжній Козеріг, подібно до коньяка, вирізняється витримкою.
● Варто все життя лізти на вершину, щоб разок плюнути звідти вниз.
● Я іду — іду, не свищу, а як найду — не спущу.

Водолій

● Як нудно бути схожим на інших!
● Майбутнє просто зобов'язане бути прекрасним.
● Важко бути ангелом, але — треба.
● Добрий намір важливіше за добрі справи.
● Щоб стати новатором, потрібно спочатку забути про традиції.
● Спочатку друзі, а потім — родина.
● Якщо, звичайно, залишиться час.
● Немає добрішого за мене, немає бадьорішого за мене.

Риби

● Поспівчувати важливіше, ніж допомогти.
● Не можу відмовитися від спиртного, як риба від води.
● Порядок вигадали нудні люди.
● Не відкладай на завтра те, що можна зробити післязавтра.
● Працювати поспіхом — те саме, що ковтати, не пережовуючи.
● Усім відомо, що я вічно зайнятий, але мало хто знає, чим саме.
● Не давіть на мене, бо вислизну, як риба з рук!

За матеріалами voffka.com.

Як юнацька Січ підривала імперію

ЛЕГЕНДИ ЗЕМЛІ НАШОЇ

Колись Кам'янець-Подільський був центром величезної Подільської губернії, а вона сама входила до складу Російської імперії, що залишило в місті й донині відчутний слід. Тут мова не так про набудовані царатом російські церкви, як про вплив на душі українців, подолян, намагання привчити їх до рабського запобігання перед прислланими імперською владою чинушами, жити в суспільстві, де панував постійний страх.

Подоляни, в більшості своїй сумирні гречкосії, чужинську владу намагалися не вельми дратувати. Своїх дітей віддавали вчитися до російськомовних гімназій, бо українських шкіл не було. Читали російськомовні газети, в установи приходили з «прошеніями», писаними за плату російською якимось ученим писарем. Та подібних поглядів дотримувалися не всі. Зазвичай революційні настрої зростали в молодіжному середовищі.

Задовго до виникнення пластового руху на Поділлі зародилася юнацька організація «Запорізька Січ», до якої входив, зокрема, й майбутній відомий письменник та публіцист Павло Богацький. До 1900 року він навчався в Кам'янець-Подільському духовному училищі. Осередок «Січі» діяв у цьому навчальному закладі у 1895—1900 роках, пише він у своїх спогадах. І був таємним. Очолював гурт учень Ісайя Сулковський, який мав чин «полковника». А опікуном організації став художник Дмитро Жудін.

Якось на збори юнацтва завітав Дмитро Ананійович, він на той час розписував церкву на Руських фільварках, і робив це в українському стилі. Молоді люди, майбутні духівники, не могли не знати про його роботу, відтак довіряли йому та прийняли відомого маляра й професора до свого кола. Старший гість розташовувався зі своїм малюванням, а хлопці робили своє. Скоро присутність його стала тут необхідністю. І запорозька громада визнала його за свого «отамана». Він почав вникати в роботу. Зокрема, звернув увагу на, так би мовити, ідеологічний бік справи. Запровадив українську пісню, гру в «загадки», яких діти села зозили безліч, прищепив інтерес до народних оповідань про чудесні явища, розпалив історичну романтику, що одвічно живе в Кам'янці, зацікавив старовиною, легендами, показував залишки славного історичного минулого... «Після його оповідань нам стало зрозуміли, що то є любов до Батьківщини, пошана до старших, товариськість, відвага, чесність і все інше, що спаює і кріпить товариство», — згадував Павло Богацький. Отже, митець збудив у юних душах те, чого так не хотіла імперія: щоб українці почувалися гідними своєї історії, мови, національних звичаїв та ознак. Члени «Запорізької Січі» понесли по життю цю добру науку свого «отамана».

Ознайомившись із біографією одного лише Богацького, зрозумієте: посіяні замолоду в його серце зерна не пропали. Богацький — активний учасник революційних подій 1905—1907 років.

У вересні 1906-го був заарештований. Згодом стає засновником і редактором журналу «Українська хата», який виходив у Києві. У 1914 році Богацький за національно-просвітницьку діяльність був заарештований російською владою і засланий до Наримського краю. Своє життя поклав на вівтар служіння Україні, робив це всюди, де б не перебував, навіть у далекій Австралії, де завершив свій земний шлях.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Зустріч з привидом

Ця моторошна історія трапилася зі мною в середині 60 років минулого століття. В той час я працював в Чернівецькій області. Якось восени, скориставшись погожою дниною, вирішив провідати свою матір.

У село відправився на власному мотоциклі. Під'їжджаючи, їхав повз кладовище. І бачу — обабіч дороги під акацією стоїть наш односелець Василь Богач. Вже була пізня година, близько 23.30. Думаю, підвезу чоловіка, зроблю добру справу. Він уже не молодий, 63 роки виповнилося, важко йому, мабуть, пішки йти. Зупинився, повертаю фару під ту акацію, де стояв Василь, а він щез. Відвертаю фару — знов стоїть на тому ж місці, під деревом. Знову направив світло на сусіда, знов його не бачу. Тут узяв мене справжній переляк: волосся на голові, напевно, підняло шолом. По всьому тілі пішли дрижаки. Я механічно включив передачу і на автопілоті чимдуж помчав додому.

По приїзді розпитую матір про домашні справи, а потім і про сільські. А матір і повідомляє, що позавчора поховали Василя Богача, якого я тільки-но бачив на шляху. Я, їдучи до села, безумовно, про смерть цього селянина ще не знав, бо не навідувався до матері більше місяця. Та про нещодавно побачене матері не розповів. Однак розказував своїм друзям. Хтось вірив, хтось ні, хтось вважав, що то мені примарилося. А розтлумачив мені ту історію священик аж у грудні 2007-го: «То душа померлого блукала. Бо людина сама собі вкоротила віку. Так блукати душа може до 40 днів».

Василь БУРЯК.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Диво телепатії

ПОСМІХНІТЬСЯ!

Це був вже третій завод, який у пошуках роботи збирався відвідати Семен Михайлович Кузьменко. Сьогодні він мав зробити все від нього залежне, щоб одержати роботу. Адже Семен обіцяв своїй ненаглядній дружині повернутися додому з перемогою.

На двох попередніх заводах, його, прямо кажучи, відшили. «Напевно, моє резюме недостатньо гарне, — вирішив Михайлович. — Треба додати про себе що-небудь оригінальне й карколомне!». І тут він пригадав недавній серіал про Вольфа Мессінга. Поміркувавши трохи, Семен дописав у резюме пару рядків: «Маю телепатичні здібності, читаю думки й віддаю команди на відстані. Я — телепат». Почасти він не брехав. Варто було його дружині тільки відкрити рота, як Михайлович міг угадати, що вона скаже далі й чим він займатиметься найближчим часом. Так, наприклад, якщо, зайшовши в дім, дружина повільно й загрозливо промовляла «Ку-у-з-з-я!», то Семен уже напевне знав: далі буде: «Це що за виставка взуття перед дверима?! Хіба в нас немає полички для взуття?..» А якщо дружина, вийшовши з туалету, суворо починала: «Шановний Семене Михайловичу!», то з цього випливало: «Ви коли-небудь навчитеся піднімати кришку унітаза?»

Зайшовши до адмінкорпусу заводу, Семен Михайлович ніяк не міг знайти відділ кадрів. Довелося про це запитати в маленького негоненого з червоним носом мужичка, що саме проходив повз Михайловича. Незнайомець охоче повів його до начальника відділу кадрів: «Маріє Олексіївно! Будь ласка, оформіть нового працівника», — і пішов.

Марія Олексіївна подивилася на Михайловича, взяла в руки його документи й поринула в роздуми. Поперше, знайома просила притримати це місце для її сина. А по-друге, Тетяна-бухгалтер благала прийняти на посаду інженера високого, симпатичного холостяка, з розрахунком на можливе заміжжя. А цей... Одружений, так ще й «два вершки від горщика», в окулярах, худий та з червоним носом. Розглядаючи резюме, кадровик надибала слова «я — телепат». Михайлович тим часом намагався всіма силами довести Марії Олексіївні, що він володіє надзвичайними здібностями: зняв окуляри, потер чоло руками, витріщив очі й уп'явся в жінку. Потім різко підвівся зі стільця, підійшов до вікна й відчинив його. «Вам же пече, ви ж хочете свіжого повітря, чи не так?», — звернувся він до Олексіївни. Та кивнула головою. Семен, натхнений першим вдалим сеансом телепатії, продовжував діяти. За хвилину він вибіг у коридор і незабаром з'явився зі склянкою газованої води в руці. «Пийте! Ви ж хочете пити, я знаю!», — наполіг «гіпнотизер». Олексіївна й справді давно хотіла пити, ще б пак — стільки солоної кільки з'їсти в обід! «А може, він і справді телепат?» — подумала жінка, пильно подивилася на Семена й раптом помітила, що відвідувач дуже схожий на їхнього директора, Григорія Олександровича, який, до речі, його й привів. Чи, бува, не родич? У цьому питанні помилятися не можна. «Скажіть, а Григорій Олександрович вам хто?» — якомога чемніше запитала Марія Олексіївна. «Григорій Олександрович? — розгублено перепитав Семен. — Дядько. А що?» — «Та нічого. Це я так, просто». «Звідки вона знає мого двоюрідного дядька? — з тривогою подумав Семен Михайлович. Невже й звідси його вигнали?». Семенові хотілося пояснити Олексіївні, що він не такий, як його дядько, — не п'є, не курить, не краде, і взагалі — гарний інженер і зразковий сім'янин. Але, не наважився. Про себе подумав: приїхали, і тут відмовлять. «Приїхали, — подумала й Марія Олексіївна. — Не можу ж я не прийняти племінника директора».

...Вулицею йшов маленький непоказний чоловік поспіхом і підстрибував на ходу. Це був Семен Михайлович Кузьменко. Він був упевнений: на роботу його взяли завдяки телепатичним здібностям, що раптово відкрилися. Сьогодні ж він загіпнотизує дружину. Адже він — телепат! Навіть начальник відділу кадрів повірила в його надзвичайні здібності...

Володимир СТРУЧКОВ.

Чернігів.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 17169

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

